

De canticorū originali rōne 78

In infantia . in adolescentia . in inuentus
te / mihi semp adhescit . nec adhuc p̄ senectu
te deficiētib⁹ membris meis / me deserit .
Est aut̄ hoc malū desideriū voluptatis . de
lectatio carnalis . tempestas libidinis / que
multis et varijs modis infelice aia; meam
lacerauit / dissoluit et omni virtute destitu
tam / inanem et debilez reddidit . **F**ateor
mitissime et dulcissime deus / fateor coram
opotentia tua . me hoc ope nefario . buius
opis nefarij imūdis recordatiōib⁹ . sepe esse
pollutū . incēsum . ardores imoderatos et in
bonestos passum et nō solū meaz delectati
onū malas memorias et stultas recordatio
nes mihi nocere . sed etiam aliorum male
facta / mihi narrata . et per recordationes
sordidas ad memoriam reducta cor meuz
non paruo neuo iniquitatis maculare .

Ecce deus meus p̄fissime et misericor⁹
dissime deus . q̄uis non paruam verecun
diā passus : expandi corā te iniquitates me
as / ostendi vulnera mea et peccata . et oñdi
aiam meā malis opib⁹ maculatā . malorūz
opm delectationib⁹ infectā . malaꝝ cogita
tionū recordatiōib⁹ fedatā . deus me⁹ mia
mea / respice ad pñiaz meā . et respice ad pie
tatem tuā et suscipe cōfessiōem meā . et fac me
cū fm mia; tuā . **S**i iniquitates obfua
ueris dñe / dñe q̄s sustinebit . Vel etiā iusti
cia sua . sine mia tua poterit liberari ? Pro
pitiis esto mihi dñe . ppitiis esto mihi pec
catori . Parce peccatis et iniquitatib⁹ meis . vt
p̄ tuā mia; ab oib⁹ vichys mūdatuſ et purga
tus . ab oib⁹ peccatis clementer absolv⁹
finita p̄tali cōversatione / p̄duci merear ad
regnū celoz . vbi cū sanctis oib⁹ te lauda
re benedicere et glorificare valeam in secu
la seculoꝝ . Amen .

/ Finit.

Sequuntur plures
tractatus de canticis cōpositi ab eodē **Cā**
cellario p̄fisiēn .

Prohemium

O Ratiam diuini talenti / nolē
tes in vacuū recipere / q̄ totiter
turbinis horridos reipblice
contulit oç̄ locū / liberauit a
calūnīs hoim . dedit ad nutū
necessaria . simul attendētes / qm in die pro
speritatis mādauit dñs miā suā . et nocte

tribulatiōis canticū eius . nō ociosum . nō
inutile . nō ingratū reputamus / tempestatis
bac nocte p̄funda de canticis scribere po
steritati / si malignitas pcellosa reddiderit
aures surdas etati p̄senti . **O** q̄uis o deus
optime spandū sit / multos vt olim tpibus
Helie ita nostris tuos tibi reliquisse culto
res . **L**oplectitur aut̄ quasi sinu grandi.
verbū de canticis / plures materias seu vo
lumina q̄s p̄ cōfusionē vitanda / p̄ thomos
seu tonos . p̄ notas et notulas / tradet lecto
ri notandas p̄ns exordiū / tituli vel tabule
vicē tenens . **V**olumē vñū / cuius titul⁹
est de canticoꝝ originali rōne / sub hoc euā
gelio verbo . **L**ecinimus vobis t̄c . tres cō
tinet thomos / sicut ip̄e . plogus insinuat . iu
xta triplex genus canticoꝝ / et triplice inue
stigandi facultatē . **N**am est canticū sensua
le qđ tracrat historia . et intellectuale qđ in
quirit philosophia . est diuinale sen supmē
tale qđ sola nouit theologia . **G**unt in q̄li
bet thomo . i . sectione aut̄ si ppter rem q̄ agi
tur tonū p̄ symbolo dicere maluim⁹ . **G**ut
inq̄ notule plures / fm totidē particulares p
ositiones vel doctrinas . **G**unt in p̄mo
triginta . sunt in scđo . xxi / sine canonib⁹ in
strumentoꝝ . sunt in tertio quinquaginta .
Volumen alterū est de canticordo . hoc
est de cantico cordis . tres habens p̄ncipa
les tonos cū notis et notulis . **P**rimus in
quirit potissime drāz canticordi . **H**ē cant
co cordis / a cātico oris . **V**el aliter de cant
co moralī et rōnali / cū cantico sensuali . cu
ius toni sunt notule q̄nquagintadue . **G**e
cīdus tonus descendit ad particolariorē cā
ticordi rōnis . cuius sunt note . xiiij . per notu
las . xxv . diuise . **T**ertiū tonus q̄si specula
tiā musicam deducēs ad praxim / tractat
de nouo gāma mīstico et moralī p̄ . xiiij . no
tas habentes notulas / quadraginta q̄ng
singulares . **V**olumen aliud / colligit in
se tonos tres plus fm modos traditionis
varios q̄s p̄ diversitate materie . **P**rim⁹ to
nus cōciliat et obsequi facit / facerat elegi
am cantatricem amorem dñe theologie q̄
liricum vel odarū carmen . **T**homus alter
scđus habet canōes seu regulas amphoris
mos vel maximas aut̄ theoreumata de cā
ticis p̄ notulas quinquaginta . **T**homus
alter tertius verbū solatiū multiplex in se di
rigit per particulas quinquaginta . **E**t ita
iuncti simul hi duo thomi centilogium cō
stituunt .

ff 2

De canticorum

D Primus tractatus
de canticoꝝ originali ratione.

CEinimus vobis / nec saltastis
lamentauimus et non plan-
tis. Precentor noster chri-
stus amator innocentie reo-
luit exemplis innocentium pue-
rorum / per nostra eruditione pluries uti. nunc
ad humiliatioem. nunc ad simplicitatem.
ut essemus parvuli non sensibus sed mali-
cia. Nunc vero nos conuocet ad spirituale
canticoz exercitationem. ponens cor a zo-
culis / pueros cantantes in foro. Nec enim
parum refert pueros sic vel sic assuefieri in
musicis et cantibus put Aresto. politis ans
docuit. et in bene instituta comunitate co-
uenit obseruari. Nos autem quos in do-
mino pueros vel infantes nouiter genitos
effecit noua regeneratio. sic decet et expedit
in foro presentis exiliu frequentare canticum
nunc exultatiōis ad saltandum spirituali-
ter / nūc lamentatiōis penitentialis ad plā-
gendum. Habemus in exemplū sacre scri-
pture libri in quo sunt iuxta visiones E-
zechielis lamentationes carmen et cetera. Co-
cordat illud apostoli Haudere cum gaude-
tibus. flere cum flentibus. qd tempus feni-
di et tempus ridendi. Subditur consone
verbo proposito. tempus plangendi et tem-
pus saltandi. Cum autem iuxta posteri-
us elucidanda sit aliquod canticum sensuale
vel animale / sit canticum rationale vel mo-
rale. sit canticum mentale et diuinale. De-
scribemus sub triplici tono / naturam et ori-
ginem canticoz cum suis habitudinibus
Docebit primum historia. secundū queret
philosophia. tertiu theologia declarabit.
Narrat historia sacra ppe Genesis initi-
um / cui ratio supposita fide concordat / q
Tubal fuit pater canentiū in cythara et or-
gano. Quo tempore utpote ante diluvium co-
stat illos non fuisse / quos gentilium littere
tradunt carminū et organoz primos inue-
tores. Sic historia capit veram canticoz
noticiam et causam / pinitus ex fide / q cres-
dim aperta esse seculo verbo vuol. et q for-
mato Adam / comunicata est ei plenitudo
scientie quantum conueniebat illi quo totu-
rus humani generis principiū velut in suo se-
minario residebat. nequam in esse nature s
in bene esse morum et doctrine. Conicim⁹

boc ideo. q̄ post soporez adductis ad se c̄tis animantibus imposuit cunctis nomina sue proprieti naturali consona. Neq; ta le aliquid facere potuisset sine cognitioē q tamen sensibus participata non erat. Q̄ tuit igitur q̄ ex alto id atq; a summo sum psisseret. Bodus alter sumendi cantico rum origuem fuit ducitrice experientia. nūc in illis regionibus. nūc in istis. quib; mu sici et nunq; fuerat vel fm Aresto. et sequaces de eternitatē et orez fuerat infinites ratiata et absq; numero defecrat atq; redie rat fm transmutabilitates nature cuiuslibet mutabilis innumerabiles. Additur modus alter qualis a Tullio ponitur duz venatur quanta sit eloquentie si sapientie iungatur utilitas. qua factum esse dicit vt homines prius agrestes neq; civiliter neq; politice neque moraliter conuiuentes conuenirent in ynum. modo pagum. modo domum. modo ciuitatez. modo prouintiam. modo regnum. qui simul ita iunctiz adunati varias tam ad necessitatem q̄ ad voluptatem studio vehementi compererent artes. quoniam vbi intenderis ingenium valet. et iuxta poetam. Labor omnia vincit improbus et duris egens in rebus egestas. dum sequens ad priores aliquid ratiocinatue docta supaddit. Prestabat iuuenit apta complectio ad ista vel ad illa. Dicūm namq; liberum datum aliquib; Sic apud egyptios tradit Aresto. aliquos conquisitis que ad vitam erant necessariis. ppter admirari cepisse philosophari. Porro narrat Augusti libro de ordine radicez vnam non dissonam prioribus his que alto videntur sumpta principio. Loquens itaq; de virtute vnitatis quā inquirit et facit amicicia. nō dubitat ponere quamlibet scientiam ex amicicie et vnitatis appetitu manasse. Dicebat Aristophanes teste Ar esto. pmo politicoz hanc esse amicoz conditionem vt vnuus esse vellet alter. vel vnuus in altero. Non dissone ad verba Johānis. Qui manet inquit in caritate in deo manet et deus in eo. Et apostolus dicit. Qui adheret deo vnuus spiritus est. Utrum ne quis fieri talis transmutatio qua vnuus amicoz suo esse qd haber in p̄prio genere deposito conuertatur in alterum. Jam quippe non maneret alter amicoz. et ita nullo pacto essent duo sed vna natura. quo qd absurdius ponī non potest. Propriam enim

vocem ignorabant nonnulli hereticorum
ut almaricus et begardi/dum ita despere
comperi sunt. Uniuertur igitur amici nō
illo/sed alio quo fas habent modo. Hinc
fuit inter homines et precipua cura sermo-
nis mutui. quo latentes cordis sui passio-
nes et cogitationes consilia et amores/cō-
modi. sime cōmunicarent iocunde q̄s con-
viverent. Sacra est proinde super locutiōi
bus ars. que scribendo valeret apud absen-
tes se sibi manifestare. hec est grammatica
cōgrue lo qui docens et scribere. Postmo/
dum fuit euitanda deceptio circa veritatis
inquisitionem. cum regulis illationū quas
logica ob hoc orta tradit fuerunt insuper
amicorū amicicie non quomodolibet. sed
vitiliter. delectabiliter. et efficaciter iudicā/
de. qđ in rhetorica facere possum est. qm
possumus appellare logicam moralem. eo
q ad moralis philosophie p̄ncipia viam
babz. sicut logica scientiis speculatiis ob
sequitur. in quibusvis sermonis precisiō
sine tropis viget et figuris. Vlentum est cō
sequenter ad mathematicas disciplinas. q̄
plurimum conferunt artibus mechanicis
sine quibus vita ciuilis non agitur. conse-
runt preterea conuictui amicorū quo fiat
vita p̄sens ornator atq̄s iocundior. Sic
inter ceteras artes parata est mago plau-
su/musica et ad diuinās res atq̄s ceremoni-
as/tandēz adhibita. Hinc apud ruricolas
et pastores/bucolica carmina vel eglogue.
comodie leges. hinc acriores satire. hinc p̄
modum grandioribz ampullosetragedie.
bīne deniq̄s metrop̄ beroicorum elegiacos/
num.iambicorum.zaphicorū. et aliorū ve-
lut innumerabilis multitudo. Cuides
quemadmodum musica suum cepit a na-
tura et ab amore vnitate q̄s p̄mordiū. que
crevit adhibitis per artem regulis et nume-
ris. Quis vtiq̄s non aduertat/homines si-
cut ad loquela/sic ad quandam musicāz
velut ab infantia et puericia prōnos esse.
quā inclinationem ars et vsus perficiunt.
Hinc animaduersum est/triplicem esse
partitionem musice. sicut potest ip̄sonus
causas tres habere. unus enim fit flatu. al-
ter pulsu. alter voce vel cantu. Tres obin/
de musas fictio poetica dedit. pura Varro
ne refert Augusti. quas ideo postea dixerūt
nouem/ppter totidem imagines/ab excel-
lentissimis sculptoribus cum quadam sus-

perandi intentione depictas. Comptū
est insuper tres dumtaxat in numeris fo-
noris p̄portiones esse delectabiles. Diates
serō. diapente. diapason. quas vulgari mo-
do nominamus. tertiam. quintā. et octauā
Neclunt plures deinceps que non reducā-
tur ad istos. quemadmodum sexta et quin-
ta super octauam. et rursus octaua duplex
Et ita per ascensum/ quantum vel vox vel
ratio fas habuerit. que conquisitio suā ba-
bet artem propriam/rā speculatiue q̄s pra/
ctice traditam cui musicē nomen damus.
Docuit amplius experientia mirabiles
ficeri mutationes per musicam sensualem.
de qua iudicat tanq̄s de obiecto p̄prio aures
corporalis et que sola videtur apud vulga-
res cognita vel considerata. Esteres sunt
historia cū philosophis et medicis vt mar-
tianus et bontius. quibus non discordat.
sacra scriptura de David et Heliceo filijs
q̄s p̄phetarum. Nonne philosophus politi-
sans docet in policia bene instituta/ curaz
de musica p̄cipue p̄ iuuenibus babenda;
esse. que sit ad temperantiam et virtutem
idonea. non petulans. non dissoluta. non
agrestis. non irritans. sed nec animos mu-
liebriter emolliens. Norant si quidez ex-
dictis Aristo. vlti. polit. expositoris sui. q̄
tuor esse species melodie quas ip̄e denomi-
nat vel a rectoribus vel a patris vtentibz
eis/vna vocatur mistolidista. secunda lidi-
sta. tercia dorista. quarta frigista. Prima
mouet ad compassionem. secunda mollit
ad concupiscentiam. tercia ad virilitatem
que stabilis est et virilis in qua sunt iuue-
nes instruendis vel exercendi. quarta rigidi-
or est vebementior q̄s rapiens animos ad
terribilia vel aggredienda vel sustinenda.
Porro. iuxta varietatem complexionuz
variatur complacencia et iudicium melo-
diarum. imo et traditio quam frequētat ec-
clesia de varietate tonorum octo/ posset ad-
hanc melodiārum diuersitatem appropri-
ari. vt q̄ prima est septimi toni. secunda qn/
ti. tercia primi. quarta tertii. Posset alte-
ra fieri distinctio musice. quoniam alia est
aptior ad diuinum cultuz p̄ deuotioē. nūc
leta. nūc lugubri. nūc pia. nūc iubilanti
Quedā potior est p̄ moꝝ disciplinatio
Altera iocundior et suauior in amicibili-
seu ciuili cōversatione. Aut dicam q̄ vna
est heroica. altera diuina. quedā moralis et

De canticorum

politica.altera sensualis et animalis,p puerorum vel imperfectorum recreatione. Aut rursum addamus quod una magis conuenit in satira.quedam in tragedia.quedam in comedie.quedam in bucolicis.quedam in odis vel liricis. Aut postremo secundum varietatem hominum.alia fortibus et virtuosis conuenit. alia lubricis et voluptuosis.alia subtilibus et ingeniosis.alia bestialibus et stolidis.

Civilissimam omnium esse traditum est. **A**restot. fistulatiōem. quā ideo pallas abiecit. sua videns in aqua extibis buccam inflari. **H**abuit poetica fictio necnon illud quod **D**idas rex. buccas habuit asininas. eo quod suo iudicio **P**an deus pastorum fistulans Apollini p̄ferebat. **C**itharisanti. **N**emum quot sunt hodie qui tympanum gallice tabour cum fistula citius ac biliaris audiunt. quod ex tharam aut psalterium. Ita rursus sic aibus sic hominibus suis cuius cantus placet et cui suetus est vel aptatus.

Pretereundum vero censemus quemodum ad resdiuinas reputabant gentiles carmina transstulerunt execrabilis superstitione. quo factum est ut qui sine deo vero erant ludificarentur a diis illis. de quibus in psalmo. Omnes dei genitum demonia. **O**rte sunt quippe artes magice carminibus vententes. quas incantationes vocant. quarum effectus mirabiles. nedum poete. nedum ipi idolatre commemorant. sed attestatur scriptura sacra cum expotoribus. **V**nde dicitur in Eodo. de maleficiis pharaonis quod fecerunt simile ad Moysen in primis duobus signis. et hoc per incantationes egyptias et archana dei. ita dicit textus. Verum exquisitor de carminibus istis sermo non expectetur hic et nūc. **L**atissimus enim est et seorsum debet sine queri cause vel effectus. **H**abet subinde musica sensualis que consistit in modulatione vocis suam artem. cuius artis velut alphabetum quoddam traditum in gamma manuale sub sex vocibus vel notulis. ut remi. fa. sol. la. de quo non est hic declaratio facienda. sed supponenda simul qua ratione servit musico cuilibet instrumento notationis huiusmodi peritia. Sed nec de metro legibus numeris varietate in postremo de gesticulationibus aliud tradere disponimus. **P**lacuit tamen annotare propter reuerentiam scripture sacre. nonnulla la vaso vel instrumentorum musicalium no-

mina. Quoniam pariter monet nos ratio nature consona. Posuit itaque Plato corporibus animas assistere tamen motores suis orbibus et organis. quod satis in celo Arestot. et fides recipiunt de intelligentiis. quas vel angelos vel virtutes fides appellant. **E**cclis de nostris intellectibus necnon de brutorum formis non conueniunt cum Platone quia ponunt animas inherere corporibus cum materia constituere compositum. **N**on cordat tamen utrumque positio super hoc quod secundum varietatem formarum reputatur varietas in corporibus. **H**inc illud phisicē apud Boetium de huiusmodi formis loquentis ad deum per consona membra resolutis. **H**inc p̄terea visonem tradunt animas insequunt corpora. quanquam verior est locutio corpora suas animas insequunt tamen instrumenta causas principales suas. **I**n optemus hanc similitudinem rei nostre dicentes quod ars imitatrix naturae cognoscens quedam esse canrica quoque modulatio sit prius per unum genus instrumentorum. et alia per aliud. si simul ut minus fastidiret. varietas fabrica uit sibi vasa diversa musicorum instar natum. dans diversis cantibus organa valde distantia magnitudine. figura. materia et sicut natura dedit animabus apta sibi corpora. unde corpus animalis vocat Aresto. organicum qui de manu hominis dicit ipsam esse organum organorum. Ecce causas multiplicationis vasorum musicorum duas quae sunt delectabilitas pro varietate. et idoneitas pro consonabilitate. Quid si tertia addiderimus causam per misteriis et in intellectibus sapientius occultatis apud indignos et hebetes que panduntur studiosis soleribus et deuotis. **N**uquam autem sermo de misteriis instrumentorum. locum magis haberi videatur in moralis musica vel intellectuali quam sensuali. nihilominus admittit nos verba Christi non esse pretereundam vasorum musicorum interpretationem. Primum quia facit in presumptivo verbo mentionem de tibis secundum Luce narrationem. **L**ancianus vobis inquit tibis et non saltastis. **H**ec hinc epis in parola filii predicti. refert seniorem fratrem cum appinqualibus domui symphoniam audisse et chorum. Pro inde psalmi quos de scriptis asserit. pleni sunt noibus instrumentorum per quibus facta ad pensus fuerit ultimum sumere psalmum re-

lat et ponendum. Laudate dominum in sa-
mis eius. **V**ocatis eum votum amandum. fe-
mus ad eum qui post contemplationem
et meditationem sursum directam et de-
sum ponam videremus quaque versum. **D**omi-
num plenarium celi et terra gloria domi-
nus. **L**audato mens ore. ubilat exulta-
et clamat ad omnem generaliter creaturam.
Aludatur in scis eius. Et cum ser-
vemus animam suam. **S**anctis Iesu scis domi-
nus deus saluator. **P**leni sunt celli et ter-
ritoria. **P**ossumus sanctos eius
sobrie sapientes accipere precium et filii cur-
sus ipsu qui sunt tres plures sed ut de
e domino et vanis sanctis. **A**utem scis
de nomina eius sacra similia. **S**unt omnia
qua deo cultu speciales nec a crux aut cer-
teca dñi sunt omnes sancti communata
benignitatem patim aut sunt boies et la-
tia a terra quasi in fine terrae qui rypu
trabunt omnia ad se contemplacionem de
lemonem et laudem oia referendo ad glori-
e gloriosos. **T**ale invenitur via de forma
qua in his pocompere laudes dicuntur. **L**au-
dandum in scis eius. **H**anc impla-
tuam vobis unde haec laginaria et ob-
bis et melancolis. replenerunt bonis
sideriis suis et in quae inueniunt rem
aureat ad milibus canticis laginaris
eos et canticis verbis bonis. **L**auda-
dum in laudes eius. **V**ult beata regred-
ens de celo vobis aut certe patet omnes
sentire quod sentit deo in bonitate specie
sibi copler in laude dñi. **L**ogramat omni-
ni collaudem que nisi nobis sufficiat
solus nudacis vobis laudem. fiducia nubil-
emus accipit coborando aplausum et
laudem cum laetitate triplum et coet
ulione. **L**audem dñm in sanctis eius.
Sicut vobis in nobis tunc sed sicut in bonitatem
in deitate potest. quae non eodem gra-
du suorum vobis quippe a dñi cogni-
tiōem et locis et ratione dilectionem. Si
qui preterducuntur tunc in bonito erit
libertas arbitria. non neque vobis qui
pudicet et spem ambulet. alios partem vobis
beata. videamus laudem. **F**orcamus nos
bic in terris vocem laudis quod nobis place-
re in celis. Dic et mulcetis vobis p̄ter
tim ecclesiasticos dedicatos laudibus. **S**pūs laudem dñm. **C**onsuetudo scis

luit exponendum. Laudate dominū in sanctis eius. **V**ox ista est vox anime dei formis ac deuote que post contemplationem vel meditatiōem sursum directam et deorsum p̄ omnia videra quaqua versum. Quoniam pleni sunt celi et terra gloria domini. **L**unc dilatato mentis ore. ubilat ecclatā reclamat ad omnem generaliter creaturā. Laudate dñm in sanctis eius. **E**t cū seraphī acclamant sibi. Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra gloria tua. **P**ossimus sanctos eius (si sobrie sapiamus) accipe p̄m et filii cum sancto spū. qui sunt tres p̄sonae sed vñ deo et dominus et vñus sanctus. Aut sc̄a sunt dei nomina eius sacratissima. Sunt omnia q̄z dñi cultu speciali ore sacrauta aut certe sc̄tū dñi sunt omnes sp̄ns cōsummata iaz beatitudine deo p̄ximi. aut sunt hoies exaltati a terra quasi iaz sine terra. qui typō xp̄i trahunt omnia ad se p̄ cōtemplatiōem dilectionē et laudem oia referendo ad glam cōditoris. Tales imitatur aia deiformis / quā in has prorumpe laudes dicim⁹. Laudate dñm in sanctis eius. **H**anc implenat aiam dñs laude sua. saginauerat ea; cibis eterne satietatis. repleuerat in bonis consideriū suum. et vt aquile iuuētutem reno uauerat qđ n̄ labijs exultatiōis landaret os eius et eructaret verbū bonū. Laudate dñm in sanctis eius. **V**ult hec aia regrediens de cella vinaria aut certe putat omnes sentire. qđ sentit de dñi in bonitate p̄terā sibi cōplacet in laude dñi. **C**ogratulat omni collaudati. que et si n̄ habeat iussionis in oībus audaciā vt laudent. fiduciā nihilominus accipit cohortatiōis applausus et iocunditatis cum alacritate tripudio et coextultatione. laudate dñm in sanctis eius. **S**cit ultimā nedū sui sed oīm beatitudinem in dñi laude positam. quis non eodē gratiū. sicut n̄ oia ex quo p̄cipiat dñi cognitiōem et liberā et volūtate dilectiōem. **S**i ut p̄terea diuersi sunt status in bñtib; etiā libertatis arbitriū. duo p̄cipue vñ vie qui p̄ fidē et spē ambulat. aliis patrie vbi p̄ petua finis et termini stabilitate vacat aia beata. videt. amat. laudat. **E**xerceam⁹ h̄ic in terris vocem laudis q̄ nobis p̄seueret in celis. **D**icat vñusquisq; viator̄ p̄serim ecclesiastico et dedicatoꝝ laudib; dei. **O**is sp̄us laudet dñm. **V**is autem scire o aia

que et qualis sit vita tua / nō pudeat te per phiam erudiri que vitam cuīsc̄s rei p̄icit in opatione debita nature. alioquin sine operatione qualiscūq; sit illa sibi debita potius mortua dicis aut dormitās q̄ viuens. **P**erge ylterius cū phia vsc̄ dum occurrat sapia diuina que se q̄rentes p̄occupat. et h̄ docebit te. qm̄ p̄pria et finalis opatio hoīs est cognitio summi dei cū fruictione et laus de sua. viuis igis o homo et q̄stum laudat aia tua dñm. **E**st et istic iter quo oñdit dominus salutare suū. Quare noli conqueri dñ laudas. quasi nihil agas. q̄si nō dum p̄mia capias. laus est magnū mibi crede p̄ci um sibi. magnū valde etiā dñ gratis sit. imo maius dñ gratis sit. **A**ertū hoc hēbarania deuota q̄lem introducimus dicentem. laudate dñm in sanctis eius. **N**ō si yellemus in his et singulis que sequuntur immorari q̄les sit firmamentum virtutis dei q̄les sint virtutes eius. qualis denaq; sit multitudo magnitudinis eius. succūberet sermo conatus nec tempestive satis artipemus p̄missā de yasis psalmoꝝ hmōi maxime rōe; **D**oc vñū tñ dicim⁹ q̄ in re q̄libet deo soli debet laus honor et glā sicut ip̄e est oia in oībus. **H**inc p̄s. **O**is terra siue oīs creatura adorat te deo et psallat tibi. psalmū dicat nomis n̄ tuo altissimo. **A**ulli vero creature datur laus hmōi p̄ latrā / nec vt signū ē vt imago nec ppter alia q̄uis attributiōem si p̄prie sētiā sicut nulla res creata summū bonū est neq; vt res / neq; vt signū vel aliud attri butū. **A**tuero qr̄ loquendū vt plures sentie dñ vt pauci. laudam⁹ in creaturis deū adoratione latrā. sicut in cruce et in imaginib; xp̄i. imo sicut in omni re. quēadmodū q̄libet est imago vel vestigium tenue trinitatis nō min⁹ naturaliter q̄s aliq; sit artificialiter. **L**aue tñ in laude vel latrā creatura p̄ a scā dalo q̄le fieret si adoraretur p̄blice deus in demone vel eius imagine. in asino / vel in bufone. imo nec in angelis et hominib; quantūcūq; sanctis. quoniam p̄prios eis er alter honor inest. **Q**uibus in transiū dictis ad instrumenta musica pergit fmo noster. **P**reponitur tuba cū sono vel vt alia translatio habet / cum clangore cuius materia finis et vñs varius est. Nam ē tuba cornea vt est illuc. In voce tube cornēe in recordatiōem arietis immolati p̄ Abrahā. Est tuba ductilis vel argentea vel e;

De canticorum

Tuus itaq; sit affectus quāuis ex carne
nascatur fortis ut cornu/nō lubricus/auc
esfuiens.sit ductilis.i.suasibilis imitator sa
pientie que de sursum est. **H**ic bonis cons
cientiis.sit non immansius.p̄pris opini
onibus p̄tinac in illis.sit ad fines sub fine
deo/vsūcīg varios accōmodus. **N**az tuba
clangit nunc ad denunciatiōem solennita
tum.nunc ad congressum belloꝝ.nunc ad
legis p̄mulcatiōem vel auditum put in si
nay.nunc ad ceteris conuocatiōem.nuic p
neomenia.hoc est illuminatione noua i in
signi die solennitatis. **N**ōnūc ad opera
tionem miraculoꝝ sicut in deiectione mu
rorum in Jericho. **R**ursus ad euangeli
sationem.dicitur enim p̄dicatori.dicitur et
speculatori. **Q**uasi tuba exalta vocem tuā
quemadmodum de Bartholomeo legitur
q; vox eius quasi tuba vehemens. **V**eniqz
magnum nimis tremendum simul et iocū
dum haber misterium tuba nouissimavo
cis archangeli et vocis christi in clangore
mirifico qualiscunq; fuerit.concipiendus
magis intellectualiter q; sensualiter.resur
gent mortui. **S**ane tam efficax erit.tam la
te patens.tam omnia penetrās vox illa tu
balis.que saluandis gratissima.damnan
dis yltra q; dici fas est horrendissima per
strepit et tonabit. **T**alem se fatebatur assis
due Hiero.audire ad terrorem simul et spē
terrorem cruciantis inferni.spem glorifica
tis paradisi. **S**ubsequitur. **L**aude
eum in psalterio et cithara. Differunt hec
a tuba vel buccina.quoniā pulsū seu ta
ctu non flatu sunt.quorum sonus est capa
cior atq; serenior.qualis aprior est aurib⁹
contemplantium confidenter habitantū
i tabernaculis eterne pacis. **H**ec autem est
distantia psalterij cum cithara.quia psalte
rium sonat a superiori.pcedens a grauior
ibus sonis ad acutiores descendendo. **D**a
bet insuper cordulas vel argenteas / vel ex
electro quasi tinnientes.leuius q; tangen
das. **C**ubare vero formam/ad psalterium
videbis euersam. **L**uius sonitus a grauior
ibus deorsum/ad acutiores sursum sonos
tendit.cuius fides et corde de moricinis si
unt intestinis animalium desiccatis subti
liatis et tortis. **Q**ue omnia / nonne signifi
cant congrue statum vel affectum peniten
tis/ascendentis a coualle plorationis. cor

pus quoque p̄prium torquentis et extensus
ad obediendum citharistam spiritui.
Lalement habere suader dominus p̄ Isaiam
anie peccatrii sub tyro tyri. **S**ume cibam
ram circui ciuitatez meretrici obliuioni tra-
dita/bene cane/frequenta canticum ut me-
moria tui sit. **C**onueniunt psalterium et
cibara. quia pectori iungitur et formam
cordis habent instar scuti. habent et hanc
figuram singla instrumenta musicalia. **N**ā
trigono piramidi p̄tima sunt omnia siue
que pulsus siue q̄b statu consonant. **A**c p̄in-
de queso/nonne docentur in omnibus can-
tis instrumentib⁹ babere sursum cor ad
dominum. **U**nde pterea differentiam suā
quomodo cōcordant psalterium iocunduz
cōtemplationis/cum cithara penitential
afflictiois. quemadmodum cōsonare dul-
ce est garritu philomene turturis suspirū.
Sic spem cum metu et exultationem cum
tremore/misce monuit psaltes regius.
Seruite inquit domino cū tremore et ex-
ultate ei cuz tremore. **F**ecit qđ monuit. dñ
psallens et subsiliens totoq̄ conatu saltas
nudatus est coram archa domini. sicut vñ
de scurris ait Nichol. **L**uius imprope-
rio/scimus David quid responderit. **L**u-
dam et vilior fiam plus q̄b factus sum zero
humilis in oculis meis. **S**ubiungitur
Laudate eum in timpano et choro. **T**im-
panum/vulgo gallice dicitur tabour/vl be-
don. compositum ex pelle vera sa tensaqz
cuiusmodi non est vna vel magnitudo vel
forma vel vsus. **E**unt timpanula duo. gal-
lice naquaires. vnum obtusi supra moduz
soni. alterum pacuti. vbi significatiōem ac
cipere possumus timoris humilantis et
spei eleuantis p̄prie miā et iudiciū q̄ dño
cantande sunt. **S**pēs in cōtemplatioē di-
uine pietatis et gratuice bonitatis. timor i
affectu severitatis. insustentabilis aduers⁹
peccatores quos obdurare dicitur sicut ali-
orum misereri. **S**unt alia timpana vulga-
ribus magis assueta. quia faciliora. quia
sonabiliora ad salt⁹ inconditos. et alia tri-
pudia. quibus solent innigi fistula bifora/
mina vel triforamina. trilos insuper non
grandis calibeus/hincinde percussus. **A**
Zymbala quoq̄ nō nunq̄ exere/p mutu-
am collisionem/tinnitus acutus reddetia/
quibus iudeos veteres vsos finisse. **L**ya
non siluit. **L**u forte ruidis es et ad psalterij

quod ire sibi latet in sepius cantus in
omnino nascitiois concupiscentie
circulis per absinthium et ieiunia. Con-
cias in choce fratrene caritatis et con-
cias bonitatis querela que diffonans
operatur deus quomodo liber id egressus
non sitas a labores creatoris. **C**on-
vocans in nonnullis vulgaribus instrumentis
cum quoddam instar trabis oblongum et
vacuum crederet ad sonos grossulos mul-
to plus quam circa duas aut tres que bac-
lis omnes percussis varie variantitudinem
num. **A**ntero conformatus ad expolices
et ceteri chœbus sibi cibos cinerem et mo-
do cocone, put inter aliter ad oculum inde
mus in ecclesiis doctis, ut chœbus translati
antum. **D**ic cuiusdam etiam marianam leca-
rem mos si quis aliquis sympana pul-
sasse post exsultum mire rido. **R**atiq[ue]
autem omnes chœbus dulcile cum religio-
sione vocis canendi atque plausibilis. **S**ic
in ratione filii patris pareremus exange-
lare cui pueris viriliu[m] virginari uincere
phonam et chœbum. **S**ic filii puerorum
ducebant doctos quando **S**aul occurrit
is numeris chœvi virum alterum tam en-
catat tunica gbalis. **S**ymphonia
putant aliqui violam vel reddecam et mi-
no: et al. **A**ntero recens continuatur et sic mu-
sicum instrumentum quale fibri rendic-
terunt speculatori et ceteri. **D**e sonam red-
die dum nos nunc resolvintr rotas parvus
larbore limus ergo iterum applicat ei cum
enim clavibus cordula metuens per partem
orbitalis rati pueritate tractuum roteva-
nem armonie dulcis amena et refusat.
Dic symphoniam quod aprius compagnum
reputamus et nostra conaffidit semper
utramque pectoralium agnoscat; si cu-
dote ut noscatur et quicunque moto cor-
de. **L**oc vero est anima mortali animal
continuus et formans spiritua-
lis qui suo hoc symphoniam concordem
lodiam lugiter et thalam per medicato-
ne digitos modulat quae similes voces
fingit anima multum sues vobis. **F**iguram
magistralia dei nesciam in naturis, qua-
lia sunt omnia mischia valde facta in arti-
cipia cuius non et numerus sed in arti-
cialibus eius recognoscitur, quemadmodum
explicatione modi ligni in sambuci re-
fribulsa, aut et metallacione in tubis et
symbolis, aut in haruspex aur interfunere de-

cythare q̄ subtilitatem ineptus. cantes in
 tympano mortificationis concupiscentie
 carnalis per abstinentiam et ieiunia. Con-
 cias in choro fraterne caritatis et conui-
 ctus honesti sine querela que dissonantiaz
 operetur. deniq̄ quomōlibet id egeris dñ
 non sileas a laudibus creatoris. Chor^o
 vocatur a nonnullis vulgaribus instrum-
 tum quoddam instar trabis oblongum et
 vacuum/cordas habens grossiores. mul-
 to plus q̄ cythara duas aut tres/que bacu-
 lis eritis percusse. varie variant rudem so-
 num. Atuero conformius ad expositores
 et textū. Chorus ē cohors; canentū sīlī mo-
 do corone. pur litteraliter ad oculum vide
 mus in ecclesie choris. et in choris tripudi-
 antium. Dic existimandū est mariam soror
 rem moysi cū alijs aliquātis/tympana pul-
 sasse post egreſum maris rubri. Reliquos
 autem omnes choros duxisse cum respon-
 sione vocis cantico di atq̄ plausibili. Sic
 in reditu filij pditi/ pater familias euanges-
 licus/cū prandio vituli saginati iūxit sym-
 phoniam et chorum. Sic filij p̄petrarum
 ducebant choros quando Saul occurrēs
 eis mutatus est in virum alterum tam effi-
 cat erat musica p̄halis. Symphonā
 putant aliqui viellam vel rebeccam q̄ mi-
 nor est. Atuero rectius existimatur esse mu-
 sicū tale instrumentū quale sibi vendica-
 uerunt specialiter ip̄i ceci. Hec sonum red-
 dit dum vna manu resolutur rota paruu/
 latibure linita. et p alteram applicat ei cum
 certis clavibus cordula menieroꝝ put in
 cythara. vbi p diversitate tractuum roteva-
 rietas armonie dulcis amena q̄ resultat.
 Hic simphonie qd aptius compandū
 reputabimus/q̄ nostrū cor. assidue se mo-
 uens. ac pinde fantasiam agitans; q̄ si cre-
 ditura motione nūc quiescit moto cor-
 de. Lor vero si cessat a motu mori animal
 cōtinuo necesse est. Felix musicus spiritua-
 lis qui suo hoc simphonico cāticordo/me-
 lodiam iugiter scit et studet/ per meditatio-
 nis digitos modulari. q̄tūs affectuū voces
 fīm̄gāma mīsticū/suaves reddat. Felix qui
 magnalia dei nedum in naturalibus. qua-
 lia sunt omnia mirabilia valde facta in ei^o
 sapia cuius non est numerus. sed in artifi-
 cialibus etiā; recognoscit. quemadmodū
 erforatione modici ligni in sambuca vel
 fistulis. aut ex metalli ductione in tubis et
 cymbalis/ aut in nerioꝝ aut intestinoꝝ de-

siccata torsione put in citharis/tot resonā/
 tie variantur. Sequitur. Laudate eū
 in cordis et organo. Corde fīm glo. posite
 sunt p quibuslibet instrumētis alijs a psal-
 terio et cithara que cordis sonant repere-
 sis. sit viella. sit lymphonia. sit lyra. sit rota
 sit guterna. sit lituus. sit nāblum. sit fistulū
 sit scacarum. sit rebela. sit generaliter l' mo-
 nocordū vel diacordū vel tricordū vel te-
 tracordū vel pentacordū vel sexacordū. se-
 pracordū. octicordū. nonicordū decacordū;
 et sic absq̄ termino cordarū in instru-
 mentis que vel olim vel posterius compo-
 ni potuerint. Ceterū. latius adhuc orga-
 na recipiuntur a glosis/p musico qualicū/
 q̄ compingatur instrumento. Habet ve-
 ro modernus usus appriatiōem nec irra-
 tionabilit ad organa ex plumbeis vel stā
 neis fistulis. que cum follibus et cū digītis
 multiplicem et pfectam habent inter aliud
 quodlibet instrumentū vocaliū/resonatiā
 fistularū. que fistule nō illiberales appellā-
 de sunt. qz nō oris deformatione. sed follis
 inflatione sonant. Hoc solū vel p̄cipiū re-
 tinuit ecclesiastica cōsuetudo musicum ge-
 nus instrumenti cui vidimus aliquā iungi
 tubam. rarissime vero bombardas seu tha-
 lemias seu cornemulas grandes aut quas
 vel alia siqua sunt que noiauerimus instru-
 menta. q̄lia Daniel liber/oīa cōcludere vi-
 detur in adoratione statue sub omni gene-
 re musico. Venerū ampliare id qd mō
 distimus de organoꝝ solo vsl p celeb̄ē ec-
 clesi ritū. cōmonet id qd p̄pha subiungit.
 Laudate dñm in cymbalis bñsonantibus
 laudate eū in cimbala iubilationis. Sūc
 era cimbalia ea q̄ vocam̄ cāpanas. q̄s bñ
 fortiter sonare nullus ambigit. Talibꝝ vñ
 ecī plusq̄ alijs sectis/ad dñi laudes tanq̄
 vice tubaz legis veteris. qñ officia meis
 quidā exp̄llit loquente induces campanā.
 Laudo deū verū. plebē voco. cōgrego cle-
 rum. Defunctos ploro. pestem fugio. festa
 decoro. Sunt et cāpanule p melodia ve-
 lut in horologis aliquibꝝ ordinate. Qui-
 bus in omnibꝝ nr̄i possunt interiores affe-
 ctus erudiri simul et impelli. qualiter expe-
 riebatur ille/cuius animus cōmotus acri-
 ter. eleuatus. dilatatus. qñ siebat h̄mō i reso-
 nantia celebris/iubilabat totus in se reco-
 lens illud scraphicum deo. Pleni sūt ce-
 li et terra gloria tua. Dr. R. vat tout. Dec
 est inestimabilium profusio gaudiorum

De canticorum

Subinfertur pulchra nimis ad hora conclusio. Omnis spūs laudet dominū. **P**rofecto toti psalmoꝝ concertui p̄cipue suo subseruit initio quo dictum est. **B**eat⁹ vir **D**ivid enim viri beati dicimus officiū q̄b⁹ voc laudis ad dominum. **I**uxta illud Beati qui habitant in domo tua domine i se cula seculorꝝ laudabunt te. **V**erum de hoc in subsequenti thomo seu tono magis intellectus eoz omniū que diximus aperit. **v**bi de canticoꝝ rōnaliū vel intellectua lūm origine phia verbum facit. **U**nde lucidius apparet quante sit secunditatis q̄nta iocunditatis hec exhortatio. **O**mnis spiritus laudet dominū. vel vt transiit **H**ie roni. **O**mne qđ spirat laudat dñm. **H**uic teāflationi si quis cupiat magis inniti poterimus omne qđ spirat ipi homini ꝑ appriationem dare. quemadmodū h̄omina ut hominem xp̄us omnem creaturam qui dictus est in h̄en. **I**nspirauit spiraculū vite homini dete terra formato. **E**st autē materialis spūs (vt interim de spirituali sit suulentū) radicatus in corde quo tanq̄ mūistro et ligamēto quodā rōnalis aia exerceat suas opatiōes in organo p̄pū corporis. cui tanq̄ in spera activitatis sue coapraf. **E**st triple et iste spūs aut status instar sumi tenuissimi. naturalis scz vitalis. et animalis cui medicorū aliqui tantam attribuerunt virtutēz quasi ꝑ se sufficiat ad hominis operationes. nam posito spiritu altero intēdunt si nō erant dicere q̄ medicus ut medicus est cōsiderans corpus humanū tantum visanabile non magnopē curat de conditione vel existentia spūs materialis alterius cōquirere. **P**roviude constat varia; ri certissime rōales nedū aiales hoīs opa rationes fm dispositiōem materialis hui⁹ spūs. quē spirat et respirat cor ꝑ cōsona mēbra p̄sertim ad cerebrū vbi sit aialis sensitus scz mortuus. **N**ec enim spūs si fuerit splēdidus. si serenus. si subtilis. si mulcebris erit exinde torus hō letior et glaciōr (si de uotus est) ad laudandū dēū. subtilior et ige niosior ad recognitandū ipm. p̄nior q̄ si tot liquefactus ad diligendū eum et suavitam plectandū. si nō abusus fuerit dono cali. **D**onū certe dicimus dei ralē spūs materialis serenitatem. sit illa a deo immediate sit mediate ꝑ misteriū angelicū. sit ꝑ cōplexio nis temperiem cū apto regimine co; p̄oris sit ꝑ opitulatiōem imprecatiōem q̄ sc̄rōn

sic maritem tandem p habituatiōē rebē
mentem in obsequio dei / in ocio scđo. in ex-
ercitio cōtinuo fidei spei caritatis q̄ virtu-
tum. **D**qd vſqz adeo fieri pōt ab homine
cū gratia dei. q̄ videbit̄ assidue versari mēs
eius in apto lumine / cū iocundissima q̄ sen-
sum oēm occupat pace / cū illa supadmirabi-
li diuisionis spūs z aie / cū vnione ad dñm.
cū ignoto cōiungifignote z ab omni pribi-
litate reduciē ad monadē. hoc intellexerit
qui dixerūt. **H**ecura mens quasi inge con-
uinū. **E**t iterū. Nō est leticia super cordis
gaudiū. **E**t rursus Quā magna multitudi
dulcedinis me domine quā abscōdisti tūm
tib⁹ te. **C**ū ceteris in hanc s̄niām sine, nū
ro. **G**lorientur in dñō qui sunt bmoī ra-
ti valde. sed sunt q̄uis raro z ad tps bñpla-
citi tui deus qui das vt vis z quō vis can-
ticū. in hac nocte mortalitatis q̄ sahanam
tenebrosos spūs ingerēsem rep̄mis. q̄ po-
tes absqz vlla dubitatiōe sine materiali q̄z
uis spū/tuas in mēte collustratiōes suavis-
simas q̄les dicte sunt z ampliores illabenz
do supadmirabiliter opari. Atuero ne sint
vacua diuine sapie opa que sic res admini-
strat vt eas p̄prios motus agere sinat. non
repellit aptram spūs aialis dispositiōem. q̄
taliter in cellulis cerebri (q̄s medici tripli-
ces ponūt p̄mam mediā z postremā) p̄t de-
purari / vt z imago sit vivatior. estimatiua
p̄spicaciōe. z memoratiua tenaciōe. sic p̄t
rea q̄ pars aliqua cellularū vtputa supior
subtiliorez obtineat sereniorē q̄z fantasma
tū vel idoloz rep̄nūtiōem / remanēntib⁹ a-
lijs prib⁹ in obscuritate maiori. **Q**uius rei
possimus exemplū accipe circa cōbustio-
nem lignoz q̄ ad varias ignis dñias in flā-
ma ret carbonē / aut p silitudinē nubium /
aut mōt̄ alicui⁹ altissimi. c̄ in vertice splē-
det sol nitidissimus. cū i infimis nubes va-
genf atqz caligines. **A**dde splēdores instar
fulgurū coruscantū vel emicantū scintil-
larum. quarum illustratione veluti subito
disparenti pulcertime veritates emicantā
pud agentem intellectum elicientem ex fa-
tis matibus in hac luce presentari species
intellectualē purissimas / cui⁹ affectionib⁹
quas nemo nouit nisi qui accipit. **P**uro se-
serunt talia viri spūs p̄pbericiz deuoti. **S**e
sit z hoc ipa virgo brā dū in se cōsiderās di-
uisiōem aie z spūs / dedit cui liber qd suū est
prumpens in hoc cāticū. **M**agnificata aia
mea dominum. **E**t exultauit spūs meus /

Hecūdus thomis
Docet huiusmodi. **P**ropter quod ad extremum
genitici sensibus intellectu plurima co-
memorari de musica facie vulgaris sit
nec figurare game manualis, ut tradito
de sonis octo utrampomnas et neumata /
qualiter illa plectro capo de amore dei ben-
ignos et famularum matris dei, fuisse per
Ignacium familiarum traditum narratio
no virtutum. **S**ed sentimus bmoi thomo-
prioci statim ad alterum de canocoz
origine magis ad plectrolophiaz spectante
pecundo.

deo salutari meo: **P**otuerat ad extremū
p cantici sensualis intellectu plurima cō/
memorari de musica que satis vulgata sūt
vt est figuratio gāme manualis. vt traditō
de tonis octo p antiphonas et neumata /
qualiter illi philocapo de amore dei/beas
to Ignacio/familiari matris dei/fuisse per
angelos in monte reuelatum tradit narrā/
tio vite sue. **H**ed terminus bmoi thomo
prior statuatur/ad alterum de cantorū
origine magis ad philosophiaz spectante
pcedendo.

Secūdus thomus

Docessit hūana studiositas cui
oculus nec satiatnr visu. nec au/
ris impletur auditu/quin vteri
ora iugiter inuestiget quousq
iuenerit id quod pfectuz est. **P**rocessit inqz
a musica sensibili que dicta/ad musicaz so
la ratione vel intellectu pceptam. argumen/
tantes ita. **S**i corporalis habeat auris i ob/
iecto suo ppxio/qd est sonus causatus ab a
ere repulso/pulcros suaves qz numeros
cur a sensibus alijs ye sunt visus et tactus
aliquid simile negabitur; ppter ea musicaz
in gesticulationibus visu perceptibilibus
In ipo pterea tactu silenti renarū pulsati/
lium posuerunt. vt ex medicoz disciplina
Marcianus exponit. Erophilus inquit e
grotatiū venas/rigmoz collatiōe pēsabat
Progradientes vterius inuenierunt in
sensibus interioribus qui sunt imaginatio
fantasia et estimatio/numerous passionum
et affectionū moriuarū/pceptibiles ab his
sensibus omni cessante prouersus ab extra so
nante aere. **N**ostrum hanc noxiare musicā
cordis. cuius tot sunt voces et soni/quot in
ueniuntur motus interiores numerosi pas/
sionum interioz vel affectionū. **A**scen/
derunt cōsequenter bmoi cōquisitores ve
ritatis ad vim rationalem. que corpeo nō
vicit organo. **L**tab hac supius ad intelli/
gentiaz que est apex mentis. **A**d sinderi/
sim deniq que vocatur scintilla quedā sup
euolans et supemicans ad eterna que p
A
testo. videtur ende lechia noiari. **S**ed et
ipa ratio pita in rōnem supiorē et inferi
orem tanq in virtū et mulierem. de quibus
hic nō dicenduz. qm in tractatu de theolo/
gia mīstica et in alio de passionibz elucida
ta est hec distinctio. Posuerunt igit in his
omnibus potentibz musicam et armoniaz

fm diuersas ipaz motiones. **F**uit apud
nōnullos phantes dubitatio si tam nume
rosa sperarūr orbium tā qz veloc circuit
crearet sonū: ab auditu corpali. prie pcep/
tibilem. quēadmodū queritur a theologis
si de beatis illud de psalmis habeat verita/
tem. **E**xultationes dei in gutture eoꝝ. ma
xime cū ciuitas illa dicatur plena modulū
et canore iubilo. vbi quoq est vna vox leta/
tium. vox laudis. et actio gratiarū. **A**resto.
qui post et inter ceteros/pleniū assēctus
est veritatē de quinta essentia celesti que
incorruptibilis impartibilis qz est. ponit
cōsequenter neq sonum neq auditū pro/
prie sensibiles illic esse. sed omnia ad intel/
ligentie rōem et pceptiōem referenda q
Pi
tagoras iimo et Job/de cōcentu celi posue
runt. **S**ic intelligeretur aplūs de linguis
angeloz. **D**e hoibz vero maxime post cor/
poz resumpcioem. nō est imp̄bile mis/
cam vocalē illis esse. **V**ult forsitan audi/
tor instrui post ista que dicta sunt de nūer
in omni creatura reptis. **D**ia quippe fecit
in numero) Quo pacto musicē colligim
extenderōem. **B**rata sitemur digna qz scitu
cōsideratio. Neq enī solus sufficit nume/
rus ad musicē rōem. sed vt sonorus sit op/
ter. Est itaq subiectū musicē/numerōsono/
rus. **N**ihilominus vrgit nos apls cū cete
ris autēticis/ponere cātica et voces fieri in
cordibz nr̄is ad deū/sicut et clamores des/
derioz. **D**esideriū pauperū inqt ppha etau
diuit dñs. **E**t hoc vriq nedū cōcedim⁹ sed
ad huius rei manifestatiōem/opusculū se/
patim edidimus de cāticordo. i. de cantico
cordis. cuius initiale verbū est. **B**eatī q au/
diuit verbū dei. **E**t uero sicut auris tran/
sumptive dicis in deo/dicis in angelis. ad
oēm deniq trāsserref intellect⁹ cognitiōem
vt ibi. Qui hz aures audiēdi/audiat. cū si/
milibz mult⁹. **N**ō aliter vox et sonus vt in p
posito nr̄ op̄ metaphorā accipiaēncē est
Gloria de statu vel de spū flante. mouente. et
exagitāte/vocez formāte/cōsiderare nos
cōuenit. **N**ō enī dñz laudat omne qd spirat
sine spiratorevñ fīrōz. et vñter auditus suo
mō. Spūs aut̄ m̄l̄pl̄r d̄r fm declaratōez
Didymi libro de spūscō. **E**st enī de spūs
vt in Job esribit **D**e spūs ē. **E**st appate
et prie tertia in trinitate persona nexus pa/
tris et filii quo se dicuntur diligere spiritu/
sancto. Dicitur et spūs sapientie m̄l̄pler.
Spūs insp̄ extēditur ad angelum tam

De cantorum

bonum & malum. **Q**ui facit angelos suos
spūs ait p̄s. **V**icuntur et hoīm spūs esse. **i**
mo & brutor. fm Ecclesiastē. **E**cclēdī ad vē
tos & spūs pcellarū. **A**ccipit spealiter a me
dicis spūs p instrumento primō viēdī mo
uendi & sentīdī in alib. et est fumositas
subtilis pcedens a corde. **Q**uid tandem mī
tis immorāmūr. cū nōmen spūs ad omnē
vīm impulsuam subtile et maxime secretā
extendat. **Q**uo sit vt oīs amor dicat spiritus?
Quid enī subtilius. qđ rehemētī ad mo
uendū vel impellēdū & amor. **I**nde illud
Aug⁹. **P**ondus mēū amor me⁹. illo feror
quocunq; feror. **H**inc valerius noīat amo
rem nedum spūaliter sed spūnscrī. **E**t qm̄
in omni repitur amor/ qui est vir
tus quedam motiva et impulsiva. pūt con
tinuo docebimus. pulcertime et diuine cō
clusio p̄s. **O**mnis spūs laudet dominum.
Tanq; diceret. omnis creatura amet te de
um creatorē suū adorat et psallat nomini
tuo altissime. **M**eraphicalis demum rato
cōcludit totū istud vniuersū recte dici mo
nocordū diuine sapientie. **I**n quo delectat
ludēs ab inicio: cuius monocordi/ amor ē
vnica corda. **H**inc apud Boeophia canit.
Delix hoīm genus si nr̄os animos amor
quo celū regitur regat. **Q**uid hec tibi sona
re videtur optatio/ nisi canticū liberi arbitri
ū nō dissonare mūndi totius monocordo
(sola quippe dissoua sibi volūtas esse p̄t)
que p̄ supmū saltem deū nihilomin⁹ ad cō
cordiā p̄ iusticie amore ordinat. **P**ergat
igitur deinceps cōpositio nr̄a loq; paucā
amore tanq; de intelligibili quadā volūn
tate. q; vitali suo pulsū/ pcutit aures cordis
intellectuales/ nō absq; suaui melodia/ dū
amori sua numerositas adiungitur. **E**t in p
mis respiciētes ad exēplar vel ideam amo
ris/ creati/ nō ponim⁹ p fidē edocti talē aliq;
ideam separatam q; nō sit deus quō redargu
it Plato. **A**rest. **C**ōcedimus tñ q; omnia q;
facra sunt/ sicut in verbo vita erant/ sic i sp̄i
ritus sancto amor erant suo modo. **N**am et
amor ip̄e vitalis est. **P**onic insuper fides &
morem in deo essentialē ponit & psonalē
quoꝝ vires respectu creaturarū idealisdi
ci potest. **S**ed qua p̄ioretate loquēdī/ qua
li rursus distinctione vel reali vel formalis/
vel modali vel solius rōnis/ nō est p̄sentis
inquisitionis. **Q**ualiter porro sit in diuina
trinitate. vōr p̄a tris ip̄e filius verbū eius/
qualiter amor amboꝝ spūsc̄tūs cū quodā

numero ut consequenter ponatur illuc musica
suaissima que est amor numerosus/nec au-
demus nec voluimus aliquem in verbis no-
uitatem aperire/que non a sacris litteris sic
expessa/nobis quippe ad solam hanc regu-
lam loqui fas est. **A**mor creatus producit
a tota trinitate fm triplex genus cause effi-
cientis. formal vel exemplaris. et finalis. ap-
propriative vero causaliter a patre. exmpla-
riter per filium. et finaliter et coincidenter in spiritu
sancto. **E**st autem amor iste creatus/inclina-
tio quedam/pondus/coaptatio/tendentia/
motio/coniunctio cuiuslibet indicata rei ad bo-
num et in bono hoc a primo bono appetibili
li deo. quibus inde quelibet res fieri tracta et in-
clinata/reuertatur ad suum appetibilem primum
quasi circulo quodam intelligibili. **E**t hoc
mediate vel immediate. **S**ic intelligi potest
monas geruit monadem in se ipsum refle-
ctit amorem. vel de beata trinitate fm alii
quos/aut de mundi productione et maioris quam
minoris fm alios. **R**ursus amor creatus
quadruplex est. naturalis. animalis. rationalis. in-
tellectualis. quibus addit dionisius amores
in creatum diuinalem. **N**aturalis amor/in-
situs est et impressus in re qualibet tangere possi-
tudo sue cause que est amor diuinus. quoniam
nihil est deus se coincidere rebus. **S**ic amor na-
turalis tantudem est in qualibet creatura
quam haber de esse vel natura. sicut eni-
ens et verum sicut ens et amor cuius obiectum
est bonum conuertitur ut propter passiones cui
subiecto. **A**ntique dictum est. Bonum est
quod omnia appetunt et amant. **L**eita oiam
etiaz materia prima proprie nihil posita/ame-
formam vel appetat ut mulier virum. et tur-
pe pulchrum. et formam informe. neque enim
materia putanda est pure nihil. **E**lioquin
qualiter esset pars essentialis compositi.
Dicitur tamen ex sensibili esse supplendum
est formalis/qualis comunicari sibi forma.
Amor pterea sicut impressus est ab amore pri-
mo/sic in ipsum reflectitur. **S**i enim creatura
nequit fieri negat conservari sine causa effi-
ciente et conservante/cum finis sit causa pri-
cipij mouens efficientem. **N**onne magis inten-
tur creatura ceteri finali quam efficienti. Nonne
pterea nonnulli phantes negant creatores
repx a deo nec causam eorum sufficienciam. po-
suerunt nihilominus ipsum esse finem eorum cui
gratia sunt et agunt et mouentur. **S**pecialiter ad
hunc dictum phox quod appetibile mouet appeti-
tum circulo quodam. quod deus stabilis manens

dat cuncta moueri. q̄ est sp̄era quedam intelligibilis cuius centrū vbiq̄ est/circūferētia nūs. q̄ ad ipm trahimus nos vt ad lapidem fictum in litorē et hoc cordis desiderijs. vel sicut p catenulam et scalam sursum vbi deus innititur iuxta visionē Jacob. Sic demū repetunt p̄prios queq̄ recurs. nec manet vlli traditus ordo. nisi qd sinu interit stabilem̄ sui refert orbē. Hic caro est/hic tenax vigor/hic artis rorevolubilis totius creature/hic postremo tenor vnius totius musicæ mūdialis. Amor iste naturalis cōsequitur cognitiōem sicut et q̄ liber amor. nam penitus incognita quis a mauerit. Sed refert de cognitione. Nam q̄dam est nō cōiuncta rei diligenti. quedā cōiuncta vel essentialiter vnta. Primā inseq̄tur amor pure naturalis sicut lapis tendit sursum. et sagitta ad signū. non p̄priā cognitiōem. Sed p̄ cognitionē impellētis et diligentis. Hic suo mō quilibet amor vel tēdencia naturalis rerū in suos fines fit p̄ directiōem et cognitiōem intelligētie nō errātis quedeus est vt phys et cōmētator suis tradiūt. Ceterū triple amor aliis tripli cem sequit̄ cognitiōem cōiunctā. sicut alia lis amor/sequit̄ cognitiōem sensitivam interiorē et exteriorē. rōalis sequitur cognitiōem rōis homini cōiunctā essentialiter. amor intellectualis in angelis plus bo mine cōiunctā/sequitur intellectualē cognitiōem. Habemus p̄prias cuiuslibz amoris ad alterū differētias. vñ amor naturalis qui bonis est/nec malus esse pot. sicut nec errare potest suis director et causator deus quis inueniatur in agentibz voluntarijs. nū tamen ea rōne qua voluntaria sunt. et q̄ suā insequit̄ cōiunctam cognitiouem. sed p̄ respectū ad instinctū vel impulsū prime rōnis sequit̄ esse deū cōstat. Hic i bosmine solo/genus quodlibet amoris inuenitās in minore mūdo q̄ oī p̄cipiat creatura sed hoc est alia et alia rōne. Amat ita p̄ pure naturaliter sequēdo motiōem prius me cognitiōis septate. Amat aialiter/ordine ad cognitiōem sensualem sibi iūctā et itinsecā. Amat rōabiliter sequēdo intelligentiā mētis sue. que est sup̄ma portio rōnis.

Z

Queret aliquis qd ad materiā de cantis/tanta de cōditionibz amoris dīgressio. R̄ndemus multū p omnē modū/qm in p̄mis ex hoc ultimo colligi debet distinctio sen diuisio multiple canticoꝝ in sensuale

et intellectuale. Trabitur insup diffinitio cantici rōnalis et intellectualis qd ē amor numerosus/rōne pceptibilis vel intellectuā spūli mētis aure. Habetur postrēo qd sit cantici pure naturale qd omnis creatura cantat psallit modulat et iubilat deo. qm est amor naturalis numerosus. in dei glām ordinatus. qualis etiā in demonibz/obstinatis et obstrepētibz volūtarie deo p̄ horrendas blasphemiarū dissontātias/pul̄ cre sonore q̄ collocat ordines. Super sunt ad integrā canticoꝝ noticiā moraliz q̄ et rōales sunt / alie distinctiōes de amoꝝ re. maxime penes voluntariū et inuolūta ūriū. diversimode penes meritū et demeritū penes iocundū et luctuosum. letū et iriste. Efflagitaret rursus ordo loqui de cantico do. hoc est de cantico cordis. nisi sup̄ bacre tractus iam specialis haberef cuius iniū est. Beati q̄ audiūt verbū dei. vbi practica traditur p gamma nouū et mysticū in vltima p̄p moraliū notulatione canticoꝝ. At uero pluribz omissis prius offert se de monocordo memoria. cuius sola q̄ resonat corda ponere vidēdam ad oculū relatiue ad pater noster. Supadet aliud exemplar de psalterio decacordo qd ad eandē p̄prie spicit cōsideratiōem. Subdetur cōpositō moralis scacarij ex qnibz hēbit solers animis facultatem circa qdlibet instrumētū musici p tropologiam allegoriam et ana/gogiam faciliter excogitādi silia. Expedit aut fieri rememoratiōem sub cōpendio de gamma pdictō. qd dupli metro cōplicetur. A sit amor gaudēs. e. spes/cōpassio iōca. O timet. v q̄ dolens odit. et ista notes declaratio stat in h̄ pmo q̄ voces in gamma mīstico/nō intelligēde sunt sensibiles auribz extrinsecis. sed dicuntur interiorē sectiones mēte vel corde pceptibiles q̄ cūs sint innumerabiles/nihilominus ad pacas phia silcū theologia et medicina reduxit. nūc ad vñ. nūc ad duas. nūc ad tres. dehinc ad q̄tuor. ac deinceps vñq̄ ad vnde nariū in quo sterit Arest. Nobis autem placuit ad pñs numerus pncipaliū quatuor affectionū quasi simplicium iūcta q̄nta velut ex multis cōposita. Placuit rursus has affectiones quinc p qnq̄ vocalēs de signare tanq̄ p notulas qnq̄ proportionabiles illis de gamma manuali. videbis enī sub solis qnq̄ vocalibz eas cōplecti. q̄uis

Bg

De canticorum

vna sc̄. a. duplice in fa. et in la. Unde / motis consonantib⁹ aut mutib⁹ ab vt. re. mi. / fa. so. la. super sunt hic vocales quinq. v. e. i. / o. a. quas aliter hic ordinamus⁹ mutantib⁹ / a. e. i. o. v. Applicamus cōsequenter af/ fectiones nostras q̄nq. que sunt amor seu / gaudiū. spes seu desideriū. compassio qua/ si mixta. debinc timor seu metus. postremo / dolor vel odium. Applicamus inquā ist⁹ / quinq. vocalibus vt. A. significet amore⁹ / gaudiosum. E spem seu desideriū. non vir/ tuem theologicam. I. vel iota cōpassione⁹ / D. timorem. U. dolorem vel odiū. Sic / p̄spicua est duplicitis metri sua sic omne cā/ ticū possumus ad gamma misticū reduce/ re. sit illud canticū veraciter in corde yl mē/ te. aut figuraliter in quibuslibz psalmis in/ strumentis ve musicis. sicut in sono tube. i/ psalterio et cythara. in tympano et choro. / in cordis et organo. in cymbalis bñsonan/ tibus et iubilationis. Deniq. quomodoli/ bet. Omnis sp̄s laudet dñm. Ceteruz / vis cognoscitua rōnalis. ministrat q̄si lit/ teram cantico diuina meditatoēs variās / fm quas vis affectiuā p̄cipue si fuerit for/ titer habituara. pr̄umpit in voces numero/ sis affectionū quinq. p̄dictarū. eas multi/ plicando penes graue acutum sup̄acutum / sursum sc̄. et deorsum p̄ sistolem et diastole / quasi sine termino. In latitudine p̄terea se/ cundū breviatioēm et plongatioēm. demū / in cōiunctione mutua supra quā hēat fieri / in musica sensuali. ibi maxima vbi est i ce⁹ / lo vna vox letantiū et unus ardor letantiū. / Decreuiimus ad extremuz de rotinstru/ mentis/trium (vt diximus) figurās appo/ nere. vīc̄ monocordi iuxta litteram oratio/ nis dñice. et decacordi fm alphabetū. siml̄ / et pater noster. et litteram. et p̄ceptoꝝ. Hoc / cordū vero q̄r duplex habz officiū rāq̄cho/ rus castroꝝ. a. canticū militare describitur / cum sua quadam elucidatione seu canone / vt in priorib⁹. Sed antea migrabimus / tandem duce theologia. post theologiaꝝ et / p̄hiam ad cantica canticoꝝ. p̄ tertio et fina/ li thomo p̄ntis opusculi de canticis iuxta / suum originem distinctiō.

7

Thomus tertius

C Anticoꝝ diuersas sp̄s investi/ / gauim⁹ fm historiam. p̄mo quo / ad cantica sensu p̄ceptibilia. de/ / hinc fm p̄hiam disciplinā de canticis in .

omni creatura repertis que p̄ intellectū / cipiunt. Putabit aliquis nihil sup̄esse q̄ / niā ultra vel supra creaturam vniuersaz / que cantica regies. At vero si theologiam / videbimus grādiora sup̄esse quēadmodū / mirabiliori mō causa causarū quā in amo/ refundauimus traceat. inchoans suam ab / eo traditōem vbi et in quo phia stent nō / habens ultra quo suū deduceret scrūtinū / Ecce q̄ progressus phie fm aplim⁹ sapien/ tem / sit ab eis que visibilia sunt ad inuisibi/ lia dei q̄si p̄ scalam aliquā. que vbi deficit / phiam stare necesse est. v'l in tenebris teme/ rariam cōcutiendo palpare et errare. Nam / que sunt diuine volūtatis p̄sūs liberime / cōstituta que leges. que. tpm p̄stitutiones / solus ille scit et cui voluerit reuelare quivo/ luit et dixit et facta sunt. D imittamus int/ rim verbū de misterio beatissime trinitas. / qđ enarravit filius vni genitus in sinu pa/ tris qui solus nouit que sunt eius. Silea/ mus p̄terea de ip̄o verbo dei p̄ qđ facia sūt / omnia. et de amore p̄sonali qui est sp̄issan/ etus quem mutuo cōicat et spirat summa li/ beralitate pater et filius. Creaturaꝝ quip/ pe p̄ductio qđ est nisi quedam punctualis / et vix alicuius momenti cōicatio respectu / cōicationis illius infinite que fit in spiritu / sancto. Desinamus insup̄ querere si conve/ nienter possumus de illa trinitate glorio/ / sissima. ponere canticū summe suavitatis / et leticie sicut illic ponim⁹ verbū numero / fississimū plenū rōnibus et ideis absq̄ ter/ mino. Bonimus et amorem tocūdissimū / sp̄m sanctum quo verbū tendit in patrem / et pater in verbum tenore gratissimo. Po/ nunt ali⁹ hierarchiā illic vbi pater inq̄nt / nō graduali p̄fectione maior sed in p̄sona/ rum origine p̄incipatur. D imittam⁹ in/ q̄s talia / diuinis theologie p̄scrutatoribus / cū ocio magno. cū ingenio clarissimo. cum / exercitio diuissimo. Nobis sit hic et nunc / satis de canticis in creatura positis loqui/ plus ad deuotionis excitatioēm / q̄s intelle/ ctus admiratioēm et elevatioēm i alta ma/ iestatis. scientes q̄ p̄scrutator maiestas op/ primetur a gloria. et quo amplius accesser/ rit homo ad cor altū eo amplius exaltabit̄ / deus. V eniamus ad rem nostram collo/ cantes pedem inuestigatiois vbi stet p̄hi/ ce pes inquisitionis. hic autem si bñ tene/ mus pes erit in amore. sicut canticum sua / generalitate sumptum describi poterit q̄ e.

Digitized by Google

numeris vocatiois. vt amo: numeri/ sus. vt numerus amores. Addi/ de sp̄is amoris p̄t dinam. q̄m vñ / naturale cōtributus cū ente altera/ alter ratione alter intellectus. quo p/ dio natura de corpore ē. Porro de or/ amore suorum animalium de caritate quā ap/ petit in deo et deus in eo. De am/ quo q̄ sp̄is dei cū boīto verbū nullū / in quo nō erit q̄m fundātur carita/ nos q̄ contulam noī amores: carita/ nū. Arat aut ab initio p̄cipiat / facere verbū cōsonātū ad q̄p p̄tela/ de cantico duplo. vno fm falacione v/ capitulo em. altero fm lamentatione p̄/ clam et hoc nō secularis clambana vñata/ te sed sp̄iana p̄cme. Counterfides ocul/ los ad q̄m videtur offensio in exem/ plari pietatis vno duplo hoc canere gen/ ratione. num trecentus p̄ficit rapere / vocē patrī singulis sonis cū clamavit. C/ fice nob̄ p̄cali et tem. q̄ p̄ficit dulci bea/ sp̄itū et p̄udentia. et crudeliti et p̄nali/ Ta pater p̄ placitū et ante te. Ratiū in/ lumenata est et plangit ut cōcere p̄l/ D vos ois qui trānus q̄ vñ attendit / detrahit dolor. sicut dolor meus. Laius / ligatus die duo cruentus. vñ cultuanc/ aliud lamenatus ad qualia nō dñe p/ losophia levitudo venit. quoz quod / fundam̄ in amori. q̄lūcīc. sed canta/ et amicis deformis. fm oppositas tam/ eruerias. ma cōunialis adoptio/ deponit. sc̄a altera reprobat et reputatio/ Nob̄ dno cantico melius. iocundius. bea/ tis. Nob̄ fecido dexteris. infusus. in/ fatus regum. P̄mū cōcinit. Jalom̄ / uanica et. Dñus plurib⁹ psalmis. Ali/ tri Jerom̄ in trevis. et. Iacob̄ ibi. Li/ thobodo mercv̄i d̄ repudio camifava/ go. C Unificator theologia super/ p̄sonam non indevenire possum ab infinitis i/ stru p̄ficiat a re ipsa om̄ principio. ad / q̄d attingit vñq̄ possum hysp̄. Et dis/ carius vñ p̄sonam q̄d secundum p̄m̄ / dignatione. tanta caritatem donante q̄d di/ lanatione humana delictuā. q̄d vñq̄ / formaret ad imaginem et similitudinem ihu/ quis sui p̄ncipis et p̄ficeret. et ita percep/ p̄cedem unigenitū. tūc illo fidei sup/ nia li sicut sponsa sp̄eo suo quod videt / et caritate mīla diligebiliorē. nūlū ca/ dōcēt cōtimere potest. būmād̄. F

numerosa vox amoris. vel amor numero;
suis. vel numerus amorosus. **A**dditū est
despēbus amoris post dinam. qm̄ vn̄ est
naturalis cōvertibilis cū ente. alter aialis.
alter rōnalis. alter intellectualis. quo p̄ cō
dio naturaꝝ descripta ē. **P**orro de creato
amore supnaturali/de caritate quā qui ba
bet manet in deo et deus in eo. **D**e amore
quoꝝ nuptiali dei cū hoībꝫ verbū nulluz.
in quo tñ et sup quem fundātur cantica cā
ticoꝝ q̄ epitalamia noiāmus / et canticū di
uinale. **A**rat aut̄ ab initio p̄ncipal' inten
tio facere verbū cōsonāter ad tpi pabolam
de cantico dupli. vno fm̄ saltatioem vel
exultatioem. altero fm̄ lamēratioem et plā
ctum et hoc nō seculari seu p̄phana vanita
te sed p̄phana pietate. **C**onuerte fideles ocu
los ad xp̄m videbis aff. rmo tanq̄ in exem
plari pietatis / ipm duplex hoc cantici gen
resonasse. nam et exultauit sp̄uscrō rapt⁹ ad
vocē patris intus sonatē cū clamat. **C**ō
fiteor tibi p̄ celi et terre. qz abscōdisti heca
sapiētiō et prudētiō. et reuelasti ea p̄nulis
Tea pater sic placitū est ante te. **R**ursus ita
lamentatus est et planxit ut cōqreret palā.
Vos oēs qui transitis p̄ viā attendite vi
dere si est dolor sicut dolor meus. **T**alia col
ligimus hic duo cantica. vnu exultationis
aliud lamērationis. ad qualia nō hūt phi
losophia scrutādo venire. quoꝝ quodlibz
fundatur in amore. nō q̄licq̄ sed caritatis
et amicicie deiformis. fm̄ oppositas tamē
et diversas rōes. vna ē diuinalis adoptioꝝ
desponsatio. altera reprobatioꝝ repudiatioꝝ.
Nihil p̄mo cantico melius. iocundius. bea
tius. **N**ihil secūdo deterius. insuauius. in
felicius regitur. **P**rimū cecinit Galomō
in canticis. et David pluribꝫ psalmis. **A**l
terū Jeremias in trenis. et Isaias ibi. **C**a
tabo dilecto meo vbi d̄ repudio canifsyna
goge. **N**unc ascendet theologia supra
phiam non inchoane pcessu ab infimis i
starphie sed a deo p̄mo oīm principio. ad
qd̄ attingit vtq̄ pcessus p̄oꝝ phie. **E**t dis
camus ultra phiam q̄ de p̄petanta pietatis
dignatione. tanta caritatis bonitatis q̄ di
latatione/humanam dilexit natu rā/ut eaꝝ
formaret ad imaginem et similitudinē suā
q̄tūs sui p̄ceps esse posset. et ita particeps
q̄ eidem iungeretur felicissimo federe nup
tia li sicut sponsa sponso suo/qua dilectioꝝ
et caritate/nullā diligibiliorem/nullam ca
tiorem estimare potest cor humanū. **P**o

suerunt nec negamus aliq̄ p̄phantium ma
gis eleuati et diuinitus illustrati sicut Are
sto. q̄ vltima felicitas hominis cōsistit in
dei cōtemplatione. nec ut arbitror seq̄strat
se amore eius. nihilominus cū cognouis
sent deum/non sicut deū glorifiauerunt ne
q̄ grās egerunt. et qd̄ inde securū fuerit pu
det recordari qd̄ aplūs ap̄iat. Amabat dei
virtutem/illustrantem intellectū. sed ipam
que sanaret que corrigeret q̄ rep̄hēderet af
fectum(dicit Aug⁹) non amabant. **A**m
plius ipi ph̄i q̄uis aliquē hominis amo
rem ad deū poneret et debū scirent/nul
lo pacto tamen valuerunt attingere vel sus
spicari q̄ mutua esset amicicia p̄fertim sp̄o
falis/dei ad hominē. et econtra. qualez no
bis reuelauit theologia/fundata in caritas
te de qua est illud. **C**aritate p̄petua dilexi te
Nō enim quilibet amor dici meretur amis
cicia fm̄ philosophi. sed ille quo sibi mu
tuo cōicant et cōniuunt et cōgratulantur
cōniūtūr amātes. quale alius neg. **A**la
to dicens deū nō misereri hoībus. nec Are
sto. redēptionis ignorās misterium. nec
aliud omnino fas habuit sine fide. **T**em
pus nūc de canticis exultationis et lame
rationis aliquid dicere/qd̄ sit supra nō cō
tra philosophiā. que duo cātica notās qui
dixit. **P**iam et iudiciū cārabo tibi domie.
Decautem esse iam tetigimus. vnu nupti
ale qd̄ epitalamii noiātur. aliud repudia
tionis reprobe qd̄ infernale dici poterat.
Dportet igitur ut a nupiis carnalibꝫ figu
ram accipiamus / nō dissōnāter ad aplū/
qui loquens de corpali m̄fitionio. **H**acrm
inq̄ b̄ magnū est. in xp̄o dico et ecclesia
Sunt vero litteraliter tres modi despōsa
tionis. vnu viri cū libera. alius viri cū an
cilla. tertius viri cū dñā. Ultimū hunc mo
dū tenuisse videt̄ solus Joseph vir iustus
cum uxore sua Maria. **P**rimū legimus in
Abraam cū Sara qd̄ quotidianū est. **A**l
terū ipius eiusdem cū Igar ancilla/sicut i
Jacob duplē bunc modū rep̄ies respecū
Lye et Rachel liberaꝝ. quibꝫ additū est an
cillarū triusq̄ cōnubii. **C**eniamus ad
misterium. signauit nanq̄ m̄fitionū. **A**de cū
Eua cōsortez libera cū adhuc nō peccasset
cōiunctiōem dei cū aia setā. etiā si nō fuisset
incarnatio filij dei subsecuta. **F**igurauit in
sup fm̄ aplū cōiunctōem xp̄i incarnati cū
eccia cuius caput est et cōsortis in natura. **F**i
gurauit cōiunctōem humānē nature cū deo

De canticorum

in vnicate suppositi. Figurauit f'm Augu-
et sequaces cōiunctiōem portiōis supiori,
quali viri. cū inferiori tanq; mulieris. Fi-
gurauit iuxta metaphoram salomonis de
forti muliere cōiunctiōem hoīis vel spirit?
sapiētis cū lege dei vel sapiētie. Sic enī lo-
quitur alibi. Quesini sponsam mihi assūe-
re eam. **G**ubinde mīfionū Abrae et Ia-
cob cū ancillis/nocat aplūs figurasse con-
iunctiōem xpī cū synagoga que generauit
filios in seruitute. **H**eniq; matrimonii Jo-
seph cū Maria certe cū dñā que non ab eo
pepit nec eam humiliauit/sed eius custos
fuit aptatur cōgrue cōiunctioni plati cum
eccia sua/quā spūlancus imp̄gnat/nō ip-
se qui custos est q̄uis sponsus. **H**ēmus
ecce septem genera spūaliū nuptiarū de q̄/
bus non erit dicendū p singla. grata nihil;
omnīns esset speculatio circa vnuquodq;
genus intuentū quo pacto cantica cātico/
rum salomonis aptarentur vnicuiq; tāq; i
epithalamio saltationis vel exultationis.
Et quidem de cōiunctiōe xpī cū synago-
ga veteri. rursus cū eccia noua et libera nec
nō et naturali. doctores copiosissime dis-
serunt in expositionib; canticoꝝ literali-
ter et allegorice. **D**e coniūctione p̄terea dei
cū aia f'm tropologiam nō siluerūt. sed nec
vſq; quaq; de cōiunctiōe plati cū ecclavice
xpī taucerunt. **C**eterum de altero dupli-
ci cōiugio mīstico qđ sup̄est/siq; aperie-
rit os in canticis vt p anagogiam disserer̄
ignoramus. Scimus venerabilem Richar-
dum nō vnu nō alterū sed oia pene volūi/
na sua de hoc mīfionio spūs et aie p mīste/
rium compleuisse. p̄cipue libro de. xij. p̄fī/
archis subtilitate mirabili. cui consonant
tractatus alij de archa mīstica. devisionib;
Danielis. de exterminatione mali. **H**eniq;
totus in istaversatus est metaphorā/q̄ por-
tionem sup̄iore virū et inferiorem appella-
ret mulierē. nec siluit sensualitatib; cōcubis-
nas. verū nō traduxit ad cantica qđ videri
mus. **V**isum est cū mihi nō nunq; medi-
tanti in secreto cordis mei cubiculo/p no-
ctes heu p̄ntis vbiq; calamitatis/possefir
ut epithalamium diuinale cōsonare mon-
straretur huic cōiugio spūs et aie/p̄fertim
in xpō. Rursus alteri cōnubio spūali/sapi-
entie diuine create cuz spū creato deiformi
sicut in exultanti spū. **M**arie potissime cō-
petebat. Si paulsem' interea paululū. de
hinc alio velut sub eco/dio naturam ep̄ita.

Iam p̄mo designantes. postmodū tēptabimus illud exponere qđ nobis meditātō locuta est de Ḫpo et Ḥaria. qđ certatim laudant angelici sp̄iis. imo quelibet creatura a quib⁹ vtinā nō discordet vox nostra. laus n̄ra. studiositas nostra. carmen qđ n̄rū qđ et saltare docet et plangere cū pueris in foro ludentib⁹. Epithalamium nō hic accepimus sensuale canticū p̄ nuptiis caralibus/ quib⁹ hymeneū p̄esse gētilitas fabulatur/ nō insup̄ intelligimus canticum celeste beatitudinis eterne. ubi pfecta securitas fruitione nuptiali/ felices anime cū deo totaliter vniūtūr. transformati. sopiauntur. iocundant. sed epithalamii dicim⁹ hic cantum vie/ p̄ desponsatione diuinali que per grām hic incipit et in glā consumat⁹ aut si p̄ ditur in finem caritatis/ aīa ppetuo repudio cruciat⁹. Epithalamii/ p̄ supponit amorem naturalem. aialem. rōnalem. dilectionem quoq; liberaꝝ. beniuolētie/ et honeste quoq; cōcupiscētie demū socialis amicicie. Sed addit in p̄posito n̄rō donū caritatis gratie vivificans diuinitus assimilans et p̄ficiens. donū insup̄ spei tendentis in cōsumariōem glorie. donū quoq; cuiusdā zelotripielaudabilis et fidelis q̄ zelant se mutuo sponsus et sponsa. Est zelus amor vel hemens. nō cōpatiens qualecumq; contra rū vel aduersum fieri tōtra rem dilectam⁹. Et hoc p̄stat fides. Est igitur epithalamii nostrū describere canticū sponsi et sponsae. fide spe et caritate iunctoꝝ. Epithalamium Salomonis qđ cantica canticoꝝ dicimus. composuisse creditur et tradit ab ecclesia rex Salomon/ inspiratus a sp̄iſcō tempore quo erat amabilis dñō. Quis verba videantur carnalia. qđ nō insup̄ auctor p̄ modū miserabiliter et lamentabiliter corruerit. ut non glorietur stulta p̄ sumptio cordis humani/ si misteria oīa cognoverit q̄lia sunt in canticis maxima. sed q̄ gloria. in dñō glorietur. videat q̄ ne cadat. Sicut ita circa nos oīa glorioſissime sponsae Iesu. dum te cogitamus loquimur. extollimus cū dilecta sponsa tua ne q̄ū cū illa vastis perba repudiemur a regali copula tua. Epithalamii datur p̄ symbola. ut fm Augusti. desideret ardentiū. nudetur iocundius. speciosius videatur. nibilominus ostoret si fructuose. si secure. si salubriter catarit debeat. q̄ eleuet se mens ad remotionē fantasie. ubi nō sit masculus negat feminam.

sicut nec caritas secum habet. Oportet iste
rum depuratioem fieri virtutis appetitute
quā nulla titillat carnalis sub carneis ver-
bis placētia vel libidinotia. Optet ap̄li
būliari virtutē irascibilem. vt nulla surre-
pat p̄ cognitis mīsterys supbia. sed quāto
maior est būliet se in omnib⁹. Epithala-
mūm tēptatur incaute cātari ab aia quan-
tūq; seculariter erudita si non fuerit q̄
purgata prius a sordib⁹ peccator⁹. qđ doce-
tur fieri in puerbys salomonis si nō fuerit
p̄terea surſū elevata et illūiata p̄ tēptū ter-
renorū ad qđ monet Ecclastes. Si nō fue-
rit postremo cordialiter affecta et pfecta dī-
derio supnoz quod q̄ritur i canticoz cāti-
c⁹ exerceri. Ac p̄de describit epithalamū
tripl̄ fīm tres act⁹ hierarchis purgār. illūia-
re et pficere. q̄ tria p̄stas sol iusticie triplicis
ter exurēs montes nature sublimis hūane
Epithalamūm salomonis p̄t insipies et
aialis hō fideliter admirari et simpliciter cre-
der̄ s̄z non arrogāter p̄scrutari q̄ nibil p̄cu-
losius. p̄t homo rōnalis et pficiēs illō pie
meditari rūmīatōis typō. s̄z non exabrupto
scinere quo nibil diffīcili⁹. P̄t hō spūas
lis iā carni dīpīes et sāguini epithalamū
um sapiēter cū sapore depmēre. quo nibil
suau⁹ et in terris beat⁹ erit. Vide opa dei
q̄ sit idē canticū elecris in edificationē. cō
solatōnem. et bonū odorē. alys in scādalū.
ruinā. cōtradictōnem. et odoris in mortē.
Epithalamūm fieri nō amātib⁹ oīo barba-
rū nec itelligibile. fit mala. et carnaliter amā-
tib⁹ in offēsionem et scādalū. quib⁹ augēt
indefusor igne⁹. fetor carne⁹. ifaciabilis q̄
pruritus. Qđ etate n̄fayl̄ infictis qbusdā
deuotis. cōptum punitū q̄ p ignē fuit. Ac
nero si fuerit deo p̄picio exercitatus hō spū
alis pati dīna. sicut de Jerotheo suo loqui-
tur dyonisius. si fuerit uno e deiformis et bñ
ignāt⁹ affec⁹. si sc̄iat diuisionē aie et spūs
a verbo dei fieri. si p multa pbatus multū
dei sensum cōgnouerit. pgat qui bmoi est
epithalamūm frequētare. non in delictis et
verbo superbo. sed in hoc benedicat deum
qui fecit illumet in ebriantē eū talib⁹ bo-
nis suis. Epithalamūm est quod ēma-
tici nominant dragma vel dramaticum.
qđ sit inter duos more dialogi. non qualis
cunq;. Est enim dialog⁹ inter magistrū et
discipulum. cui diaſcolicon nōmē est. Est
alius inter loquentem et suū interpretēm.
Sed iste tertius sit inter dilectum et dilecta-

cū p̄priorz celatōe nōim Et p̄t dragma eēyl
ideclinable neutrū l̄ declinable seminū sc̄de
decli. l̄ neutrū tercie. vt ibi Frequētate nob̄
dulcia cātica dragmas. Videbis i cāticis cā-
ticoz sic obſeruari vt spōsa ploq̄. sponsus
respōdeat. cōmīcīs aliqñ interrogatiōib⁹ v̄l
r̄nisiōib⁹ ſodalīū ſine adoleſētulaz ſue cu-
ſtodiū ſue aīcoz. Epithalamūm introdit
spōsa q̄si philo captā et in amoratā deſpō
ſo ſuo. cui⁹ aſſidue preſentia. verba. ſplexū
oculus deſiderat. ſed hoc tamē cū virginali
puſidicia et mira grataq; puellari verecun-
dia. Quid em̄. p̄caci⁹. quid odibili⁹. qđ p̄nī
bilis in spōsa puella. et virgine. ſi vltro ne-
dū rapiat virū. ſi vel palam petat aut roget
ad cōſumatiōem opis nuptiarū. petit tamē
ſignis aliquib⁹ cū pudica circūlocutiōe et
inſinuatione verecūda tps expectās et locū
beneplaſciti viri. dū fuerit introducta p̄ euz
in m̄rioniale cubiculū. nō iam vt ſponsa p̄
ſpē. ſed vt vpoz p felicē nec ap̄lius diſſolubi-
lem unione. Epithalamūm introdit
ſpōſum tanq; philo captū ſponsa non ſine
vereſūdia quadā ſi videſ in turba cū ſponsa
vel ad ſponſum. querit obinde ſolitudi-
nem vt illa blandiatur. pſpicit p cācellos et
fenestrans zelans ſcire qđ agat ſponsa ſalit
et tripludiat festinus totus dū pgit ad eam
dum vult audire vocē ſuam. faciem videre
hoſtū aperiri. ſe ſequi. Nibilominus expe-
ctat horam venire cubiculi nuptialis. noſ
lens ante legittimū tps ſpōſam cognoscer̄
nōdum ſedere cōſumato. Dabemus ex-
iſtis epithalamūj notulis. nō puaz (niſi fal-
loz) eruditōem p cognitiōe reliquoz que
vel illīc tradit littera vel glosa doctoruz no-
tat. Sed adhuc paucā iungamus. nō que-
dant totū ſup cantica cōmentū. hoc enī nō
est p̄ntis opusculi. tot metaphoras ſigillas
ti aperire. ſatis erit vel vbertū aptas repe-
tere. ſat erit aliquas quaſi ſcintillas excutes
re p colluſtatione cū incendio leui cordis
deuoti. Epithalamūm est canticū d amo-
read amore. de caritate ad caritatē. de di-
lectione ad dilectionē ſine faſtaſia carna-
lis ſexus in amante vel amata. Dicet aliqſ
hic cōtradictōem implicari per termiuos
Nōne masculinū inquiet genus ad masculi-
num. femininū ſpectabit ad feminam. alio
qñ in diſtinctio talis qđ opabit in articul.
Rursus ſi qđ natū ſit ex carne caro ē. ſic q̄
ſilitudo carualis eloquij cauſat nōne cor-
poreū ſantaſia putandū ſit. Vix attēdat

De canticorum

qui sic opponit dictum hoc ultimus retor
queri p nobis. Nam potest oculus ratiōis
et intellectus ex fantasmatib⁹ vniq⁹ corpo
reis sp̄es elicere et fodere sp̄iales p q̄s itel
ligit ea que sunt sp̄us. qui teste xp̄o carnem
et ossa nō habent nec eoz similitudinē. sed
qd natum est. ex tali sp̄u sp̄us est. Videre
est pīndare rem eandem pīcipe sp̄ualem reci
pere quēlibet articulū. Exemplū de sp̄usā
cto quo nihil indubitabilius. et sine sexu.
latine hic dicitur sp̄us. hec caritas vel spi
ratio passiua vel gratia. et hoc fiamē. hebra
ice hecruba. grece ḥec neuma vel carisma.
Deniq⁹ deus si p Iaiam sponsum et sp̄os
sam se virum et mulierem que matrīcē etiā
habeat cōficeretur. Ita demū dat intelligi se
p naturam neutrām esse. p metaphoraz ap
ponitur vterq⁹. nisi forte q̄s ita desipuerit.
vt hermosrodita p duplii sexu monstruo
so q̄s credatur. Epithalamij vocat alter
rum amorem tanq⁹ virū et sponsum. nō p
sexu carnis. sed qm̄ est potentie maioris sa
pientie clarioris. influentie posterioris. Vlo
cat alterum amorem vt sponsam. nō ppter
debilitatem sexus que nō est. exempli grā
in sapientia increata nec creata. sed ob quā
dam fecunditatem. venustatem. iocundita
tem allectinam. quib⁹ solz mulieri eminere
sibi quasq⁹ tribuit sapientia. Egō inquit
mater pulcre dilectionis cū alīs sonanti
bus ad pdicta. Deserat igitur mens /epita
lamij canens. palliū metaphoraz foris.
et nudam caritatem vel amorem introdu
cat. alioquin si nescierit se non idoneum.
qui cantet epithalamij fateatur. Epita
lamij pprie est in via nō in termino. de
sponsatione nō in cōsumato cōnubio. Lo
cluditur ex pmissis hec epithalamij nr̄i cō
ditio. que cōsquerenter infert epithalamij.
non reqrere confirmatū amorem vel cari
tatem. Ac pīnde datur intelligi q̄ exultatō
epithalamij. compatitur secū lamentorū
nem et planctum non minus aliqui q̄ ele
giacum carmē. in amore carnale quod ele
giacum a miseria noiatur. q̄ i litorē q̄ cō
che tot sunt in amore dolores. ait vnus. in
sanos amores docere se p artem iactans.
Epithalamij saimonis eapbat q̄ mox
intulimus. lic⁹ in amore diuino videri pos
sint indigna. Et quidē de saltatione et ex
ultatione de tripudio gestienti gaudio. nul
lus vel ambiguit vel malefert si sint in amo
rediūinali. At vero vis in sponsa audire la

mentationem et planctum. Filie bierusalē
nunciate dilecto / q̄ amore langueo. Ecce
rum. Percusserunt me et vulnerauerūt me
Quid porro totus iste circuitus inquiren
do dilectum sonat / nisi suspiria gemius et
lucium. Vis et hoc audire qd amplius mi
reris in dilecto. Vulnerasti inquit cor me
um soror mea sponsa. Eterū dum clamat
ad hostium foris. Caput meū inquit ple
num est rore. et cincinni mei guttis nocti
um / se pati frigus iniurias q̄ acris nonne
plangit. Epithalamij canticum nō red
dit cantantē beatū / nisi tantum in spe. a q̄
tē vt multi pōt excidere. Dincest pfecto la
mentatio qnq̄ nō equabilis n̄ enarrabilis
vlli. ppter timore repudij dū ips⁹ aduenerit
cubiculi. Neq̄ fortidicat illō ei pabolicū
defatuis virginibus imparat. et clausa ia
nua potentibus introitum. Hescio te. O v
bum durum et asperum. O discidiū solav
leni. suspicione recognitū / amanti sponse
non ferendum. Epithalamij nō ita cu
rata ut petit / mutuas hic in via consolatio
nes amoris / qui in ad cubiculū eternitatis
plus an helet. Colligiur ex fine canticorū
vt sponsa monita p sponsum. Que habi
tas inquit i hortis amici auscultant. fac me
audire vocem tuam. Illico respondit. Jus
gedilecte m̄ sup montes aromatū. Quis a
micum talem et taliter velle crederet spon
sum fugere nec secum esse. Desiderabat cu
biculum quale non erat i hortis / nec i am
corum turbis. imo sursum sup montes aro
matum quo fugere sponsum petit / quoniam
illuc se trahendam mox sperabat. Amplius
et si sponsa deliciosa cupiebat ocium cum
sponso. sciens tamen voluntatem suam es
se de cura qnq̄ p̄imoz / pponebat suis pō
si voluntatem. Teni dilecte mi egrediamur
in agrum cōmor emur in villis. Epitha
lamij tradit multis sub metaphoris et
circumlocutionib⁹ sponsam alloqui spon
sum p consolationib⁹ recipiendi hic ab eo
Audis quemadmodū petit osculū nūcam
plexum. nunc trabi post se. nunc fulciri flo
ribus et stipari malis. et ira de reliq⁹. Ur
ita plane / qm̄ amor oculos esse nequit. Ig
neus quippe est se p̄dere gestit assidue / q̄
rit intima cordis amici penetrare. Hac sp̄i
ritus quidem est qui scrutatur p̄funda / q̄
raptum facit et extasim in amatum. Rurs⁹
amica quasi lilyum inter spinas positum si
p̄tectionem / si consolationem / si recreatio /

nem quiescerit in dilecto/nemo rē mirabit
 neq; iam a deo,p se q̄stum,p amici dilectio
 ne Letetur cor meū inquit.cōsidera finem
 vt timeat nomen tuum vt sc̄z in amore suo
 fortiori stabilitate subsistat. Nam delecta
 tio tenet opantem in operatione dicit Arest.
 cū experientia. Epithalamium nemo pōt
 pfectum cognoscere sine tripli theologia
 symbolica sc̄z, ppria et mīstica. Harum quā
 libet tradit dyonis. Sed symbolicam suā
 latini non habent/nisi q̄ gustū eius dedit
 vlti.ca.de ce.hierarchia fradens intellectū
 locutiōis figuralis.qm̄ scriptura sacra trāf
 fert ad angelos q̄ elati sunt.q̄ armati.q̄ lu
 mina ferunt cū ceteris. Sic in epla q̄dam
 de mensa sapiētie. Sparsim vero tam ipē
 q̄ nostri scripture glosatores exponūt bu
 iusmodi symbola q̄ deo tribuūtūr/p simili
 tudinem ad corporalia/qualiter sit in hoc to
 to cantico p libro.nunc de osculis oris dei
 quid sit.nunc de vberibz/de capite/de oculis/
 de lingua/de genis/et ita p vniuersuz qd̄
 enuclare p omnia/nō est p̄sidentis opusculi
 seorsum poterit forsitan dari.sicut de theolo
 gia mīstica que prorsus est necessaria can
 tare volenti p amorem duplex opusculum.
 hoc illud practice tradidim⁹. Epithala
 miū poterat p theologiam symbolicā et mi
 sticam ad quodlibet genus mītioni cū do
 p amorem spūaliter adaptari noiatim vbi
 minus videre ad cōpi spūm et ad aiam suā
 tanq̄ ad virum defonsatum cū muliere
 spōla sua. Sunt hic multa supponenda q̄
 alibi iuxta cōem theologie sententiam/tra
 dita sunt. Unū est q̄ in xp̄o fm̄ humani
 tatem/pars seu portio rōnis supior quā h
 appellamus spūm(ne cōtrouersia sit de noī
 fūis) sūit ab instanti conceptionis plene be
 ta. quēadmodū et nūc est et erit in secula. p
 pterea neq; doluit neq; timuit neq; spauit
 spūs iste in eterna beatitudine vbi nō erit
 amplius neq; luctus neq; clamor/sed nec
 ullus dolor. Supponimus pterea q̄ a
 nima xp̄i que noiatur hic iferior portio rō
 nis/q̄uis esset eadē res essentialiter cū spū
 non tamē fuit tunc in remino beatitudis
 sed habuit statū vie/subiecta passionibus
 exīs/vt dolori/timori/pauori cū ceteri. ita
 tamen q̄ nulla passio pueniebat iudicium
 rōnis superioris minus q̄s in adam p statu
 nature p̄mitus institute.sicut et de benedi
 cta matre sua fuisse cōfitemur. Adiūcim⁹
 q̄ aia xp̄i p suis qdem peccatis nō doluit q̄

non habuit.sed p nostris generaliter q̄ ad
 sufficientiam deletionis.sed quo ad effica
 ciā p solis electis membris suis. Cū igis
 tur esset aie xp̄i ad suū spūm naturalis similit
 diuinalis cōuersio sicut cōtra.cōcludit sta
 tim p̄spicax speculatio/p̄ ania petebat cre
 bro cōsolatiōem spūllanci. nūc cōtra dolo
 res ex obiectis rerum cōtristantiū sensuali
 ter et p̄ realē applicatiōem in verberibus
 fame siti frigore.nūc aliqñ cōtra res appre
 bensas intētionabiliter cōtristatiōem affe
 rentes cuius peccata erant aliena q̄ p com
 passionem sua fecerat. Eleuer igit̄ se p̄
 animus in cōtemplatione Iesu xp̄i in lūie
 fidei et euāgelice narrationis. Consideret
 deuota pietate animam hanc sponsam spi
 ritus impassibilis passibilem et crebro pa
 tientem.si p̄ cōsolatione dilectione suspira
 bat ad spūm. Osculetur me osculo oris sui +
 cū multis silibus cōsolationis refrigeriñz
 sonantibz vt illud noiatim Quis det mibi
 te frēm meū sugentem vbera matris meeve
 inueniāt te solum foris et deosculer te et iā
 me nemo despiciat. Quid sonabat hec op
 tabunda petitio si spūm cōsideres lac beatis
 tudinis toto ore.tota securitate.totadilecti
 one sugentem ab vberibz cōsolantis diui
 nitatis tanq̄ matris sentiens aiam ad illū
 felicitatis statum. quē pōdum accepat su
 sperantem hec dicere. Dicebat xp̄us p bac
 aia sua/quā ponere et resumere fas hēbar.
 Baptismo babeo baptisari et quō coartor
 donec impleatur.querō sciebat nimirūm
 glorificatiōem aie subsecuturam/moēba
 prisimū mortis et ampliū nō amplius dis
 solubili gauisuram cū spū. Epithalamī
 um traduci poterat ad desponsatiōem spū
 ritus exultantis marie/cū sapientia.sed nō
 absq; tropico p cognitione sermonū p the
 ologiam symbolicam et anagogiarū p my
 sticam. Gloria sapia/delicias suas esse cū
 filijs hoīm>nullā vero repperit sapia delici
 as suas cum qua amplius inueniret q̄s cū
 beatissimārū beatissima et deiformi maria
 querebat hic cōplecti iu via spūm marie.iū
 gere secū oscula p operationes inspiratiōes
 q̄ virtutū dono p beatitudinū q̄ singula
 rū s̄b spe certa fruitionis iocundissime ac in
 dissolubilis in eternitate.vbi suo spūm duz
 ascendit obuiāuit q̄si mater honorificataz
 quasi mulier a virginitate sua suscepit illū.
 Quid porro dicemus de cōiugio spūs
 deiformis beate virginis/cum ancilla senz

De rōne canticorum

fualitate sua / sub typo vel agar vel bale et
zelce. Nonne sensualitas generare dicitur spūi p/
lem virtutum maxime moralium quasi i ser/
uitute. Nec enim habet libertatem essenti
aliter.sed qualem dūtaxat sibi cōicata spi/
ritu. **C**up his itaq; cōiugis in eadē p/
sona humana / grande silentium est apud ex
positores canticoꝝ, qui de ceteris mysticis
plurima differuerunt. Greg. et Beda de ec
clesia et p̄po. Nicola de lyra de synagogar
deo. Bern. de aia et verbo et aliqua de hūa
na natura ad filii suppositū. B. parisien. d
virisq; p̄ declarationes et distinctiones ma
gistrales p̄ quales refertar sanctus Tho.
bic incessit distinguendo multiplex oscilm
multiplex vber. et oleum et vnguentum. et ita
dereliquis que dilatarunt materiam. Orige
nem non habemus quē Hiero. in hoc ope
re testatur. nedū alios viciſſe. sed scipm.
Ceterū de matrimonio plati cum ecclesie
domina sua quā fecundat spūsancē et
ip̄ custos est eius typo Joseph ad Mari
am. Rursus de cōiunctione angelice natu
re cū deo non legimus exposita hic p̄ cōte
cta seriem cantica. Quid p̄terea q̄ amo
ris lingua (Bernardo teste) barbari et nō
amantibus. sed qualis est p̄ecor' amanti
bus: sane diff. cilis cognitu p̄ hec cantica.
si non eam efferaſt familiarem diurna cō
uersatio. Occultat enī se sub enigmatibus
et figuris loquitur p̄ interiectōes voce nūc
incognita. nūc interrupta. nūc de r̄pēte ab
hoc in alterum. quasi sine lege vel ordīs v̄k
xpositi tenacis vel sequele. semet transſert
qñq; variatis verbis sensum retinet eun
dem. aliquā sensus plurimos vñico v̄bo cō
cludit. **D**eterret nos hec cōſideratio ple
niorem de canticis canticoꝝ temptare ser/
monem in hoc opusculo tertie p̄titionis. q̄
theologia post historiam et phā assumpſit
originem cantici diuinalis in caritate radi
cati non cōpletam dare cognitiōem. q̄ nec
magnis voluminibꝫ expletur. addito q̄ vñ
ctio plus in hoc docet q̄s lecio. plus deuo
tio q̄s demonstratio. plus desideriū feruēs
in affectu. q̄s studiū vehemens in intellectu
q̄suis ut p̄notauimus. assidua diurna q̄s
meditatio sit necessaria. que valeſiat ceteris
omnibꝫ curis. impleat illud. Vacater vide
te Et iterum. Bustate et videte. ducat aiam
opere deus in solitudinem ut ibi loquaf
ad cor eius et lacet eam et impleat solatio
cum germine ſcī. **C**oncluſiones ad ep

tremum dicamus q̄ in amoris hoc cātico
et exercitio/ supra quodlibet aliud versus flu-
sus noster gabolicus pneroꝝ in foro + qui.
nūc ad saltum. nūc inducit ad lamentum.
Primū sub cōsumandi spe cōiugū in glo-
ria. Alterum sub formidine pennalis rpu-
dij. vt exultatio sit cū tremore. **P**lāetimor
instar corde sonat̄is vbi cor vicissim spedi-
latatur/mox timore constringitur. **H**oc
autem agere eo facilius philocaptus in a-
more dei quo (ad exemplum amorosissimi
Augustini) altius mysteria diuinitatis fa-
miliarius miseriam humane fragilitas su-
erit pscrutatus. dum nescit homo q̄ distri-
ctio qd̄ agit iudicetur. nec quo fine termi-
natur. **C**le etiam laudabili vite hominū si-
semota pietate iudicetur. **H**inc Augustio
fuerunt pfundissime p̄ pia matre lacrime.
Hinc sibi iam seni fuerunt lacrime panes
die ac nocte. amarissimam quoq̄ legiſ t̄ lu-
gubrem p̄ ceteris sue senectutis iam pene
extremam ducisse vitam. **C**rediderit alii
quis forsan hoc Angustino ppter obsidioſ
nem prie ciuitatis euenisse multo ampli⁹
pter iudicioꝝ dei formidinem anxiebatur
arbitror. sciens nō magnū esse si cadunt pe-
ritura menia. et si moriūt morituri. con-
siderabat q̄ leticie t̄ tristicie p̄ ipsalibꝝ vaue-
sunt et nihil si cōferantur eternis. **E**ratni
bilominus in pace mentis amaritudo sua
amarissima in summa desperatione sume spe-
rans. **C**osser ex p̄missis gamma mysticū
quod in quinq̄ voces affectuū fm quinq̄
vocales litterarū alibi diuisimus ad tres re-
duci velut in trigono seu in tricordo ad ex-
emplar aliqd̄ beatissime trinitatis. **T**imor
cū mēticia oriens ex cōsideratione patris
reprobantis. **S**p̄es cū lenit̄ia ex cōsiderati-
one verbi redimenti. **P**ietas seu compas-
sio sui et alior. ex cōsideratione sp̄issanci
subinde cōsolantis. **V**n̄ versus. **S**p̄es ti-
mor et pietas resonant in carmine cordis.
Tres et ad has voces gamma referto no-
num. **D**at sp̄es discantum mollem. tremor
est tenor atq;. **U**c cōtratenor est compatis
pietas. **L**or assidue cordas symphoniam cō-
cors. **H**uic fit ei q̄ chorus cōcinit angelicꝝ
Ita tandem opt̄ gaudere cum gaudenti-
bus/ et flere. cū flentibus. si nō voluerimus
improperiū ferre quale notauit ip̄s aduer-
sus reprobam iudeoꝝ generatioem sub pa-
bola pueror. in foro clamantium. **L**eani-
mus vobis nec saltastis. laementauim̄ nec

plancitiss.

Secundū opusculū

Opusculum istud de canticordō id est de canto cordis h̄z tres thomos. i. diuisiones vel tonos p̄incipales cum notis et notulis. Note sunt considerationes speciales. Notule vero particule singulares. Primus tomus continet p̄hemium cum designatione quale fuisset monocordium in statu ino- centie. et quale est in statu virtutis p̄fē. vt ī Christo fuit et Maria p̄ nouem notulas. Ponit vltierius differentias cantici cordis ad canticum oris. cum distinctione cantici noui hominis ad veterem p̄.c. notas seu notulas. Ponit consequēter dubitatiōes multas circa p̄sentia que soluuntur p̄ reliquias. xxvij. notulas. Secundus tomus deducit p̄ncipaliter q̄ est ponendum canticordū docens quid sit descriptiue. et quē admodū habere debet suum gamma. et q̄li ter fuit in christo et maria. Continet. xij. notas fīm cōsiderationes totidem spāles p̄ncipales et in vniuerso notulas. xvij. singulare. Tertius tomus instituit nō absq̄ circuitu qualiter gamma formetur pro cātico:do continens notas et notulas. que se legentibus offerunt satis plane.

Chomus primus

Beati qui audiūnt verbum dei et custodiūnt illud. Verbum habbitur de canticis per theoriam et praxim. Modo p̄cipue de canticordō quod est verbum dei in cordibus nostris. Quale potius exordium cōuenientius assumere. q̄a verbo verbi dei. q̄a principio de principio. q̄a dei sapientia p̄ quā condita sunt omnia et sine qua facere non possumus quicq̄. Queludēs erat cum patre dum cuncta componeret cū ipsū sum laudarent astra maturina. Hec est sapientia quā auris bona audiet cum omni cōcupiscentia. Aperiat igitur aures nostras sonet et expediāt verbum dei cuius totiens ista fuit exhortatio. Qui habet aures audiendi audiat. Auris itaq̄ cordis intelligēs. Quib⁹ non aptis sumus (iuxta puerū) sinus ad lyram. q̄r nullā in armonia verbis dei dulciorē sup mel et suauum suavitatem inueniemus. Porro si repletum fuerit cor nostrum verbo dei. fieri quod ab eo dici-

tur. Exabundantia cordis os loqui. abūderi igitur bone Iesu cuius os hic loquitur et eruerat cor istud verbum bonum. Abūderi igitur obsecro spūs tuus bon⁹ in pauperculo corde meo et impleat illud ut dēsermo in aptio:ne oris mei. et semper sit laus tua in ore meo. compleatur in me monitio tube apostolice que afflatu tuo abūdāter ī plera nobis omnibus insonuit et cecinie hortans docens et interpretans verbum xp̄i ait. Habitetur in vobis abundanter in lōmi sapientia cōmonentes et docentes vosmet ip̄os in psalmis et hymnis et canticis spūa libus in gratia cantantes in cordib⁹ vestris domino. Verbiū christi. imo verbū xp̄s quod erat in p̄ncipio apud deūz et deū erat verbum. et verbum caro factum est. Veni domine Iesu habites in corde abundāter et si non in in omni sapientia saltem per fidem que p̄ dilectionē opereretur. vt docere et cōmonere valeam me p̄mitus. deinde proximos meos filios tuos / in psalmis / et de psalmis hymnis et canticis spūalibus. vi simus in gratia cantantes tibi dño in cordibus nostris et gratias agentes p̄ omnibus tibi et patri. Lanter ecce quotidie vocib⁹ crebris et hementer aurib⁹ nostris spiritu⁹ tuus br̄nus p̄ ora p̄pharum. tua organa p̄ sonans. Lan. do. can. no. Et rursus. Lante et etul. et psallite. Eccez. Psallite deo n̄o psallite. psallite regi nostro psallite. Quoniam rex ois ter. deus psal. sapi. Decautē exhortatio milies repetita / nullo modo pressus exequi poterit os nostrū nisi p̄ minus impletis cordibus vestris. Quoniam et abundantia cordis os loquitur canticis. Quā felicit illa ciuitas in qua ingens solennitas vbi vna voletantium et vñ⁹ ars dor cordium que plena modulisi in laude et canore iubilo. vacat. vider. amat. cantat in e:ernum pleno corde toto ore. Felix n̄ bilominus homo qui factus est rectus. si non immiscuisset se peccando questionib⁹ infinitis. non de paradiso voluptatis et canticis angelorum detrusus esset in valle: la crmarum in vēlamentationis et planctū. Qui iam compatus iumentis insipientibus et surdior illis factus. cor fere sicut nā buchodonosor habet vt audiens nō audit et intelligens nō intelligat. Formarat itaq̄ dei sapia ad silitudinem maiorū mūdi corporalis / corpus hois. in cui⁹ medio posuit cor instar soli in celo. Et posuerat illis

Hg 5

lancis instrumentum vel organum musicum
temperatissime concordatum, in quo et per quod
spiritus humanus tunc vocis psallendi gemitus/
sumus / virope plenus verbo dei / carabatio
cundissima cantica syon celesti hierlin. nec
erat dissonum quicquam / in pulcherrimam oiam con-
sonabante melodiam. quoniā nihil erat ut
hic et nunc obuiā rōni sub cuius impio cū
era erant. quēadmodū postea fuit in organo
no corporis beati illius de quo mulier quedā
erolliens vocem de turba dicit. **Beat** ven-
ter qui te portauit. **Beatus** pfecto quia per
omnia subditus erat verbo dei concors quo
que ratione. concors insuper sine dissidētia si-
biūpi. **C**ognoverunt banc inesse debere
cōsonantiam humano cordi phantes alii
qui sicut Aresto tradit, quod in virtuoso om-
nia cōsonantrōni. Quid autem magis ho-
mini prūi esse debet quod ratio quam vivere con-
sequenter fm eam et eidem cōsonare. **P**ro-
to autē nullū talē inuenierat Aresto. virtuo-
sum. ubi non frequentius dissonaret vetus
homo / rationi corpus vicis mortis biuus.
sed ita voluit non quales videbat. sed qua-
les esse debere censebat p̄hs iste clarissim⁹
d̄scribere dū felicitate invenatur humana
natura. **H**orro nullus vocisphantium
et p̄scrutatorum seculi potuit attingere unde
esset dissonantia talis in hoc / quā heu co-
gimur sentiendo fateri. sola fides / hanc ex-
peccato p̄moꝝ parentū venisse cuelat. **E**t
hoc altero duorum modorum ponitur a sanctis
Unus est quod iusticia originalis erat inte-
gritas in institute nature humanae a deo. cui
perfetta sunt opera. qui anime immortali co-
pus aptauerat potens non mori. et per con-
temperans rationi. **P**onitur alij iusticiā ori-
ginalē fuisse habitum quendam additū. quo
fiebat talis coaptatio ad rationē quod iura
tio subdita esset deo quia iusticia sublatā
sensus velut effrenes absque retinaculo pru-
erunt in obiecta sua spretonec expectato re-
gimine rōnis. **G**randis ap̄a est conqui-
sitionis tam phīce quod theologice materia,
sed ad rem quā attendimus accedit protin⁹
cor nostrū et os nostrū. tradere sc̄i noticiaz
cauticordi. i. cantici cordis unde pcedit ca-
ticum oris. quod differentias ad inuicem
p̄mo si notauerim⁹ patet quidditas seu
natura ceteris ytrivis. quomō p̄terea ybū
deiverū affirmat quod et abundātia cordis os
loquitur et cantat. **C**anticū oris. est vox
sensibilis numerosa. ab auditu exteriori p-

prie pceptibilis ponitur vox p genere / t nu
merosa uingitur. quasi p differentia ad vo
ces. nullā habentes numerosam pportioēz
Additur tertia clausula ppter voces cordia
les intrinsecas et intellectuales. que pcipi
untur aure cordis vel intellectus pter scrip
tus sacris et phicis / locutionibz trahi po
test. **H**abemus sic pma pcpua differentia
a cantico cordis que est vox interior numero
sa / ab auditu solo inter ori prie pceptibilis.
Canticū oris cōuenit a alibz pserim
auibz in quibz numerosavox inuenitur. ab
auditu exteriori prie pceptibilis **L**estatibz
philomena / hoc calauda / hoc carduellz hoc
turtur et yrido / cygnus et alia multa. **T**ol
ligim⁹ hic scđam dñia; a canticō cordis ma
ximeronalis et humani. de q pñs est inqui
sicio. **A**n q̄uis in auibz concinentibz si cui
q̄ suū cor sit et imaginatio quedā seu fan
tasiatio numerosa / que se monstrat exteri⁹
sit deniq̄ multiplec passio. nihilomin⁹ ad
cantico nostrum cordis siue cantico; dum
nō attингunt. **H**ic aspiciimus q̄ passiones
et sensus sunt in irrōnabilibz determinate
p obiecta sua / t vñiformiter opa qdlibet⁹
diuiduū sue spēi. **N**ō ei c. itat aliter vna phi
lomena q̄ alia. sīc nec aliter facit nūdū suū.
Sec⁹ ihoie cui⁹ rō nō est ad vanū limita
ta. vñ tāta varietas in hūanis oris. **A**qđ
est sparsum p industrias singulares in bru
tis. rō colligit in se totū. **C**anticū oris p
ab altero cognosci et pcipi et iudicari. **I**an
ticū vox cordis / solus ille q̄ erit innoscere
mediate vel immediate **F**acit ad h̄ illud apli
cū. **I**u dñe q̄ nosti corda oīm. **E**t illō id
intueſ cor. cū multis in hāc sniam. Qualiter
aut̄ pateat cor hoīis vel hic vel in pria. tam
angelis q̄ sc̄is seu locutiōe mutua seu oīo
nis directiōe devota / alibi videt. **C**anti
cū oris pōt cū altero canticō oris p cōcinen
tes ad inuicē ſbinari ac i vñā colligi sym
phoniam. **H**in discātibz p tenorē p ūtenorez.
p minucias et p fractiōes vocū multisarias
Et experientia mōstrat. et ars certa tradit et
scribit. **D**ec aut̄ oīa fieri nō pñt saltē bic in
via p hoīies forr̄ i canticō cordis. **O**surget p
inde difficultas cognitiōis canticordi apō
eos q̄ nō puerūt ad cor. Sz ab eo negligē
tia vel ruditate vel tñperitia diuertuntur
Canticū oris pōt inuitō fieri q̄ aptis aurī
bus velit nolit illud audire. aut si p̄sistit in
gesticulatiōibz vt sunt tripudiatōes illō in
spicier nisi tē oīos clausos hñerit. **C**anticū

vero cordis aliter (et pmissus ē) nō p̄cipit ī
mediate ab auditu vel intuitu. etiam si co-
natū suum dederit ad audiendū v̄l' vidē-
dum, possunt nibilominus cōiecture que-
dam sumi quemadmodū ex occurso faciei
ex oculoꝝ nutu. ex gestu corpis. cor se pdit
Canticū oris potest fieri sine libero ar-
bitrio p̄ motū naturalem vel aialem vel ex
trinsecū seu alienū. p̄t in aibus. p̄t in pu-
eris et alijs nō dū h̄ntib⁹ expeditū iudicūrō
nis Nostꝝ verocanticordū quale p̄quiri-
mus / sola p̄ducere potest libertas arbitrii
vbi volūias p̄monet et inclinat. rō delibe-
rans ordinat et imperat. Tandem volun-
tas exequitur et effectui mandat. Sancti
pinde cōcordans. dū vnus attribuit (exem-
pli gratia) orationem voluntati. ali⁹ rōni
Hic p̄terā dum vnus dicit ofoem et cātica
p̄ virtutes intellectuales. ali⁹ p̄ morales.
ali⁹ p̄ theologicales. ali⁹ p̄ dona causa-
ri. Si quidem nullū est canticū qđ nō pos-
sita virtute qualibet impari. i. mediate cau-
sari. Iea enī videmus in oibus actibus bo-
nis. sed immediata p̄ductio et elicitor suā
habet p̄prium virtutem: vt sperare spem. di-
ligere caritatem. orare deū et sibi cauere re-
ligionem. que sp̄es est iusticie. **C**anticū
oris de se indifferens est ad bonitatem vel
maliciam de genere moris / datur ratio. qđ
niam de se et intrinsece non est actus liber-
pterea si dicitur bonus moraliter aut ma-
lus / laudabilis aut vitupabilis / oportet qđ
hoc recipiat aliūde. et hec dīa seq̄tur ad p̄-
cedētem. Sed cantico cordis damus lau-
dem aut vituperiū / tanqđ sit a libero arbito
elicite. et pinde essentialiter et intrinsece
liberū est hm̄oi canticordū. Nolumus ta-
men ab actibus humanis extrinsecis / tol-
lere laudem vel meritū. sed hoc habent ex p-
ticipatione et origine p̄ime libertatis. **C**anticum oris
potest violenter elici. s. ab
extrinsecō nō conferente vim passo. et saltē
diuina virtute. Hecus inuenies in nostro
canticordo ad qđ volūitas cogi neqt. Im-
plicat enī qđ actus cordis humani sit elicit⁹
libere / et respectu eiusdē sit violētus. iaz vo-
luntas patiens vim cōferret nec cōferret in
actu suo. qđ implicat. **C**anticū oris est
subiective in re materiali et extensa. siue sic
siue nō sit organica. Subiectū vero nostri
canticordi / est i solo corde rōis. sine sit por-
tio superior et quasi vir. siue inferior q̄si mu-
lier. siue in quadam scintilla et apice intel-

telligentie pure quam mentem aut sinderi-
sim quidam appellant. Sed vbiꝝ suū eli-
cit canticum / sine vsu corporalis organi req̄
satio. q̄uis ad fantasmatā prius asperxerit.
et ex illis sp̄es intelligibiles abstraxerit. Et
hoc si non fit ex alto / virtute verbi dei collu-
strantis / immediata revelatio. **C**anticū
oris spectat ad veterem hominem. cāticor-
dum vero nostrum pertinet ad nouum. qui
fm deum creatus est ad imaginem et simi-
tudinem suam. nō dumtaxat in vestigio.
Sequimur hoc loco cōsideratiōem apo-
stoli de bigrito homine in quolibet viato-
re. cuius intelligentiam et misteriū / nunc et
hic supponimus. dicētes cōsequenter tot
essedrias assignabiles inter canticum oris
et nostrum canticordū / quod et q̄tas apl̄s
assignauit inter nostros hoies / hunc veter-
em istum nouū / sub vna et in vna homis
naturali psona. vt q̄ vetus tyannizat lege
carnis et peccati. q̄ obuiat et dissontat rōni
q̄ legi dei subiectus nō est. q̄ captiuat nos
sub iugo peccati. et ita de reliquis. At nou⁹
agitur. ducitur et regis p̄ libertatis et iusti-
cie. et adoptionis filioꝝ dei. et spe heredita-
tis eterne. **C**olloca to tenore dicendorū
cōsequēter notulemus nunc r̄ndendo lob-
iectionib⁹. nūc nostra ponendo. **D**abēt
in p̄mis dubitatiōem ea que dicta sunt de
cantico cordis qđ distinguita cantico oris
qđ p̄t fieri sine eo. **L**ū dicerit xp̄pus q̄ ex a-
bundatia cordis os loqtur. **L**ū p̄terea cer-
tum sit nulla vocē que ē sonus ab ore aial'
platus / fieri sine corde qđ est p̄ncipium vi-
te et motus. Respondemus q̄ vbiꝝ sunt i
aliqua disciplina seu veritatis cognitione
diversi termini. quorū quilibet habet acce-
ptiones multiplices seu p̄ analogiam seu p
equiūcaciōem / restrictio vel limitatio p̄t
et deb̄pm̄tus fieri vel supponi ad certum
aliqd̄ significatum. alioquin incideret sta-
tim confusio. et ex confusione deceptio seu
sophistica paralogisatio. Propterea si des-
bet in p̄mis p̄supponi quid nominis sicut
debet. oportet cōsequēter illud esse certum
vel qđ sic vult impositor cum nomina sinc
ad placitum vel ex vsu autentico maiorum
colligitur. Fatemur itaqđ cor dici multipli-
citer et ad multa. silt os. Placuit nibilomi-
nus ex causis impositis / coartare fmonez.
mō qui dictus est vt cor significet h in hoie
liberū arbitriū rōis. Os vero notet organū
carnis. quamvis eriam cor ita sumptum

habet suū os intrinsecum ut ibi. labia dolo
sa in corde. et corde locuti sunt. Os carnis
pari mō suum os habere inuenitur ut ibi.
In ore fatuoꝝ cor eoꝝ. **C**onsequenter
notandum est iuxta divisionē apli de duplis
ci homine. nouo et veteri q̄ duplex est i ge
nere canticū. vñū nouū. vetus alterū. Que
distictiosumif penes vtūtē et vitiū. celestes
terrenum. spūale et carneum. liberum et illi;
liberum. grām et peccatū. meritū et demeri
tum. caritatem et cupiditatem. vel amorez
dei et amorem sui quēdiciimus libidinem.
Quo fit in canticis ut quicqđ spectat ad v
tutem immediate v̄l mediate. elicitue vel i
patine. intrinsece v̄l extrinsece. essentialiter
vel denoſatiue. illud computetur inter can
tica noua. aliud autem ex aduerso vetus re
putetur. **L**olligatur huius distinctioꝝ rō
nabilitas ex aplo locis plurimis. **E**t quia
xp̄us dicit. Ex verbis iustificaberis. ecce
nouitatem. Ex verbis cōdemnaberis. ecce
retustatem. que duo tamen a cordis abun
dantia pcedunt. **S**tabit igitur q̄ sile can
ticum. sit in ore vnius nouū. et in altero vte
sus. imo sunt in eodem ore tempe et corde
mutantur. **C**ur aut̄ ista notamus. nisi pro
cognoscenda verius distinctioꝝ canucci cor
dis a cantico orꝝ. que non sic accipenda est
vt nō pluriꝝ cōueniant et sit aliqđ caticuz
oris nouum. licet nō intrinsece et illicitue
Sit p̄trea canticū aliqđ cordis vetus dū
vltro pessimas machinatur cogitationes. et
ab eo exirent iuxta verbū xp̄i cogitationes
male. homicidia. adulteria. fornicationes.
furta. falsa testimonia. blasphemie. auari
tie. nequicie. dolus impudicia. oculus ma
lus. supbia stulticia. **V**ides q̄ prauuꝝ cor
tale. q̄dissōnū et horribile. **O**pponetur
hic forte nobis de pueris qui nondū bñt
vsum cordis intellectualis. qđ est iudiciuꝝ
liberū rōnis. Nōne sequi videtur ex p̄notis
nullū in ipis esse canticū nouū. negre
tis plus q̄ in bestiis et animalibus. **C**ū tamē
xp̄us approbans cantica puerorꝝ hebreo
rum. cōf. rmauerit dictū suū autoritate pro
p̄berica. **E**x ore infantū et lactentium p̄se
cisti laudē. **P**roinde frustra ponerent in ec
clesiis pueri. qui tamen vident̄ gratissima
portio chori canentū. **Q**uid iterū dicem⁹
de beato illo infante Joh̄e baptista in ma
terno vtero gestiente. saltate et exultate. Nō
nefuit ista spūaliū nouitas gaudiorꝝ. **L**ui
moꝝ cōcinebat mater exclamans voce ma

gna. Benedicta tu in mulierib[us]. **L**antici insip addit suum **D**aria dicens **D**agnificata aia mea dñm. **F**uit plane nouitas i hoc beato pueru cū nouo cordis. **A**ut q[uod] pacceleratum est in ipso iudiciū rōnis, aut quia spūs xpi mouit cor nescientis ad erulatiōem nouitatis. **S**ic de pueris hebreo ru, imo et de pplicis viris/et de iplis etiam aplis/die penthecostes dici pōt/dū diuina patiebantur, p[ro]ut de Jerotbeo loquif dio[n]is/dū q[uod] rapiebantur, ducebantur, agebātur ab uno spū vebementius q[uod] agebant. **Q**uo contra de vesana vate dicitur in maslum dat sine mente sonum. In illa siqdem et silibus spūs pbtonicus non erat subditus illis, quemadmodū de pplicis affirmat aplius q[uod] spūs eis subiectus est, subiectioē intelligē nō seruitutis, sed cōdescensiue p[ro]statis, vt pp[re]pus fuit Joseph **D**arie q[uod] subiectus. **A**eterū de pueris alijs spālit nō inspiratis, cantantib[us] tamen in eccia deuz q[uod] laudantibus, quid dicemus? **N**unq[ue] dānabim⁹ vel inter vetera q[uod] si solius oris sine aut carnis numerabim⁹? Posset q[uod] fieri q[uod] stio de musicis organis tam in veteri q[uod] in noun lege / ad diuinas laudes cantandas ordinatis, de carminib[us] deniq[ue] que nō inteligūtur vt sepius a multis cantantib[us] q[uod] sūe sine litteris idiote. **S**upperit hoc loco necessaria cōsideratio de libertate actuum quā alibi latins expositam/breui⁹ hic recēsemus. **I**st itaq[ue] liber actus ille sol⁹ forma liter et intrinsece/q[uod] elicita volūtate libera, formaliter et essentialiter, et tale est canticor[um] dñi nostrū, i. canticū cordis p[ro]positum⁹ q[uod] repositū est in organo cordis et dicit ei⁹ abundātia. **Q**uisquis igitur in has fortelias incider[et], vigili co:de semp intellige coaptatiōem banc nrām de cor:de/ad signum dum tarat liberū spūm humanū, quā uis inueniāt dictū cor carneū et lapideū, s[ed] apud nos cor dictū de spū fm 2ditiōes suas arbitremur. **S**unt alijs act⁹ q[uod] dicunt liberi p[ri]cipatiue, eo q[uod] imp[er]f[ect]a volūtate libera, et b[ea]ti diversis ordinib[us] vel gradib[us] p[ar]mis aut remotis in ordine ad spūalis cor dis imp[er]ium. **E**xemplū in cantico, q[uod] elicetur p[ro]mo a mēte cordis. **H**enī p[ro]bo vñf **D**aria in suo magnificat Deinde formatur in corde carnis, p[ro] imaginatiua m[er]itū/canticū simile p[ro] imp[er]iu volūtatis. **P**rocedit incepit ad sens⁹ extēiores, p[ro]seruit ad os vbi fit sonus vocalis, aut progrederit res ad

percussionem instrumentorum musicorum in quibus fit resonantia. que licet fiat in rebus non animatis. nec vello modo libertatem habebitis. dicuntur tamen hec cantica libera. quae sunt saltem mediate a libero impetu. **E**cce plumbum de sagitta quam ad occisionem hominis missam dicimus libere moueri. probatio quae mors inde secuta libere facta iudicatur et punitur. **D**uo circa patet responsio. cur possunt inter cantica noua numerari. immo et dici meritoria multa que carent sensu quanto amplius ea que cum aliquo sensu fiuntur. et cum quadam inclinatione spontanea. non sic in pueris est. nam et bruta principia aliqua tali spontanea licet non libera motione quam non ita prorsus agitur quin coagantur. **L**anta denique viget in aliquibus estimatiue virtutis claritas. ut principes esse libertatis et divini haustus (ut de apibus poeta dicit) videantur. **E**t unde hoc si non ex lege diuinitatis a **D**ioni tradita. quod insimilis supiorum coniugium tur supra inferiorum. quemadmodum igitur conuenit spiritus humanus cum angelis in apice mentis. ita et brutalis cognitio cum hominis imaginativa virtute. **P**laceat ultra progressi. videbimus quod nulla penitus oratio in universo contingit naturalis habeatur quin relata ad dominum principium dicatur et sit libera tanquam ab eo liberrime producta. **E**t ita gloriet oratio laudabilis est et collaudanda. **S**i cut eleuati propter considerantes omnia in ordine ad suum principium collaudare dixerunt ipsum deum et ad collaudandum et benedicendum congratulando complacendo quae sunt hortati. **Q**ue consideratio quam late patet ad cantica cordis nostri sciet cor illius quod ex sententia dicitur cum prophetâ. **V**iam mandatorum tuorum curri cum dilatasti cor meum. Quale salomon dicitur habuisse latum nimis. Quanto amplius illa beatorum beatissima cui conveniebat ille Ioseph. **T**unc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum. que in omnibus et super omnia videbat et audiebat cantantem filium suum dei verbū. **I**nvenimus pterea rōes alias in pueris. cor ad ecclesiastica cantica mancipatur quam nō dum plenus sit in eis usus rōnis. primo quod tollitur ocium iners quod multa mala docet. **H**ec habitus tonus faciliter adquirit. Recondit insuper memo ria sibi cantica que postmodum melius intelligentur. dum quasi ruminanda deducta fuerint addentes pie meditationis et iudicij rationis. **V**idemus ita fieri circa disciplinas a

rias. ut in grammatica pueri comendant donatus cuius nulla est in ipsis tunc intelligētia. **A**dde quod assistentes magni recipiunt huiusmodi cantica puerorum ad elevatōem mentis in deum. **F**aciunt insuper illa cantica sua esse sed dum ea vel precipiuntur vel instituuntur vel approbantur vel ipsi semper afficiuntur. quis non est omnino tollendum qualecumque meritum ab ipsis pueris. qui gratiam baptismalem habent. et quod angelī semper vident facies patris. Qui denique pueri non puo quoniam affectu feruntur in deum. sicut de se refert Augustinus. **N**am evenit ibi esse plus affectionis ubi minus cognitionis naturalis positum est. **N**atet in animalibz et feminis. **C**aderet hic querimonia nullis per sua indignitate verbis explicanda de pessimis seductiōibus puerorum. quorum puritas ut angelicavenerari seruari quam debet. quae ad cantica modesta seruit. **I**rrita etiam p̄fici traditiōem optebat insti tui. **S**ed recte carni et sanguini. quā preter et ultra corruptiōem naturalem puerse originis gaudet malignans flagiositas maiorum demergere collo tenet puerulos in sceno gurgitem verborum factorum et cantorum. **L**onsolatur tamen aplaus electos dei qui bus dicit. omnia cooperari in bonum. miris proſus et incomprehensibili modis. **E**t quemadmodum de veneno cōponitur tyria ca. sic peditio malorum salutatio fit electorum. **S**icut deinde opatio eadem virtuta canticum oris puerilis ruit ad vitas alteri ad mortem. ac pinde diversis respectibus. id est cantū vita et mors noīatur. **S**urgit alia dubitatio. Ponendo differentias cantici cordis et oris. **D**ictum est canticum cordis esse liberum et intrinseco. ac perinde laudabile et in nostra potestate. videtur exigentia contradicere cum querelis de motorum frequenter lamentantium illud de psalmo. **L**or meus dereliquit me. Nam cur per magno et precioso dono loquitur David ad dominum. Inuenit seruus tuus cor tuum ut oraret te. si passibus hoc cōcedi videret. Supradicta obiectio non minus plena murmuris apud mortuos dicitur. **S**i cantū cordis sufficiat apud deum. cur addita sunt tota cantica oris quam corpus atterant sua multiplicatio et mente diuertunt a sua devotione. et non nisi fastidium frequenter sua repetitio et naufragia causantur. **E**t alia quod super modo traditionis nostrae de canticordo nouo. quod videtur sua uocata vel arrogans vel inutilis vel proficia vel ver

bosa. Verūtamen expediamus duas ante p̄positas dubitationes. et dicamus ad p̄inam de libero v̄su canticordi nostri. qđ i telligimus cum p̄supporiōe et non aliunde se; impedito et absorpto. sed stante iudicio rationis. Nam et arbitrium dicitur liberū de rōne iudicium. Hoc autem impedimentum sit aliquid non imputabiliter ad culpas ex toto. qñqz ex tanto. modi quoqz causantes hec impedimenta alibi traditi querendi qz sunt. Ceterum stante iudicio rōnis potest nouus homo regeneratus in christo libertatē cāticum nouum cordis exercere vel eliciere modo tali aliquo qualem notabimus fīm voces et per voces affectuum. eriā vbi canticum oris nullum sequeretur. Alioqñ apostolica monitio tam Pauli qz Jacobi frustra esset hoc autem fieri semper posse. idcirco quibusdam non apparet. quia vel non sentiunt huiusmodi affectiōes in corde suo carnali. qles dicte sunt et posite sunt passiōes a philosophis qsi sole. vī spes mentis meror gaudium. aut oppositas voluntati sue passiones. tales ipsi patiuntur iniuiti. Nec est fatemur non mediocris neglentiarum rebemens exagitatio. Qui sub vnius casus exemplo conabimur respondere aperiendo dicendis infra vias. De lebriter queritur et passim a theologis. si dolor contritionis de peccatis debet esse maximum. et si minus esse potest. Notant ipsi distinctionem utilem et accommodam yalde p̄ canticordi nostri totius intellectu. Est in quiunt dolor aliquis in sola rōne qui libero subiacet arbitrio. Dolor iste et displicesitia vel odium vel detestatio sic elicita cum gratia sufficit ad detestatiōem p̄tū supposito qz nullus in corpore dolor sequeret. Alterum dicitur dolor de peccatis et dolor maximum. qz de nulla realtera temporali. tanta detestatio elici debet a corde rōnis. sicut nullū est damnū pene qd equipetur dāno culpe. Dolor aliud estque philosophi numerant inter passiones concupisibilis sensualis. qui consurgit ex apprehensione obiecti disconuenientis ipi sensui corporali. habet hic insip causari cū motu spirituum. et costrictione cordis. Hunc vtricqz dolorem nō oportet esse maximū in penitente. imo nimius et culpabilis esse posset. ut potest cordis sensualis et corporis destructio. Porro nō est fīm bunc dolorem mensu-

randa semper bonitas penitentie. **L**uius
ratio est. stat enim duos esse et sepe videm⁹
quoꝝ vñus ex complexione naturali cor ha-
bet strenuum et virile nec lacrimis idone-
um. ita ut vel vix vel nunqꝫ flere possit. **E**
rit alter cordis feminæ mollis ad omnem
miserationis occasionem lacrimis lacum
vel pnum. **A**rimus elicet detestationem
peccati sui intensius in animo. fornicatio et lau-
dabilius in casu qꝫ aliis. nec apprehendet il-
lum sapientis verbū. **L**or durum male ha-
bebit in nouissimo. **J**am enim talis pecca-
ta detestans ppter durum nō durum cor ba-
bere sed molle dicendus est. sit tamen ut se-
pe redundatia doloris cordialis in corp⁹.
nisi sistat se libere mens ne fluat in inferio-
ra. sicut in xp̄o fuit sicut poterat Adam.
sicut **M**aria nullum hñis motū pueniente
indicū rōnis impabat ut placebat in cor-
p⁹. **E**liciunt ex hac distinctione mḡrali
et autentica vulgata p̄bata recepta qꝫ salu-
bres et pulcre considerationes. **P**rimo
qꝫ noia sensibiliū passionū transferuntur rō-
nabilitate ad affectiones voluntatis signifi-
candas. **H**oc cōfertim p̄spicuum est de do-
lore de quo minus qꝫ d plurib⁹ alijs appa-
ret. **E**t hoc diffusè deduxit Aug⁹. in suo de-
cūnate diuersis libris et capitulis. marie-
dum longam de opinione stoicoꝝ et histo-
ria agellij texit orationem. sumpta occasione d
passionib⁹ demonum fm positionem pla-
tonicoꝝ. noiatim apulei. qui describēs de-
mones dicit eos esse aialia corpe eterna. a
nimō passibilia. omni vīc⁹ genere passio-
nū qles in hominū cordib⁹ exigimur. **A**c p
indenititur saluare superstitiones gentilium
et sacrificia et carminaciones. qm̄ dicit de-
mones talibus allici vel placari. **L**eterum
Aug⁹. cōcludens ex hac miserabili cōditō
ne damnatiōem demonū puerissimā plus
qꝫ hoīm hic etiam pessimoꝝ redit ad reme-
moratōꝫ duarū sectarū. **U**na fuit stoycoꝝ.
que passiones ponebat in sapiētem cädere
nō posse. qm̄ erat virtuosus. v̄tutes aut̄ in
sensibilitates qꝫ sensu phibet passionum.
Secunda fuit altera peripatericoꝝ qꝫ nō dam-
nabat passiones oēs nec a virtuoso phibe-
bat si fieret moderate. **L**oculiditū Aug⁹.
disputatōem hāc magis eē verbalē denoi-
bus passionū qꝫ realē de suis effici. **F**alle
banū at stoyci qꝫ solū p̄siderabat i hoīroꝫ
nec aliquid habere debere qđ esset commu-
ne cū corpe credebāt. **D**eceptus est h̄s stoy-

tus epicurus nihil in homine more seduce
oꝝ preter corpus attendens. et dicens i cor
de suo non est deus. **Fides** vero consonat
illuminate rōnis **Aresto**. ponenti in homi
ne aīam rōnalem et corpus organicū. hec
sunt p̄t hic loquitur et caro. **Fuerūt apō**
nos p̄cipui duo theologi quoꝝ vñus ma
gis insecurus phiam **Aresto**. tradidit no
mina passionū nō p̄prie dici de affectioni
bus spūalibus. Alter plus herens **Augu**
stino/tradidit in spū rōnali sic inueniri cō
cupisibilem et irascibilem voluntariaſ fm
p̄pria theologoy acceptiōem /quē admo
dū in appetu ſensuali fm phm. **Et habsq**
dubitatiōne putamus eſſe verū q̄uis (vt
Augusti. tradiſ) fruſtra de verbis /vbi d̄ere
conſtat necit̄r cōtroversia. **Neq** enī phs
iſe /q̄to minus quinīs theologus / negat
etiam deo gaudiū eſſe delectatiōem et leti
ciam. dicit enim deū vna ſimpliſſima et i
mucabiliſſima opatiōne delectari. **Plato** q̄
q̄ dicit deū poſtq̄ mundū fabricauit exul
taſſe gaudiū. **Et in ſacris litteris**. gloriatur
ſapienſia delicias ſuas in filiis hominum
Et qd̄ letabitur deus in opib⁹ ſuis. non q̄
dem affectus ſuī mutatione. ſed exterioris
opatiōniſ innouatione. **Elicit amplius**
et p̄notata distinctione tanq̄ clave noſtra
p̄ canticordo q̄ nō et motu cordis carnal
accipi debet virtutū aut vitiorū / nec enī re
uelationū vinculis et certa distinctio. **Ve**
re. p̄ſiſus enīciauit ſapiēs. **Tor** tuū ſicut p
turiens fantasias patitur niſi ab alto imiſ
ſa fuerit visitatio. **Neq** parū formidanda
eſt verbi dei p̄ os pſalmiſte cōminatio. **Di**
miſi eos fm desideria cordis ſuī ibunt i ad
annuentionib⁹ ſuīs. **Quanq̄ dixiſſe legatur**
deuotus **Bern.** q̄ ex motu cordis p̄uſſaci
p̄ntiam agnoſcebat. **Qd̄** q̄liter intellexerit
habeatur ex alijs dictis ſuīs et regulis enā
gelicis. que nō in motu paſſionū corporiū
ſed imitatione et custodia diuinoꝝ fm onū
coſiliū dicūt eē ponendū. **Cōſiliū meū inq̄t**
p̄ſ. **Justificatiōes tue.** **P**atiōes autē cor
dis carnal/habeto eo ſuſpectiores q̄ feru
tiores nec rōis frenū ſequētes attēderis / q̄
tūcung ſctē deuote iuſte ſublimes appare
ant. qm̄ latet in talib⁹ aut ſub talib⁹ vt ſepe
demoniū meridianū. **H**aberur cōſequē
ter q̄ nō ſg illi ſunt virtuosiores q̄ iudican
tur deuotiores in cōpunctiōib⁹ et lacrimis
ad quas ſexus femineus. q̄ pronus eſt cā
tatur eſſe deuotus. **V**erū potuerunt iſte

veritates cū ſimilib⁹ inſra explicari ſoluē
do tertiam dubitatiōem ſi ſcdām p̄mit̄ ab
ſoluerimus. p̄ rephbenſione murmurantiū
cōtra tot cantica oris que carniſ eſſe ponis
mus. et que fieri crebro cū fatigatiōe homi
niſ vtriusq; nemo negat. licet alia et alia rō
ne hic et ille moueat̄ur. **C**oſonat diſtinctio
de diſlectione dei quā non oportet ſemp eſſe
maximam in ſenſu p̄ intensiōem vel exten
ſiōem. ſed in mente p̄ app̄ciatiōem et p̄ po
deratiōem. q̄ citius eligit̄r ois amor aliis
p̄prie etiā viſe. deſeri / q̄ dei ſubeaſ offeſſa.
Patuit in martirib⁹ magis q̄ incarnaſter
philocaptis. **S**aluat̄ hec diſtinctio cōnter
quo pacio ſtant ſimul in eodē/triſticia et le
ticia. cū moris hēant ſtrarios in corde. iſ
la stringit. hec dilatat. verū nō in mētali ſz
ſensuali paſſione locū b3. **D**emū ad ediſ
ſificatiōem ecclasticorū maxime monachorū
paucā notemus. **E**ccliam cōſiderem⁹ ciuitatē
glosam eſſe. **P**reterea reginā illā q̄ aſti
tit a dextris dei in veftitu deaurato circum
data varietate. **E**ſſe rursus corpus inſigne
mifticū / hīns inſtar corporis naturalis / mſtra
mēbra q̄ nō eundē actū hñt. ſed in ea diſtri
buit ſpūſſciū dona ſua / p̄t vult / tam gra
tuia ſolū q̄ gratificantia / gratū facientia
Heniq̄ ciues huīns ciuitatis opter quēli
ber ambulare vocatione q̄ vocatus eſt. hūc
in acutiā. alterū in cōtemplatiua. nūc in o
peratiōe. nūc in ocio ſctō. qnq̄ in obedien
tia regulari. aliqñ in qdā ſpūs et corporis lib
tate. **D**eſcedit hmōi varietas vſq̄ ad cani
coꝝ diuertiſſificatiōem in ecclasticis cerimo
niis multiplice. Itaq̄ dū apli diſcurrebat
in oēm terrā ad cōuersiōem gentiū. Ipi tñ
nō legūt̄ur in hmōi cātic̄ exteriorib⁹ ſemet
exerciſſe. pſertum more iudeoz in ſynago
gis et ſēplo ſalomonis. **A** Et qm̄ legalia ceſſas
ſe docuerūt / ac deinceps magi traduxerunt
ritus gentiliū p̄ flaminis et archiflaminis
ad ecclasticā policiā / q̄ p̄ ſacerdotiū. **A**ro
ſub fine tñ altero q̄ gētiles. **P**orro tempoſ
re martiriū circuierūt aliq̄ in meloti. in p̄le
libi capnis. in mōtib⁹ et ſpelūcib⁹ et in cauer
nis terre. apō q̄s et q̄les ſat̄ ſp̄abile ē roca
lia cātica nō fuiffe. **P**oſt dilatatiōe eccie ac
reddita pace ſuit nibilomin⁹ mltar varietas
Gola pſalmoꝝ accētuatio tenuis / fuit a
pud aliq̄s. apud alios / celebrior cum arte
ſua cantus. **F**uit apud alios diſcantus. ad
dita ſunt cymbala in ecclesijs benesonan
tia que cāpanas dicimus. **F**uerunt apud

alios organa multarum fistularum iuncit
apud aliquos tubis ducilibus. **P**ostremo quid necesse est numerare per singulas
quales in canticis ecclesiasticis habite sunt
et nunc c obseruantur varietates. **R**e amas
ad fructum vel rsum. **D**edit Aug^o quo
dam loco confessionum suarum intelligi/nō
quam esse difficultatem circa rem hac/ ita
ut in neutram partem ausus fuerit p̄cipita
resententiam. Nam cum recordabatur in
stitutionis ambrosiane de canticis et hym
nis/ne populus in eius custodia vigilans
meroretabesceret. dum q̄ lacrimas suas
meminerat quas hmoi vocibus acriter cō
mot^o habuerat eliquabatur veritas i cor
eius et bene cum illis sibi erat. trahebatur
approbare cantandi talem morem. **S**ed
postremo dum sentiens blandimenta dul
ciorum canticoꝝ cedere sibi in quandam au
rium volnpratem dixit se malle tunc cāta
tem non audire. nam penaliter inquit me
peccare confiteor. dum plus ipse cantus q̄
id qd cantatur me delectat. **L**oquaciu
nem habet hoc vltimū/non mediocrē/ pri
mo de musicis instrumentis et organis. q̄
nihil vtiꝝ loquuntur ultra mulcentē armo
niam nisi p incertis intelligentia. **S**ed et
de laicis alijs q̄ non intelligentibꝝ ea que
cantantur/quasi par est difficultas. **D**e
inde supadditur altera pncipalis dubita
tio de multiplicatione canticoꝝ/mens de
uotioem suffocante sepius q̄ resouete. ma
xime cum beatus Greg. alter ex institutiō
bus talium canticoꝝ iudicauerit indignū
si dediti verbo dei/studiū suum in istis re
pus q̄ darent. que ratio videtur ad dispo
sitos cōtemplationis ocio trahi. ne officiū
qd pro deuotione et xpiana pfectione insti
tutum est/contra deuotionem militet. aut
pfectionis culmen apprehendere ppediat.
Cpaucā dicamus p retanta. fateamur enī
q̄ plene satisfacere non hic sufficim^o. **D**ul
te sunt cause multiplicationis psalmodia
rum vocaliū in ecclesijs. Una est vite lai
coꝝ/landabilis occupatio/assistentiū con
solatio/discoloꝝ morum deuitatio/coba
bitantiū regulatio/penalis satisfactio. car
ceralis mancipatio.dei collaudatio. totius
ecclie repnitatio/voti cōpletio/mutua recō
pensatio/vtis assuefactio/mentis humi
liatio. **D**arum autem. ejus causarū z si sunt
alie non reducibiles ad istas/deductionez
nō psequentes ad ples iungamus q̄ nō

semper homo constituitur quo pfectius viue
ret/aut cōrēplādo/aut theologisando/aut
alioꝝ. pfectibꝝ obsequendo. sicut et in poli
cia quosdam videmus seruos/magni tam
ingenij. quosdā mechanicos/quos ad libe
rales artes natura generat idoncos. et ita
de pluribꝝ quibꝝ tradidit regulam apls ut
ambulet ynuſquisq; vocatione qua voca
tus est. **S**ic hec vocatio spūalis/a diuina
puidentia que vtiꝝ generaliter et immedi
ate cōcurrat in omnibꝝ. sit hec vocatio pro
pria deliberatione. quemadmodū in religi
onibꝝ quoꝝ pfectoꝝ si murmurauerint/
quid aliud dicetur q̄ illud ciuale. **V**ide ti
bi qui taliter elegeris. **E**t iterū. **P**ater qd
sponte subisti iugū Brauat plane/nedū de
sidiam inerter/sed aliqñ aīam p̄st stren
nuam/onus assidue repetiti scrutij. **N**am
verissima p̄s̄us est rō quā monachus de
dit interrogatus qd esset in sua religiōe dif
ficillimū. an ieunia. an vigilie. an silentiū
Actinuo inq̄/cōtinuati repetitio cantus
Amplius vero q̄ murmur suū palliant
aliqui. deus inquit intuetur cor et bōa vo
lūras p̄ facto reputat. et minorā/p̄ maiora
bona recōpensari p̄nt. sicut p̄ cōtemplati
uam actua. **D**icam^o q̄ iam in obligatis/
alia est rō q̄ de liberis ab obligatiōe. et hec
est vnaç cur solidior aut voluntas aut com
pensatio nō sufficit sp. **N**omi p̄ibus nr̄is
duos celebres in theologia doctores p̄pici
erūt oībus suis deus/bi cōferentes cū p̄ri
bus duarū religionū mibi silt notissimis
si religionē introirent. **P**ossentis inquit or
nera religionis cōformiter ad ceteros frēs
exequi: quibꝝ sc̄nō posse cū iam fracti eēnt
etate r̄identibꝝ/sed posse studēdo docendo
meditādo cōpensatiōem afferre. **S**ubintu
lerūt. **E**t si quotidie cū paulo rapet vos de
us i tertiu celū/nisi cōplicuerit/ instituta re
ligionis/nob̄ quoꝝ magna p̄s̄aialis ē/nō
nisi sc̄andalū et vobis ludibriū futuros esse
noueritis. ips̄ intrandi religionē/ips̄ ma
nendi. vulgo dr. **Q**ui cū lupis est: cū ipsis
vluler. **R**ursus si voluntas p̄ facto repue
tur apud deū q̄ ad meritū essentiale vite et
ne. tñ multiplex in alijs reputur instātia ut
in accidētali p̄mio q̄lis est aureola q̄ datur
actui excellēti nō solū voluntati. **V**trursus
in actibꝝ p̄uilegiatis. q̄les sunt largitiones
p̄ indulgentijs. vt p̄terea sunt exercitia fa
cramētoꝝ. q̄ vim suā hñt virtute op̄is oga
ti. vt insup̄ sunt oga satissatoria. q̄lia sunt

solutions debitorum, aut restitutions ab latore, ut in proposito solutio vocalis scrutij quoque omissiones et si non semper imposibilitatem sive culpabiles ad damnationem non tollunt tamquam oem ex sola voluntate satisfactionis obligatiōem, quoniam semper adueniente satisfactionis opportunitate per se vel suos teneantur, quod non esse soluto plus realiter precio. **H**enū in penis et primis civilibus cuiuslibet est, quod voluntas occidēdi sola vel voluntas alterū ditandi facto non equatur. **A**dīce p̄orib⁹ q̄ in civili vel ecclesiastica congre-gatiōe sicut et in legū traditionē respect⁹ habetur ad ea q̄ ut in plurib⁹ eveniunt, nec priuilegia nec conditiones nec utilitates paucorum per lūralitatē iudicabiles esse debent. **C**ōfiteamur tamen oportet dispensationem et bonā eq̄uātatem apud tales casus particularē locū tenere, qui si negetur p̄tinaci crudelitate aur insipieci stoliditate, non video quid suscit afflīctis, nisi recursus ad deum patrem et solatij cū imploratiōe mie sue per couerat corda patrum in filios faciēs cuius temptatione puentū potens est quippe deus dare patrib⁹ intelligi fieri posse, per utilitatem fratrum spūia, cū maria vacantiū ecclō ratiōem seruitq̄ datur laborantib⁹ in officijs tempalib⁹ cū martha, nisi q̄ aptior est oculus carnis ad ista q̄ illa, et si non sp̄ maior necessitas. **V**alebit ad extremū (sic o pinamur) ad consolatiōem lugentiū sub iugo corporali cū cantico, declaratio canticordi noui, ad quē p̄petrat intentio, si attentio non defuerit quoniam qui verbū narrat non attendenti, q̄si qui excitat dormiciēm de graui somno. **Q**uid autem nequius, quod intolerabilius quid lege punibilius, q̄ si nolit officiū sui p̄suis honestissimi diuinissimi saluberrimi doctrinā q̄s audire. **D**icit vero nobis ecclasiasticus deus regiones gentium et labores populus ut cantemus ei, ut in sacris verbū suum scripturis audiamus, beatificans illos qui audiūt verbū dei et custodiunt illud. **Q**uo custodiūt, ne solicitude seculi et fallacia diuinitatis suffocent verbū. **Q**uale verbū, quod insitū et in māsiuetudine et patientia susceptum, potest salvare animas nostras, afferens in corde bono et optimo fructū multū cibū habitatione letissimā in canticis et verbo solatij. **E**cce p̄egrini sumus in hunc māsiū celestē. **C**onstatutus nos assidue verbū non habens amaritudinem non tediū, q̄ si comes faciūtus in via per vehiculum est, comes alter q̄s faciūdior et

bonū dei, cuius verba spūs et vita sunt. **S**eruant hoc qui dicebant, Nonne cor nō ardens erat in nobis dum loqueret in via et agiet nobis scripturas. **S**ed tandem nouus homo pauculas de canticordō nouas notulas attendat.

Thomus secundus

Quartū nouū aliqd esse et fieri ī solo corde et vobis mentis traditā anagogia xpianis p̄egrinus. **A**nagogiam dicim⁹ sursum ductiōnem q̄lem ecclā quotidie monet facere cōcīnes. **S**ursum corda. **A**ur hoc, nisi vt q̄ sursum suut q̄rat nr̄ hō nouus de celo celestis dum p̄egrinamur a dñō, cōuersatiōē nouam q̄rētes in celis, vbi cātatur cāticū nouum corā sedēte in throno q̄ dīc. **E**cce noua facio oia. **H**ic dūdū p̄ Ezechielē pollūcebatur, dabo vobis cor nouū, et sp̄m nouū ponā in medio vī. **Q**uidni tales inouati sp̄ū recto, cāticū nouū cātent ī corde nouo iuxta suasiōem apli scribētis ad Eph. Implemīni sp̄ū sancto loquētes vobis metipis in psalmis et hymnis et cāticis sp̄ū liby cātantes et psallētes ī cordib⁹ vīris. **S**ic agebat. **C**ecilia virgo sp̄ enāgeliū xp̄i plāe nouum, plāue verbum dei semper gerens in pectore et cōtātibus organis soli deo decantabat. **F**iat cor meum et cor pus meum ī maculatum. **T**anticū tale nouum rōnabilitē appellatur cāticordū, ī cāticū cordis vel cordū. **S**uū quippe subiectū, suū instrumentū, sua corda q̄ dicit a corde suū auditus, sua vox, suum os, sua modulatio est intorsus vel in corde mentis vel mēte cordis, quēadmodū vīsa est psaltes nr̄a maria ī suo cāticō, p̄suis nouo, q̄ nouū fecerat dñs sup terram, dum iam mīlier circumdabat virū. **S**it nempe, fecit potētiā ī brachio suo, certe novo, certe verbo dei. **H**ispsit suū men, cor, sui. **E**cce mentem, cor, dis, siue referas ad deū disp̄gētem qui alio loco dicit factus dolore cordis intrinsecus. **E**t alibi loquitur. Inueni virū fīm cor meū. **S**uū magis libeat ad supbos cōiungere quatinus enormitas p̄fundā sui superbie maiori et aggeratiōē dānet. **T**anticordū nouū describit esse vox numerosa, mēte cordis ad deū glam elicta libere, quā solus nouit q̄ accipit. **V**ox nimirū est mistēriū q̄le loq̄batur aplūs absconditū. **E**t secundū Hyonif, solis, p̄p̄iū xpianis, hoc ē

nomu nouum in calculo cādido scriptū
id est in corde puro qđ nemo nouit nisi q
accipit quoniā in expimētali noticia ta
ctus spūalis positum est. **Hinc** **Apostol⁹**
Quis hominū scit que sunt hois nisi spiri
tus hominis qui in ipo est. **Eſſe** vero vo
ces aliq̄ numerosas in corde sola cordis
aure pceptibiles nū deo et quibus d̄rō
luerit reuelare cōuincitur exempl⁹ **P̄ov⁹**
si cui forinsecus tacenti dicit d̄ns. **Lur** clia
mas ad me. **At** in ps. **D**esideriū pauperū
exaudiuit d̄ns. pparatiōem cordis eorum
audiuit auris tua. **F**inis canticordi no
ui ponitur esse dei glā. ad dioram veter⁹. cu
ius suis est amor suis ad contemptum
dei. **L**eterum libertas electiōis tenet locuz
forme iuncta maxime gratia xp̄i que man
datum verbi dei nouū de dilectionē format
et implet. **D**iscriminat ex hac pticula que dīc
elicit liber⁹/canticordū ab omni p̄suis can
tico intus vel exterius tm̄ impato. **C**an
ticordū hm̄oi fuit excellentissime in illa be
ata que cecinit. **M**agnificat aia mea d̄nm
Exultauit spi. me. in deo salu. meo. **P**re
ponimus banc beataz in exemplar pulcer
rimū et in testimoniu pro dicendis certissi
mū. ne dicat aliq̄s ista nos confingere de
corde nostro. **N**e pterea cogamur interim
p equiuocatiōem vel aliter in aliena seu ve
tera cātica labi. **S**ed in sola anagogia no
uns sermo yersetur cīnat et loquat. **A**llis
igitur nobis o gratia plena. **D**ignare te
nos laudare et laudando disciplinam no
uam sed certam et veram agire. **I**n inq̄ c̄
in corde qr̄ sc̄nū et nouus amor singularis
ter ardebat spūsc̄nū in carne virginali mi
rabilia faciebat. et cor eructabat verbum il
lud bonū. **M**agnificat aia mea d̄nm. **N**ōnetib⁹ videſ ex hoc statim cantico sc̄nā
fuisse mirabilis illa nouitas in maria tm̄
panistria nostra. que nouitas appellat̄ ab
aplo/diuisio anime et spūs. quā efficac̄ po
test solus sermo dei viuus et efficac̄. et pene
trabilior omni gladio ancipiti. ptingēs ys
q̄ ad diuisiōem aie et spūs. cōpagū q̄z et me
dullariū. et discretor cogitationū et intenti
onum cordis. **V**ideatur sup hac diuisione
auctor de spū et aia. quid cō formiter ad **Ri**
chardū de verbo ad verbū tradiderit. quo
niā elucidatiōp nobis est in grāde stupē
dumq̄ miraculum. nec attestatiōe nr̄a fo
la sans credibile. **P**ergamus interea cō
siderare quo pacto spūs marie dicius ēne

dum canere. sed ad actum saltare. tripidare. et ecultare velut extra se saltare. volebat pabolici illud. ipropterū cauere quod de pueris ludentibus in foro. xp̄us bñdictus fructus ventris sui sumpsit cōtra pfidiam veterū iudeor̄. **C**ecinimus inq̄nt vobis nec saltastis Maria cccinit in spiritu et saltauit. nimir̄ carmen illud erat nuptiale qđ epithalamium dicimus. Sed quarū nuptiarum. vtq̄ plurimaz. Hubebat in alno virginalis vteri palacia. hūanitas cumdei tate. caro cum verbo. limus cum deo. Hubebat eccl̄ia quā Iohes vidit tanq̄ sp̄osaz nonam de celo descendētem a deo parataz nouo viro suo xp̄o. Hubebat deiformis marie sp̄us deo suo dño et agno qui erat q̄ sp̄osus pcedens de thalamo suo. verus sol iusticie ponens tabernaculum suuz in corde marie que erat mulier amicta sole. de sponsata vni viri virgo casta Jesu christo. **F**igamus p̄cor in hoc spiritu saltante et ecultante. sp̄iales oculos cordis in lumine fidei. **C**onsideremus hinc deiformē spiritū tanq̄ diuisum a carne effulgeat apud nos tanq̄ angelus enus dei sine carne et sanguine. **A**hibilomin⁹ aspiciamus ip̄m p̄ tpe vie tunc vere passum diuina simul et humana. Nam inuenta sunt nō cōfusa tamen i ip̄o hec omnia. spes. metus. meror. gaudiū nō quidem ppter corpus solum iuxta poete sentiam. Hinc meruunt cupiunt gaudent q̄d dolentq̄. Nec auras despiciunt clausē te nebris et carcere ceco. Sed electione et ac ceptione libera voluntatis. Nolo tam̄ cre dat aliq̄ sp̄m marie nō habuisse modum cognitionis alioꝝ viator̄ in quib⁹ omni bus cognitio procedit a sensu. sed hac ade pta spiritus suus libere ratabatur suis affectionib⁹ absq̄ organo corporeo de q̄ pau lo post infra dicimus. Habebat insip affectioes varias proportionales passiones illis quib⁹ aia sensu corporeo vtiens afficit non sine motu carnis aut corporis. aut bona tamen oēs habebat moderatas et ordinatas sub monade deo. in armonia pulcerimaz suauemq̄. quā inhabitatrix dei sapia delectabatur andire. **O** si cognouisset stoy coꝝ disciplina grauis si inuenisset et fide. mulierem hanc fortem. eccl̄amasset pfecto hic. **D**iuina mens sapientis qualez in hoīe poni debere cōtendimus. a qua mente nō gaudia sed mala gaudia. nō timorem sed vanum timorem. et ita despe et dolore.

De canticōdo

79

remouendas p̄dicamus. alioquin quid a lapide qd alia quavis insensibili re differet cōditio sapientis. Tales p̄terea posuerunt tam platonici q̄s peripatetici celestes intelligentias/ quales nos xpiani angelos noſiamus q̄s impari varietate. Audiamus tñ in eoꝝ positione qualecūq; ad nos cōsonantiam vel tenuē veritatis. Abh̄cietes in p̄mis q̄ celū sit animatū tāq; aīal aliqd rōnale cōpositū ex materia celi et forma intellectuali. Cōcedimus tñ assistētes esse celis intelligentias. qles appellat aplūs admistratorios sp̄us. H̄az regula est cōmuniſ theologie cū phia/corporalia p̄spūlia ministrari. Cōcedamus q̄s verbū dei / p̄ amorez cōmūne spiritele et vitalem alere oīa quez amorem interptata fuisse videt phia apud boetū sp̄m vel aīam celi et mūdi. O felic i quīt hōim genus si vestros animos amor quo celū regifregat Et alibi d̄ aīab̄ loqns deo. Quas inquit lege benigna ad te queras reduci facis igne reuerti. Ignē qd alid intelligēs q̄s amorem. Ponebant rursum isti phī cōsonē satis ad magnū Dionis. q̄ in qualibet intelligentia post p̄mā et vnicā que deus est triplet motus sp̄ualis inueniebat. Un⁹ quasi circularis et vniiformis circa diuinā mētem ab ipa in ipam tanq; ab oriente in oriens Alius velut obliquus de se ad se. in se tanq; ab occidente redat in occidēs / nō sine multa pticulariū quadā ir regulariter recta. Tertius imaginab̄ motus rectus seu diametralis creatura a se et cōtra. Cātauit ista apud boetū phia dicens.

RO qui p̄petua r̄c. videaf ibi. Autero dicet aliq; cur et vñ talis tam q̄ remota di-gressio. Cōsonant et decore p̄ oēm modū. Respiciamus mariam/etiā p̄ statu viesub lime habuisse ad cōtemplatiōem omnifāriam celestiū et infernoꝝ. Et hinc affectōes habuisse multiformes. quaqua uersum. sursum. deorsum. ante. retro. dextrorsum. sinistrorsum. introrsum deniq;. Tales vō affectiones nōne qdām voces erant canticōdo sui cuius naturam inqrimus/ et practicaz eius sub arte qdām tradere satagimus. Ut aut plus exēplo sp̄ualis cordis Marie viatricis/ q̄s angeli/ q̄s ade p̄ statu innacentie/ q̄s alterius sc̄orū/ q̄s demū ipius xp̄i placuit hoc facere/ quisquis hec legerit accipiat paucis. Sp̄us marie viatricis q̄sū cunḡ diuile cōsideratus ab aīa et carne suī passibilis. voces exp̄mēs in se. nūc amo-

ris et gaudiū. nūc meroris et odij. nūc spei nūc metus. necnō p̄ oīa pie cōpassionis. vt pote q̄ regina mie tūc erat. Canticōdo igitur habemus in ea p̄ eam. velut in exemplari verissimo. clarissimo. certissimo. H̄z angelos bonos sed sc̄os sp̄us glorificatos sed adam in statu p̄mitus instituto. nullus admodū passibiles dicit. Sp̄us p̄terea nō necessario sed disp̄satorie/dolorem/timorem/miserationem q̄s suscepit. Alij deniq; viatores boni a veniali discordantia nō secludūt. Sp̄us vero marie cū nulla dissonantia crīmali l'veniali passa est affectiōes ex cōditione nature mortalis/ p̄portō nabilis passiōib; carnis. Potuerat hec cōsideratio sufficere p̄ practica canticōdi noui/ p̄tinus arte tradenda et ponēda relati sunt oculis. sed antea iūgamus ad p̄mis sa qd̄ ipis cōsonet. nec nos impeditat. Ecce q̄ sp̄m marie nudū et solū et separati ab anīa et carne. p̄posuimus insp̄ciēdū dū etiā viueret in carne mortali. Nūc eadē cōsideratio ne nō p̄turbata/ formemus. īmo formatuz tribuamus. īmo tributū respiciamus. organū vñ p̄stantissimū. p̄ qd̄ et in qd̄ spiritus marie canticū suum nouū nō introrū clau- sum teneat/ sed ad extēiora deducat. nec ē opus inquirendo longē progredi. Con- uertimini intuitu ad corpus eius organū cum phīcū/ qd̄ omnino cōtempatum fuit. Et ita prorsus elōgatū ab omni somite rebelliis dissonantie/ q̄ nec etiā minima potuit opationū notula/ sibi discors esse. H̄lo rōsum plane dixerim⁹ organū tale ad om̄ nem armoniā formabilem summe dispositum. Celeste dixerimus illud organū potius q̄ terrestre nō natura sed gratia. Celeste prorsus ob quandam stabilis mutabilitis effigiem. ob inerrabilem obediētie suo spiritui legem. Cuius vicissitudines in mo-tibus suis non plus fuerunt a recto deuībiles/ q̄s orbium celestiū girationes. No-stremo videre erat in organo marie corpo-re/motum. p̄portionatū p̄mo mobili celesti/motum velut obliquū/ cursuī planetaī/ rum non omnino dissimilem/motum pro inde rectum. ad exemplar elementoz gra- uiū et leuiū. et hec omnia cū summo or- dine cōcentu numero et pondere mensura ta fuisse credideris. Accepisti sub breui bus/ q̄le fuerit canticōdū sp̄us marie/ in multis simile spiritib; angelicis. Adiūctū est de organo corpis sui temperatissimo et

Ob 2

commensuratissimo. in quo et per qd spiri
tus iste et anima marie. poterat imperati
ue cantica spiritui proportionata foris conci
nere. non. put experimur in organis diste
peratissimis corporz nostru. qualia sepiissi
me luxit et planxit apostolus noster. profi
tens non se posse bonu qd volebat. sed ty
rannisari sub lege peccati que est concipi
scientia. volebat ei non cōcupiscere sed pos
se inquit non inuenio. qr vanitati subiecta
est omnis creatura non volens. ista tñ exce
pra quā impleuit totā caritas et humilitas
ut locū in ea nō haberet vanitas et cupidi
tas. ¶ **C**anticordū marie/ vocibus innu
meris musicalibz resonabat. dñ i corde suo
cōferebat omnem secum euangelicam veri
tatem. dum p̄terea cantabat canticum no
uum yd nullus alter spūs cantare poterat
aut poterit. Itaqz si tot in cordibz nr̄is spi
ritualibz/cogitationes et affectiones possu
mus eliciendo formare/quos corpora corrū
pta/quos xp̄rie iniquitates supergressa cas
pot nr̄m/grauant obtundunt obnubilant
mergunt. **C**olecturent p̄ius et solers anim⁹
quid in illa sc̄tāz sc̄tā. spūs sapiētie sanctus
et multiplet/opabatur quo sapientie spiri
tu in tñ plena sicut et gratia benedictione
qz celesti fuit. qd ab vniuersali ecclesia non
sapiens sed antonomatica quadaz appro
priatione/sapientia suis cū p̄conis eē can
tatur. vt qz est mater pulcre dilectionis et ri
moris et agnitionis z sancte spei. in qz ḡra
omnis vie z veritatis. omnis sp̄es vite z y
tutis. qm qui audit nō cōfundetur q̄a vor
sua dulcis a dilecto pdicitur. ¶ **C**anticor
dum marie possimus ad paucas voces re
ducere p̄incipales sub quibz et ad quas om
nes affectiones seu passiones/p̄hia theolo
gia qz reducunt q̄ sunt amor seu gaudium
timor odiū seu dolor. et q̄nta q̄si zplexa fit
xp̄passio. **S**ciet quisqz fuerit scribadoctus
in regno celoz/pferre de thesauro suo/no
na hec et vetera. de thesauro sc̄z theologoz
et phoz qua sup re sunt opuscula quedam
scripta. Nullus autem purus homo q̄tū/
cungs scribadoctus tale aliqd sapientius
efficere cognouit/qz amica p̄ amorem dile
cti filii sui. cui blandiens dicit illud de can
ticis. Omnia poma noua et vetera dilecte
mi seruauit tibi. Que ve beata. qr cū virgī
li sponso suo cotiens audiuit verbū dei cor
poris ayribus et humanis custodiuit ob
iequij. ¶ **C**anticū marie/potest relut sub

arte quadam exemplo sensibili ad gamma
vnū componi. **C**antatū est a phis experi
entiam sequentibz q̄ ars que estrecta ratō
agibilū confert plurimū ipi nature. sic in
geniis benedispositis a natura. pficit ad e
ruditionem et ad illuminatiōem amplio
rem. **A**mplius vero si ars imitatrix nature
soleta generalioribz incipe. solet ad certum
guumqz ordinem/confusa multa qz cōpo
nere. solet p̄ exempla sensibiliū ad intelligi
bilia viam dare. cur non temptabimus h̄
in musica facere spūali/ quod factuz cerni
mus in carnali. **P**ro cuius intellectu faci
liori tradidit nobis industria p̄oz vnū gā
ma. qd p̄ se voces aut notulas figuratu ve
lut oculis inspiciendū monstratur. ¶ **C**ā
ticordū id est spūale canticum non ideo pro
hibetur gamma suū habere posse. qr inta
pprietatem iu descriptione canticordi posi
tam/solis ille nouit qui accipit/videbitur
forte parū attendentibz hoc fieri tam irrisi
bile qz impossible. quemadmodū de colo
ribus ceco. de sonis surdo naturaliter disci
plina nequit tradi. **S**ed aperiamus aures
cordis vt qui habet aures audiendi audi
at. **E**t in p̄mis audiat phus a quo sumpt
ta videtur instantia. **V**oces inquit sunte
rum que in aio sunt passionū note. **E**cclō
quitur ad musicam cōsonāter notarū ver
bo vtens. **A**udiatur p̄terea alter loquendī
cōpositus ab emula Sampsonis. **N**ūc in
quit aperuit vir meus cor suū mihi. Audi
atur simul Greg. dicens qz p̄ sensibilia co
gnita ducitur anim⁹ ad incognita. **A**c p̄ h̄
qd scit cognita diligere discit et incognita
amare. **C**ollidamus ista pariter z scintilla
veritatis crumper. que scintilla. **I**sta nimi
rum qz passiones cordis spūalis licet inuis
sibles/ licet insensibiles exterius aperiri si
cut et cor utiliter p̄nt. ¶ **N**ossunt liquidez
agnosci foris. sed nō oino. similiter ad cor
qd afficitur et experimentatue mouet z tan
gitur. hoc enī fieri non querimus. **Q**uid er
go; plane vt cor audiētis ad aliqd in se for
mandūr eliciendum si uile cōticeretur. **N**ō
ne sic omni die. mater audiens filiuz sic di
centem. **D**oleo. o timeo. format in spiri
tu suo vel doloris vel timoris vel cōpassio
nis affectum. **E**t qua sit hoc arte. qua vera
tione. nisi qr aperuit sibi filius cor suum et
latentes intus notauit passiones. **H**uppe
tunt plures alierōnes quibz efficitur p̄spī
cuum/ artez de musica spūali nō eē ficiā.

non inueni non impossibile non
foncēt uenerante et grauissima ren
one grauissima; dignissimam. **A**rti nō
fecit que uincitur. alia tamen qu
diz et loetior tradere posse indaga
tis. **C**anticordū nouum seu musicum
sibi habet gamma brevem in nomine
figura valens qz si gamma manu
contraria musicam sensualem ref
com musica cordis et voices vnu cum
obus alterius. **D**abit hoc musicam
potest p̄m frām. fm th̄m. fm p̄son
alem influg continuacionem cum ins
rare voces suas. **P**ate p̄ficiamur et
sciant et canunt in choro plurimi in
lauti. **E**t autem in vocibus esse uocis mā
de ipsa frās deuina rō dōpello pen
acutum et grauem acutum. **T**heis ar
ditur in p̄sonam uocis in one noua
litrā sūllārum et nocur. **L**ondonane
p̄sonalis dōr multo ad unū cā
cūtum et cōsonātum consonantia
Est autē dōr hec tena cōdīcō in
sia cordis saltem die in via et pro arce
da. Bonum sūs effaciōble vt con
mūcīdū dōr p̄sonali combin
one latētūm affectiōnum sicut in au
er vīs. **G**amma tamen manuale mul
cātōnē sūm p̄sonālē necessariam
ber in hac crō. **L**etram quo ad bras
st̄fim dācōm vng qz regūm in affec
tiōbus. **S**unt enim qualitates in quib
z ponit cōfūlōnē et cōfrātōne que
et libētē. **I**ntencionē quoqz et remissio
enī quētūs. **C**oncludit h̄er morū
varian p̄sonālē cordis materialis per
nitōs. **S**ed in affectiōbus spūis vī
tōmōs in se cōfūlōnē cōgnōmē
cordis spūis in ip̄s thesē et frās. cu
qualitatis et realibus de quibus mi
nus apparet cōfūlōnē la cōfūlōnē ferū
dūm redētōnē dācōmē lātū
dāmē et p̄sonālē. **C**anticordū vōces
potērūnū nūtā p̄sonālē tū nob̄s m̄l
modis agiōtī. **L**ogiqz cur vōcē
p̄mo intrōsūs us cōdīcōnē. q̄ i m
cor sōnare cōbūtā. **V**ōcē ad docētō
legitū. **L**oī meū ad Doab fōrābē fī
tamen vī non agerātū se et quādī
do rapūsū. **S**ingūlārē fōrābē nōtē
dellā quibz loquātēns qui cōser
tūtū ad cor. **R**ome quōd sc̄t cōfūlōnē
et gaudiēt. **C**ōdīcō. **S**e cōpālōnē dē

De canticordio

79

non inutilem/non impossibilem.non irrisione sed veneratione et gratissima receptione gratissima;dignissimam. **E**t si non ista forsan que subscribitur.alia tamen quam subtilior et solertia tradere posset indago.

Canticordum nouum seu musicum potest habere gamma breuius in notulis seu figuris vel litteris; quod sit gamma manuale. Conferamus musicam sensualem vel ordinem cum musica cordis et voces unius cum vocibus alterius. Habet hoc musica oris quod potest secundum frasim. secundum thesim. secundum proportionabilem insuper continuationem cum alijs variare voces suas. Dat potissimum rhybi discantant et cantant in choro plurimi similiter. Est autem in vocibus oris aut alijs melodijs ipsa frasis elevatio vel depresso penitus acutum et grauem accentum. Thesis attenditur in productione aut breuificatione notis laram sillabarum et vocum. Combinatio proportionalis dicitur multo per ad inuicem cantantium et contracantantium consonantia. Ecce autem deficit hec teria conditionis in musica cordis. saltem hic in via et pro arte das. da Non enim satis est factibile ut conueniant ista duo sub proportionali combinatio latenter affectionum sicut in auditu et visu. Gamma tamen manuale multiplicacionem suam potissimum necessariam habet in hac causa. Ut enim quo ad frasim et thesim dicimus utrumque repinguem in affectionibus. Sunt enim qualitates in quibus phis ponit extensionem et contractionem que est thesis. Intensionem quoque et remissio nem que est frasis. Concluditur hec motu venarum pulsatilium cordis materialis per medicos. Sed in affectionibus spiritus videnter eas in se cesset hec cognitio mediocinalis; quod sit in ipsis thesis et frasiis. et in qualitatibus non vitalibus de quibus minus appareret extensio sit et intensio secundum tres dimensiones altitudinis latitudinis et profunditatis. Canticordi voces poterant in maria possunt et in nobis multis modis agnoscit. Logoscitur ista vox primo introrsus in corde sonante. quod si in cor sonare dubitauerit. Igitur te doceaturbi legitur. Cor meum ad Noab sonabit. Sic tamen ut non auertatur a se et quodammodo raptus fiat. Sic igitur sermo noster hic de illis quibus loquitur deus qui conuertuntur ad cor. Nonne queso scit cor se amare. se gaudere. se dolere. se compati. et ita de-

reliquis. Scit inquit non per opinionem. non per solam fidem. sed per experimentalem notitiam. qualem in alteram transfundere fas non habet nisi forsan in citatione quadam et comonitione per notas verborum vel signorum.

Logoscitur rursus hunc vocem non est dubium a deo et ab omnibus quibus ipse volunt reuelare. et hoc vel in verbo vel in proprio genere. vel insuper naturali quodam lumine. quemadmodum credimus fieri sepius in beatis. tam mutuo loquentibus quod nostra desideria non audirent. Logoscitur amplius hec vox per quasdam opiniones seu conjecturas. quoniam per autoritatem dientis desent nobis vel scribentes vel innuetis. quoniam per similes in nobis affectiones genitas ab obedientiis virtutibus spiritualibus pertinet. Num intonentes duo respiciunt virginem foris per certimam si libidinosa sit in corde cuiuspiam fas est argumentari quod sit aut esse possit in altero. non aliter de duobus virtuosis et oppositum. unde puerium sumptum est. Insaniens in una passione de omnibus certis ita putat. Hinc sapiens intellige que sunt primi tui et teipso. Postremo prius animi et his passionibus quod circa vicia fecit aliqui. quod insuper circa primos quotidiana colligit experientia valet concludere varias esse voces illas. quas dei cultoribus audit attribui. ut est illud. Quia magna multitudo dulcedis tue domine quia abscondisti timentib te. Et illud. Nibil dulcius quod respicere in mandatis altissimi. Et illud Christi. Venite ad me oportet. sed enim inuenietis requie animi vestris. Inquit enim meus suus est et onus meum leue. Dicta de nichil doctorum ad anagogicos excessus exercitatorum quibus non credere desiguntur. et quos imitari nolle stulticia et insipientia cordis si et dum pater celestis traherit ad Christum. Nam ista est propria musica et scientia christianorum.

Canticordum marie fuit secundum omnem ortem musicam suaissime docissimeque modularium. Sane si spissus sanctus apostolus docuit eos oem veritatem si eorum corda afflata sunt diversas intonant. sancti di magnalia. Si rursus maria secundum Damas. a nullo vincitur illustrum. Si amplius secundum Dionisius tradidit. lex diuinitatis erit omnis inferius perfectio sit eminentius in superioribus cum maria fuerit per gratiam ultima nedum super mulieres et homines. sed super omnes angelorum choros quis ab ea musicaliter in summo noticiam negauerit. Nonne

Ab 3

lomus idcirco suadere deuotis quibus lo-
quuntur ut se tradant musicalibus artibus
seculi cognoscendis. Curiositas enim cul-
pabilis hec esset in multis. sed si obuenerit
cognitio vel et studio iuuentutis. vel aliū
defaciliter sine detimento exercitiū sanctio-
ris non abūciant donū dei. sed et opibus
gentilium et egyptiorū dicati seruant ex il-
lis deo et ad laudem suam omnia gloriaz
et cōuertant. **Canticordū** marie fuit ap-
tatum fīm omne tempus. nūc saltare nūc
plangere. Saltare sicut in epīthalamio sa-
lomonisi. plangere sicut in trenis **Jeremie**.
Sepatus enim fuit marie spūs ab omni cō-
tagione carnalis amoris quem canticorū
verba sonant. Et hoc in laqueum pedibus
insipientium. in soneam et in visū cū car-
ne et sanguine. cū fantasys sexuum viri et fe-
mine si tamen blandimentis carnaliū nu-
ptiarum cor suum dederit his cāticis. **Ira**
et sicut apud deū non est masculus aut fe-
mina. sic nec in cāticis istis et epīthalamio
spirituali nuptiali. Et tamen nihil aliud vi-
dentur sonare. q̄d dilectum et dilectam. spō-
sum et sponsam. amicum et amicam. ap-
plexus et oscula. que qualiter inueniri possint
absq̄ sexuum discretione. mirum valde s̄z
tamen verum nec ab animali cōprehensi-
bile. qui non sapit que dei sunt. **Mari** ve-
ro spiritu cuncta hec facilia. Porro de lu-
ci testimoniu babem' sancti senis. **In**
inquit ipius alia p̄transibit gladius. Et hoc
plamentum cum multis tempib⁹. **Ma-**
ria cecinerit flendo cum flente Jesu. sicut
gandebat cum gaudente. Precipue in hoe
insonuit tpe passiōis bñdicti filij sui dū cū
clamore valido et lacrimis orās et iuditus
est p̄ sua reverentia. **A**bilominus fuit eo
tunc tam in filio q̄d in matre cū cantico. p̄
fundissime lamentationis. cantico altissi-
me exultationis. Verum hec et alia que se
se ingerūt loquēti de maria. trāgressionē
affert et suspensa tenet expectationē lecto-
ris. qui gāma nouū cāticordi noui traden-
dū fore retinet et nrā p̄missione. **A**tuero
paucemus iterū. ne cōtinatio fiat in cātas-
do minus accepta. sedeam' cū vtraq̄ ma-
ria ad pedes Jesu. nūc in domo nūc in cru-
celoquētis. nūc exultantis spū. nūc plorā-
tis sub vmbra illi'. Sub vmbra illi' quez
desiderabam (loquiā sc̄ta aia marie) ses-
di. Et fructus eius fructus honoris et ho-
nestatis cū folijs verboz suauissimis gāt-

turi meo. Sunturi plane tali de quali psal-
mista annūciat. Exultationes dei in gue-
ture eoꝝ. Quas exultationes appellamus
iurenō canticordū. Sup q̄ post theorā
praxim dare conabimur ut pateat et legas
in digitis. ac in manu describat. cooperan-
te verbo dei qđ se inclinās olim digito scri-
bebat in terra. quo p̄dem legis notas scri-
perat in tabulis.

Thomus tertius

Gamma canticordi quisq̄ des-
iderat vel audire vel cognoscere/
debet exuere veterem hōiez et no-
num induere q̄uis in xp̄o puer/
imo et stultus fiat. **T**alis erat namq̄ ma-
ria. tales nos petrus vult esse infantes scili-
rōnabiles sine dolo. recolens dictū a chri-
sto. Amen dico vobis nisi cōuersi fueritis
et efficiamini sicut p̄nuli nō intrabitis re-
gnū celorū. **I**esus est a **Seneca** senet
elementarins. Putrescat igitur qui ad ele-
menta musicē spūalis admittendus est. et
meminerit qm̄ optet addiscentem credere.
ut sit vere discipulus. **T**alis erat Johā-
nis senect̄. ut aquile renouata cū nibil pe-
ne aliud loqueretur. q̄d amoris noui vocez
houā. **F**ilij diligite alterutru semp ingemi-
nans. Quid mirū si dilectus de dilecto. si
custos dilectissime et amice q̄ amore p̄pi
quo nemo maiorem habuit caritez fecit
de dilectione iuge verbum. **T**alis rursū
Armenius dum post senatoriam et aulicam
dignitatē post multas in seculo litteras/
dum consuluisse patrem beremicolā sine
litteris. suis mirancib⁹ qđ tantus vir lit-
teris grecis et latinis eruditus cum idiota
sermonem p̄traxisset suspirabundus ait.
In veritate dico vobis qz nec dum ad al/
phabetū huius senis attigi. Fuerat enī ser/
mo suus nō de scientia quā didicerat solā
sed de caritate que edificat. quā ideo nescie-
bat. qz nō transierat in affecti cordis. **C**e-
diderat tamen humilis. more discipuli pu-
eri/tor expientijs castissimorū affecrum et
sentimētorū eruditio. q̄ fecerat opatiōem in
aquis multis humiliuantib⁹ fluctuantijs
et temptationū in mari cordis. vbi viderat
opera domini et mirabilia eius in profun-
do. ascendens nūc in celos. nūc descen-
dens in abyssos. **C**rede mibi qui tale nauis
ganit mare enarrauit pericula et mirabilia

eius. Non illi qui setatos in ipso naufragos mergunt. nec vincemergunt quia vel non conantur vel conati prius resorben- tur. Habet inerat iterum se nec ille Salomo nis filium verbo de canticis et hymnis spiritualibus ligata in corde tuo iugiter. et circunda gutturi tuo. quicunque illa saperet et caneret gradiendo stando sedendo quod.

Gamma nouum non ideo spernat hoc novum in christo si senserit se gradiusculum factum in ipso. Non egerit affirmo tali monitu quisquis vere grandis factus est in christo. Qui exemplo marie quo maior eo humilior. qui humiliori christo proximior simili or et intimior. Hec ita loquimur apud eos quoque exaltatum est cor et elati sunt oculi ambulantes in magnis et mirabilibus superesse. Ideo nec lactare iam dignantur vbera doctrina pie. Quidam maneat sicut ablati supra matrem suam corde arido sicut testa. Poterit apud tales aspectu proximo rei similitudines ruritas breuitas gamma nostri. Causabuntur ipsum superiacuum esse. quo niam absque eo canticis ipsi spiritualibus ac mysticis habende se iudicibus fuerint instaurati. ut quid ergo afferuntur nova hec qui dem auribus inquiunt nostris. que nec patres nostri dignati sunt attingere. Nunc certius et celo cecidit. Catho qui supersenes qui super omnes docentes se intellexit. At vero ista nihil mouent simplices animos scientes spiritum sanctum spirare ubi vult quando vult. et quomodo vult. Alioqui non diceretur apud Danielem. Pertransibunt plurimi et multiplex erit scientia. Prohibetur proximo quod offeruntur sed non in foro retum. ventrum clamoso. non in cecis sedis quod libidinum. postibiles. non in agro boum cuius fratrem seniore qui de foris symphoniam et chorum domini non nouerat. Non denique peruerso corde quod est abominabile dissile nec inueniet bonum nec ullam scientiam retinebit. Additur et illud. Acetum in vitro quod cantat carmina cordi pessimo. percutiale pulchrum.

Gamma mysticum non melius formare possumus quam ad exemplar domini nostri Iesu Christi crucifixi ut dicat puer in christo. Croix de pardieu gallis. Hoc placere est signaculum quod maria posuit supra corpus in meditationibus et super brachium in operationibus. Que gloriantur in canticis dices. Fasciculus mire dilectus meus mihi inter vbera mea comorabitur. Fasciculus

lus utique paulus humilis et paucus quale querimus esse gamma nostrum. Recedant vetera de ore vestro dicebat illa cuius cor exaultabat in domino. vetus anna mater noua quod deus scientiarum dominus est et ipsi preparant cogitationes. Nolite ergo multiplicare loqui sublimia gloriantes nisi forsitan in domino. Dibi absit gloria ri cantat Paulus renouatus de saulo vetere. nisi in cruce domini nostri Iesu Christi per quem mihi mundus crucifixus est et ego mundo. Latus iterum hec verba sunt. Non enim iudicauimus scire aliquid inter vos nisi Ihesus Christus et hic crucifixus qui et bue inabat omnibus de cetero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Iesu in corpore meo porto. Susus quoque coaplus Petrus Christus ait passo in carne. et vos eadem cogitatione armamini. Nam crucis lignum salutare est quod ad per mammam dignitatem renouavit omnia. Sic pollicitus fuerat Christus dicens inde. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad meipm. In qua tu benignissime et innocenter iustificasti. ubi fuit extensum tu corporis organum. istar tempore. ubi cecinisti verba salutis nostre. ubi quinq; plagi capitalibus quasi totidem notulis vel characteribus te insigniavi. et proprijs sagittinis minio rubricasti. ubi tu pescina per batica salutaris. quinq; poricus vulnerum habens. dedisti haurire aquas in gaudios fontibus salvatoris. precipue tibi plenti teque videnti tibi concinendi o beata beatarum. tu digitulos illic coplo debas quos spadulum spissus docuerat benedictus deus. Qui mirra stillabant pbatissima. qui apphede ruit fusum per tunica viri sui et filii Iesu quem cibaverat quem contrectauerat. cuius lacrimas siccauerant et nunc describebat sibi cum sensibus alij quinq; voces inenarrabiles canticodi quales inquirimus.

Gamma mysticum fas nobis est ad quod notulas seu voces vel litterulas punctata vel characteres figurare. Sic licet homo noster yet crebro nobis aduersus nihil minus loquebatur de ipso mysticus sermo prophete. Tu vero vnaminis dux meus notus meus. Qui simul tecum dulces capiebas cibos. in domo domini ambulauimus cum consensu. Uncorecolens dissidium per demones ingestum. conuersus ad illos imprecatur venire mortem super illos.

Ex hoc predicto tamen tante latitudinis

mysterio hoc unum trahimus ad rem pres-
sentem/q[uo]d vetus homo dux est noster q[uo]d ne
cessit e[st] f[ac]tum p[ro]p[ter] quicunque intelligenter fatigata
speculari et a sensib[us] cognitionem accipere
[L]os sentaneus est igitur ut gamma noui ho-
minis/cōsonat ad gamma veteris .etsi nō
sit in omnibus prorsus idem [C] Hoc autē
gamma/q[uo]d manuale pueris instituit[ur]/se
rōcib[us] diffinitur.licet f[ac]tum frasim et thesim
multimode reperitis.que sunt.yt.re.mi.fa.
sol.la. Teneamus pinde fm phicam disci-
plinā q[uo]d oēs veteris hoīis voces seu notule
passionū/reducuntur ad quatuor notas a
poeta.cui cōsonat apud boetiiū phia Tu q[uo]d
q[uo]d si vis lumine claro rē. Deniq[ue] comple-
ctitur illas ecclesia mater nostra dum canit
in prosa. Lofsula sunt hic omnia.spes me-
tus meror gaudium. Ecce quatuor voces
exp[ress]is quas enumerando dedit ecclesia q[uo]d
tam aliam intelligi.dum confusas esse no-
tare.quasi viciū vna sit ex omnibus aut mul-
tis composita.resultansq[ue] sicut ex quatuor
elementis simplicibus/mixta fiunt.hanc
certe compassionez nominamus a con.q[uo]d
ē sil[ent] et passio q[uo]d si sil[ent] passio.bāc alt[er] possim⁹
noiare miserationēz seu miam.cuius te ma-
trem et reginam p[ro] orbem terrarum confite-
tur ecclesia O maria. Gamma.a.misticuz
potest elegia diuina cantarie amoꝝ castro-
rum sub dupli ci metro complecti. A sita/
mor gaudens.spes E compassio iota O ti-
met v. q[uo]d dolens odit et ista notes [C] Bene
dictus deus factus p[ro] nobis verbuz abbrevi-
iatum/qui nobis hoc breue verbu[rum] post
multam conquisitiōem suggere dignatus
est/q[uo]d emulatur signum thani.cor fixū q[uo]d
tensum q[uo]d in ipso Iesum xpm representat q[uo]d
simil ad puerile gamma veteris hominis se
conformat.q[uo]d pinde phicis discipliniscū
theologicis anagogis resonanter est accō
modum.p[ro] quod ad extremū quodlibet cas-
ticum.sit psalmus.sit hymnus.sit in sono
tube.sit in cythara.sit in psalterio.sit i tym-
pano et choriz.sit in cordis et organo. De-
nique quolibet omnis spūs laudet dominū
poterit annorari [C] P[ro]pedicet aliquis ni-
mum grandis est hec promissio Grandis
plane sed simplici corde recepta/fidelis est
et vera p[ro]p[ter] illo qui dicit Dilata os tuu[rum]
et implebo illud Qualiter impleuerat psal-
mistam qui dicebat et sententia. Immisit
in os meum canticum nouum/carmē deo
nostro. Conuertamus oculos etiam car-

nis ad signum quod exalteauit deus in nationibus. cuius typum tenuit encus serpens exaltatus in deserto. Ecce istuc est longitus do latitudo sublimitas et profundum. Ecce quattuor extremitates inspicimus et sublimi sursum rationabiliter collocamus primam litteram que gaudium et amorem significat. quoniam vertitur ad celos rbi nihil quod non sit gaudiu[m] exercetur. Gloria inquit psalmista dicta sunt de te ciuitas dei. Sicut letantum omnium habitatio est in te. Ac perinde resonantium ab a. vocali prima gaudio vel amore nostrum gaudia tanquam a digniori sumit initium. Letterum colloquamus in extrema profunditate deorsum. v. vocalem que designat dolor et odium. Nam profundum inferni quid aliud sonat. rbi dolor et fletus et stridor dentium. odium quoque priuatum dei sanctorum sanctorumque omnium. Nonimus subinde in tono sub brachio dextra. e. vocalis que deputatur spei significande seu desiderio. Nam et illic speravit beatus lastro et sperans audiuit. Hodie tecum eris in paradyso. Behinc transeuntes ad tonum siue brachium sinistrum configimur. o. vocalis que timorem infirmat. Quid enim terribiliusque vox a sinistris sonatura. Discedite malidicti in eternum. Hic hemus quattuor orbis extrema que sunt orientis A occidens U septentrio E meridies O tanquam in vulgari rota fortune. fiat hec revolutio. Regno. a. regnabo. e. regnauerit. o. sum sine regno. v. Amplius in E littera que circa tempus nativitatis christi. litteris latini addita est apertissime vocales quinque situamus tanquam in quoque zodiaco sit. Atque resipientes in actorem et consumatore salutis nostre Iesum confixum in medio. quid aliud queso videbimus quam alteramque si mixtam ex omnibus compassionem quaz I vocalis notat. a qua nomen Iesu incipit. Hinc est nostra redemptio amor et desiderium. Hinc deus meus ait psalmista et misericordia mea. Hinc appellabat Ignatius amorem suum crucifixum. Hunc andreas moriturus videbat in spiritu atque de crucis supplicio gestiebat. Videlicet hunc franciscus quasi seraph alatum quando quinque stigmatibus seu signis conscriptus est ab eo scribili libro carnis. Hunc inspicies puerum mater misericordie. nonne poterat verbi Isaia positi. Venerus meus ad moab

quasi cythara sonabit. **D**oab interpretat ex patre. quoniam a patre et filia genitus est. **H**ic licet prauus et ex damnato cōcubito fuerit. mihi p̄sit tamen ut p̄ metaphoraz si gnificet Iesum. qui ex patre deo ut filius ei⁹ et maria cōceptus est nō virili semine. sed misticō spiramine. **A**dbuc reenter marie beatificata muliere de turba. **T**ūc sicut cytara neruis tortis extētis et siccatis aptata sonauit ad te būndicū fructus ventris sui. In cuius corde tūc indissōnante hec oīa spes meus meror gaudiū. **N**ō dubiū quin patiter cōpassio q̄ ab rōtero egressa est secum. **E**cce q̄ instar moysi et bezeleel fabricantū fedens archam sc̄cimū gāma nostrū fm̄ exemplar qd̄ vidimus in monte. quem mōtem ex lapide absciso sine manib⁹ tradi dit daniel ex creuisse et impleuisse terram. et hic est deus noster Iesus xp̄us. lapis quez reprobauerūt edificātes faciūt in caput anguli. lapis q̄ digiti dauid goliam p̄straverūt. **L**oaptemus deinceps ad gāma manuale spūiale n̄m et attēndam q̄ sex notule noīanq̄ quinq̄ vocales. si cōsonātes detrāteris. que si ordinātur ut ponatur bis. a. l̄a sc̄liz in fa. et la. **L**ibscitātū frequenter fa. in mi. p. b. molle. Et est ordo talis. v. e. i. a. o. a. s. et. l. a. la. **D**eniq̄ c̄tūm ex veterib⁹ fas. est coniūcere cantus est sensualis traditus p̄ has quinq̄ vocales. imo et quidam discantus quē cōtrapunctū dicimus neumata deniq̄ sic insinuabātur que sunt cōsonātie tonoz̄ finales. **H**ic ordinavit p̄ mun hymni metrū de Ioh̄ baptista q̄ dixit. Ut queant latis resonare mira famuli solue labia. **C**rubescant hic nostri sapientes et prudentes in oculis suis quo sumrum nibū oculus nisi sublime vult inspicere. qn̄ ip̄i summi p̄phete carmina sua digerentur p̄ literas alphabeti. nō sine misterio ut treni Jeremie. ut Salomon de muliere forti. in misterio sacre legis autem virginis gloriose. ut ps. p̄terea. Beati immaculati p̄ otonabia decurrentes. ut alter iste psal. Ad te dñe leuauit aīam meam. **E**t. Quid ultra? Ali debis sile in ecclesiastico hymno. A solis ortus cardine. **E**t. Hostis herodes impie. **V**oluit p̄terea dñs noster Iesus xp̄s magnū aliqd̄ in seminario litterariū designare qn̄ vehementer exaggerans dixit. Amē dñs co robis. nec vñ iota Ecce iota neutri generis sicut de gamma ponimus. qd̄ apud grecos est littera quinta. apud nos. g. nec

vñus aper transibit a lege donec omnia sis. **P**orro non minoris est ponderis q̄ se Iesus alpha et o dignatus est nominare. **D**otus est inde fortassis abbas Joachim ut ex seminario. i. litteris alphabeti intellectum colligeret p̄teritorū futurorum q̄ tempoz. **C**onsonant hec omnia neptatius irrideatur gamma n̄m in cuius oratione sequi videmur non voluntariam tanūmodo. sed naturalem. que mētiri nescit impositionem dicens. a. e. i. o. v. **U**bi sub typo psalterij sonus inchoat a sursum corda. et prodit velut in deorsum. qd̄ sentire vñus quisq; qui solerter aspiratiōem notauerit. quemadmodum p̄ores grammatici p̄orsus oculati et cordati viri sapuerunt. **E**st autem gaudium vel amor sūcta in quadam latitudine cordis. **H**einde sicut et spes contractior est. **D**ebinc mollior est sicut i. compassio. **O**p̄terea significans metum. et. v. dolorem vel odium ad labia vsq; perueniant. **N**ec perinde grauitatem ip̄ius sicut primis sublimitatem damus velacutiem. **P**ossimus adaptations alias sumere vel ex quatuor elementis et eoꝝ qualitatibus p̄mis. vel ex dispositione celestium planetarum. vel ex cōbinatione seu cōfiguratione complexionis humane et humori bus ip̄m corpus per nervos et arterias agitantibus. sed ad p̄sens sufficientia adaptatiōes premissae. si descriptiōem addiderim manualem. sed gamma (prout de re clarissima promptissima dici mos est) supra digitos posuimus. **S**cimus in manu quinque digitos esse. sextum monstra quedā habuerunt. **N**ividuntur aliquando tres contra duos. de deo dicit Isaías q̄ appēdit tribus digitis molem terre. de christo q̄ misericordium in auriculas surdi et audiunt. q̄ p̄terea dixit Thome Infer digitum tuū huc latus ostendens. ut certus fieret per digitū Legimus quoꝝ digitos apud Daniēlem scribentes in pariete. **D**ane therel p̄bates Describens quoꝝ sapiens stultum dixit. q̄ dīgito loquitur. Non culpans. quia dīgito loquitur. sed q̄ discole peruerse q̄ loquitur illud scilicet scdm̄ Isaiam quod non p̄det. **N**ominantur ad extremum hi quinque digitii. pollet Index Medius Medicus auricularis. **C**ur autem hec omnia: nisi p̄ collatiōne rationali vocaliū que cōponunt gamma nostrū. quatinus in digitis possit tam oculis se prodere q̄s auribus

loqui exemplo monachoz nutibz loquen-
tium (vel alioz in gamma cantantii). **P**o-
let tanq; pollutior et drgnior habbz.a.gau-
dium. **I**nDEX monstrans no iam habitas
prima et certa/habet.e.spem & **L**locatur
in medio longiori brevis.i.miseratione p/
ductius **H**onne pterea timor.o.med ic'est
qui peccatum expellit. **D**emū dolor.v.datur
auriculari.qz sola vecatio dat intellectum
auditui.et aures quas culpa claudit aperit
Hesunt quinqz lampades mystice lucetes
in manibz virginis prudentiis ad illumina-
tiōem sensuū quinqz suoꝝ. **G**amma n̄m
no idcirco indicandū supuaciuū/qz no pre-
stat sua cognitione cōfestim canticoꝝ exer-
cendoꝝ facultatem. **N**otatur hec cōsidera-
tio ppter illos qui fortassis auditu pmo su-
spicabūtur hoc fieri deberi si dicēda sic ars
tal is efficax aut vitilis. quos arguunt alie-
quelibet artes.ipa in pmissis grāmatica quā
non pterea totam cognoscimus/si suū tene-
rimus memoriter alphabetū. **S**ic de mu-
sicali gāma manuali. **S**ic de pceptis rhe-
toricis quali dicit rhetor precipuū/absq;
vſu et exercitio et viuacitate ingenij nequa-
tz sufficere.pdesse tamen ad certiorē fide-
liorem qz noticiam/qzuis sine alphabero +
sine gāma manuali.sine rhetorica arte m̄b;
tiloquuntur.cantent perorent aptissime.
Sic in pposito recipiatur gāma nouum si-
ne quo tot litterati tot illitterati/cecinerūt
in cordibus suis domino. **A**ttero quia
pmissum est consideratione pcedenti/pos-
se gamma nostrum ad omnia cantica my-
stica. illa etiā que per instrumenta se demō-
strent. **E**t hec pars tractatū specialē depo-
stulat. **D**icemus ad p̄sens quantū satis eē
p declaratione promissionis opinamur.
Concurrunt siquidem in musica sensibili-
sue fiat cantu sue pulsu siue flatu/agens.
passum.mediū.sonus.objectū. **S**icut in
psalterio est ille qui ludit tauq; agens tip/
sum vas siue instrumentū psalterij.est me-
diū sc̄aer repercussus.est ip̄e sonus qui
est qualitas sensibilis ab auditu.prie pce/
ptibilis.est objectū littera sc̄ seu psalmus
qui cantat siue sensus eius. **D**onstat au-
tem qz gāma manuale/non agit per suā co-
gnitionē aliquid istoz. quia nec causat ip̄e
sum qui agit.nec passum in quod agit.nec
medium per quod agit.nec sonū quez effi-
cit.sed est tantummodo quoddam exempluz
exterius quod aspiciens ip̄e qui agit/for-

mat in animo suo vel in corde sp̄es seu modum cantandi. Inde est q̄ potest aliquis habere tales formam seu speciem in anno/ qui nullum formabit canticum. vel q̄ nō vult vel quia non potest ppter defectum instrumenti vel mediij. Ars ista nibilomin⁹ manualis/non dicitur inutilis .quoniam docet numerum pondus et mensura; qui bus est formandus sonus vt reddatur armonicus. **D**iscreuit vtracq; qui dixi Exerce studium q̄uis p̄ceperis artem. Quali se exercitio probabile est mariam occupas se nutriendo puerū Iesum. vocaliter etiāz concinendo/instar angeloz canentū Gloria in altissimis deo . Et hoc vel ad pueri reuelationem mammabilis dormituri. vel ad deuotiōem simil et consolationē tem/ pore peregrinationis sue psallendo nunc **M**agnificat. tunc Benedictus vel **N**unc dimittis. vel alia cantica syon cuj psalmis quos de filio suo nouerat p̄phetice compo sitos audiente crebro cum religiosa pietate responso suo virginali Joseph ubi et pre ueniebant angeli cōiuncti psallentibus in medio. iuuencularū tympanistriaz. **A**tibi puer Iesus benyamin adolescētū in mētis excessu. Quas hoc loco poetariū musas p̄uleris verbo sapientie quod est fons vi te. non equi voluentis pede productus in pernaso monte. sed emanans a throno dei cristallo similis a montibus eternis. quem fontem ambiuit pro musis nouem ordies angelorum. qui non cessant una voce lant dare. benedicere. glorificare viuentem in secula non palladem fabulosam sed sapientiam dei veram. **V**erum p̄gamus ad reliq **G**amma mysticum plus confert in cantico seu canticordis spūalibus/ q̄z ma nuale gāma in cantico sensibili oris vel in strumenti musicalis. **H**oc est profecto uotandum valde mysteriū quod elicetur ex p̄missis in assignatione distinctionis canticordis a cantico oris. quoniam p̄mum liberū est elicitive. non scđm. **L**ocurrit in p̄mo voluntas hominis p̄ agente simul pationie et medio nil aliud est q̄z liberū velle suum. **P**otest igitur dū vult et q̄n vult psal lere in se iuxta exemplar quod insperxit in gamma nostro. nūc cōcīnēdo p.a. gaudīū. p.e. spem. nūc p.i. cōpassiōem. aut si volue rit fari se. o. timor. vel. y. dolor. grauis su to q̄sqs h̄ sapiēter nec minus humiliter at tenderit cognoscet fructuosum esse gamma.

mo suo vel in corde sp̄s sente
ndi. Inde est q̄ potest aliquis
in formam seu speciem in ariu
n formabat canticum. vel q̄ nō
ia non potest p̄ter defectum in
re meū. **A**rs ista nibiloman
non dicatur inutilis. quoniam
serum pondus et mensura; qui
mandus fons ut reddatur ar
discretus viras; qui dicitur. E
t quis perpera ariet. Quali
robabile est maria occupat
pueri Iesum. vocaliter enaz
instar angelorum canentia glo
ris deo. Et hoc r̄tā puen
mammib⁹ dominii. vel
summi et consolatione; tem
ationis sue psallendo nunc
Benedictus vel. Hunc
a cantica sponcū; psalmis
non erat p̄berice compo
crebro cum religiosa pietate
irginali. Joseph r̄bri pre
ceti cōuenienti p̄salientibus in
ularū tūmpunistrat. Libi
enamini adoleſcentū in nē
uas bocloco poetari mulas
sapientie quod est fons ri
oluentis pede productus in
e. fed emanans a fibro di
a monib⁹ eternis. quem
ut pro musis nouem ordid
non cessant r̄na vocerunt
glorificare viuentem in se
em fabulosam sed sapientiam.
Uerum p̄gamus ad reliq
uum plus conseruāt can
cordis sp̄ialibus q̄z ma
ntico sensibili oris vel in
alib⁹. **H**oc est profecto no
nisterū quod dicitur ex pl
anatione distinctionis can
oris. quoniam p̄num
e. non s̄com. **C**ontra in p
dominis p̄ agente summa p
o nū aliud est q̄z liberū vel
igur dū rūle et q̄z rūp̄l
exemplar quod imponit
o. nūc cōcīēdo p̄ a quād
p. cōpassiōem. aut si mō
tūr. vel. v. dolos grās
cēter nec minus humilis ut
p̄cer fructuosum effigem.

nostrū. **F**ructuosum dixerimus ut nouella
corda in xp̄o dū adiuenerit ipsi amantiū iu
cta pabolam Ezechielis. dum euaserint in
eratē illā in qua s̄c sunt libertatis p̄ libis
to volūtatis ut ament et cantent. **S**ciant
paulatim cōponere cātica amatoria castis
fimi cordis. ut addiscat hymnis iam cōpo
sitis suos affectus cōsonare. quēadmodū
nouerat beata illa aia marie frequentando
dulcia cantica canticoꝝ q̄ dicitur dragma
vel dragma vel dragmatica. vbi sc̄ sita
mantū mutua. nō exp̄lis nominib⁹ p̄p̄hs
allocutio. Inchoante dilectaꝝ et dilecto m̄
dente. Itac vox oris vox iocunda vox de
cora q̄i laudi cōcanora pura est vox cordis
um. **G**amma mysticū potest ad cōsonan
tias musicales que vulgariter appellantur
tertia. quinta. octava. deservire similitꝝ et ad
tonos seu neumata. **P**osset hoc intuitu p̄
mo videri cōtrariū p̄dictis de distinctione
canticordi a cantico oris. qm̄ sit introrsus
cāticordū nec p̄cipiat cū eo alienus. nec p̄
cōsequens ip̄i cōsonat p̄ diatesseron aut di
apente aut diapason. **N**m̄ insup aduersari
videtur illud phisophicū. q̄ impossibile ē
intellectū simul plura intelligere. **S**imilit
igitur nec canere seu notulare. deniq̄ non
dum apparet ars tradita de tonis affectio
num quēadmodū de vocalib⁹ neumis in
uenitur. **D**ifficilia ista nec v̄sitata fate
mur. sed nō nihil nos speramus esse dictu
ros. Legitur beatus Ignatius vir tot⁹ ig
nei cordis et philocapt⁹ in xp̄m/voces an
gelicas audisse supra montem vñ qui p̄
missis antiphonis cōsequēter intonabat
hymnos. quēadmodū deduxit ad ecclesiaꝝ
suam celebrandam. **S**i voluerit igitur ali
quis cantare in corde suo. exemplo anne et
aplī et plurimoꝝ. cur non poterit sibi com
ponere neumata iuxta variam psalmoꝝ et
affectuū qualitatē? **H**oc autem vocabu
lum neuma/cur ad signandū sp̄m sanctum
tracatum est non satis inuenio. nisi q̄ spiri
tus domini cōtinet omnia. et scientiam h̄z
vocis. qđ sp̄picuum fuit in aplis. **S**ignifi
cat autem neuma/combinationē vocum vel
notularum ordinatā. **P**orro sicut ados
lescenti discipulavit p̄mitus ut nou
las et voces cantici oris sciant nominare/
digitis iuncturis q̄z iūgere. sciant postmos
dum nunc vno nūc alio modo can
tādo combinare. Deinde litteram notulis
applicant tandem generatur; in eis ars

cantandi sine numeratione cuiuslibet nos
tule. Impedirentur enim. que si pfecta est
dicente philosopho non deliberat. **N**ō ali
ter q̄to fuerit aliquis in meditando verita
tes salubres habiliꝝ in canendis affectio
nibus ordinatis agiliꝝ tanto fit (ceteris
parib⁹) ad canticordū p̄mptior. adeo q̄ vo
cales quinq̄ poterit in quolibet verbo re
pertas ad meditationē reducere cum affe
ctu. **S**ed quia non omnū est hec exer
citatio/poterit saltem vñusquisq; dum sen
serit enaginatioem sue mentis extra litterā
vel sensum eius/redire. p̄tinus ad cor et dis
cere velut p̄ interieciōem et suspiriū vel ge
mitum. **O**p timore. **V**p dolore. **I**p mis
eratione. **E**p spe. **A**p sp̄ualī leticia reparā
da in se. Dicemus hic vñū p̄ ragis et p̄fus
gis in cantibus ecclesie. qđ p̄ium valde nec
obliuioni tradendū ingrate. **H**esi quidem
q̄tumlibet oberrauerit in cogitationibus
etiam criminalibus/si rediens hoc mō ad
cor ingemuerit dicens. **P**enitent me Reddi
tur cōtinuo virtus efficax et viuaꝝ suo can
tico nedū interiori sed vocali. q̄uis ex prio
ri fuerit origine culpabile. **N**ihil enī prohibi
bit diuersorū cūdem acū exteriōrem na
turaliter fieri nūc bonum nūc malū mo
raliter. **H**inc Ambrosi monet in hymno.
Flāmescat igne caritas accendat ardorꝝ p
ximos. q̄m̄ si caritas assit. non erit iam ve
lutes sonans a cymbalū tinniens. **G**amma
mysticum. fas est multiplicare fm fra
sim. hoc est elevatiōem et dep̄ssionē sub di
ctis quinq̄ vocalib⁹. et amplius q̄z multipli
cetur gamma vetus sub sex notis vel voci
bus. Exemplū fuit in spiritibus christi et
marie. qui voces affectuū eleuauerunt v̄s
ad clamorem altissimum. et ad humiliatio
nem inattinibilem deduxerunt. **S**ic de
beatissimis spiritibus dicit psa. **M**irantur hic
eleuatio. et deficiunt hic omnimoda dep̄s
sio. **N**ō est igitur necessaria multiplicatio
frasim quinq̄ vocalium/in gamma nostro
Dō siq̄ multiplicatiōem figurari vellet/
poterit h̄ v̄l p̄ additionē p̄uctoꝝ in sursum
vel dep̄ssionē in deorsum/aut certe p̄ lineas
q̄ng vel sex/istud ostendere vel in libris lmu
sicis instrumentis exemplum. **G**amma
nouū multiplicatur fm thesim. p̄ductioꝝ
sc̄z et breuiatiōem p̄ pausas insup et diapsal
mata. **R**ō filis est ad p̄cedentem significati
onem quam vocales recipient. sedm q̄ in
anteriora fiet punctuatio plus aut minus

Hoc autem ficeret non est oīm sed cōtēplatiōē et meditatiōē qui p cōsuetudie exēcitatōs sensus habent. Utēū attendēdū est illud phī. Fabricādō fabri simus Ita dō cantico. Spectaculū istud gratissimū cer̄nere erat apud deū et marie sp̄m. Quanta putas intercisione vocis cordis q̄stis cum internallis nūc celerioribus nunc tardiorib⁹ cantat dilecta de dilectio. Dilectus in quī meus mibi. Q̄ q̄t dedit intelligi vocē frangens rēp̄mens et secū multa volutans prīusq̄ subiūgeret. Et ego illi C Hāma mi sticū canticordi recipit cōsonantias intel ligibiles a sp̄u cantante in ordine ad ecterī ora cantica vel cordis vel oris vel operis. Teneamus in p̄mis certū de maria/ q̄cā ticū liberum mētis deriuabat p̄ impīū ior ganū cordis carnis Probabile est insuper imo certū ex euangelio q̄ cecinīt cātico or̄dū cōsonans iubilationi Elizabet et suēvo ci clamōse et magne Beata q̄ credidisti La rauit os ut caneret secū. Magnificat anima mea dñm. Quid si addiderimus cōsonan tiam pueri Iesu si Joseph virginalis sp̄ si amo melodias sp̄u angelici qualiter con cessum est marie magdalene. q̄liter Ignati o. q̄liter Vincentio et ita de plurimis au dire. Quib⁹ pbabile est illud euenisce cōso nando sibi. In cōspectu angeloz psallam tibi. Audi qđ Agnes de agno suo philoca pta gloriatur. Quius inquit organa mibi modulantib⁹ vocib⁹ cantant. Nōne tibi p suasum est mariam dū fuit p̄ima morti cī gneū aliqđ suauissimū in sua resolutiōē cātasse. Hic de xpo dicit ps. Ascendit de in iubilatione et dñs in vocetube. Fallor si nō adderefias habemus ad cōsonātiā ma rie carmina omnū celestū terrestriū et in ferno. Qualiter eccīa hymnisatdi. Auro ra lucis rutilat celū laudib⁹ intonat mun dus ecclans iubilat gemens infernus v lulat. Qđ si mirabiliter aliqđ posse strido res inferni fletus. v lulatus et ve. cōciner cē lo et sanctis eius. Attendant q̄ pacto fit vte retur iustus cū viderit vindictam. Quo p acto rursus pōt bō etiā viator repare videlz carmē suū q̄sticūnq̄ dissonū p̄us p obstre pentē malā volūtate dū tradit se ad penitē tem affectū. vt q̄ hūs erat sub tenore dānantis iusticie nūc fiat sub molli cantu cōparti entis et indulgētis mie Expectetn̄ q̄s q̄s ē bmoi lāmērations et vecanendas sibi eē q̄m mandauit dñs in nocte culpe vel pene

canticum eius. **D**issonant venialia plurima sed ipm carmen non obrumpit. **R**esar-
tiant potius assiduis suspicis/ ingemiscendo nunc p.v.nunc per.o.nunc p.i.speran-
do deniq vel gaudedo p.e.a. **A**tuero non
opus est hic et nūc/carmina veteris homi-
nis venūdati sub peccato vocē babent̄ ob-
tusam et raucam vel pene nullam recorda-
ri. **C**quis mutua cōpatiōe/n̄ m̄ canticordū
cū gāma suo suauius appareret. **C**quis p̄t̄
rea redderetur credibilis aīali hōi quicq̄d
spūalis affirmat de canticis p̄p̄js suis q̄
iocūditatibus virtuosis. vt si fieret compa-
tio philocapti fatui/ cū casto philocapto i
celesti amore. ebr̄j carnaliter cū ebr̄io sobe-
spūaliter zelantis seu zelotipi/prauiter/ a ze-
lo bono fm̄ sciam. **E**t ita de silib. **F**ie-
bat obiectio superius q̄ mens nō pōt̄ itel-
ligere nec etinde cantare simul plura. sed a
pud ph̄os cōquisitio remaneat. **L**ertū no-
bis est animam marie et multo ampli⁹ chri-
sti/beatos q̄ spūs/tam in verbo q̄ in pros-
p̄io genere/tot simul intueri. tot simul ob-
iectis affici q̄ nō est numerus. **V**idit Bñs
dictus q̄si sub vno salis radio mundū col-
lectū. **L**olligit Anclmus/ et gaudior̄ refle-
xionib⁹/gaudium in quolibet infinitū qn̄
cape sed intrare dicitur. **V**idet ocul⁹ atho-
mos innumerabiles radiante sole. et p̄tem
totam hemisferij circūgiratione facillima
cernit. **P**orro quid auris in iocundo mur-
mure riui. quid in tremoribus cordarū vel
cymbalor̄ ifinit̄ valeat p̄cipe cognoscim⁹.
Siquidem sonus omnis minutias/ secū-
dum p̄portionem habet infinitas. sicut et
omne continuum in semp diuisibilia seca-
bile constat esse. **A**mplius in tonis sensibi-
libus videre est supvnum tempus/ posse fi-
eri verbula seu floretes vel flosculos p̄ mi-
nutias notularum/ quādōq̄ quattuor q̄
q̄ sex. **S**unt qui p̄cipiatiōem ad octo de-
ducunt. iurta vocis molliciem ductibilem.
Quanto facultas talis amplior esse in can-
ticordo mentis censenda est. **E**xemplifi-
cemos in. **A**. gaudio. et in. **V**. dolore. et sin-
gulum horum ad denarium facili deducti-
one flectamus. et ita de alijs tribus fiet per
spicuum. **E**cce gaudeo primo/ quia sancte
gaudeo. **S**ecundo quia non male gaudeo.
Tertio quia sancte spero. **Q**uarto quia nō
male spero. **Q**uinto. quia bene misereor.
Sexto. quia non male misereor.
Septimo iterum gaudeo. q̄r sancte timeo.

Octauo qz nō male timeo, nono qz rite do
leo vt in pñia. decimo qz nō male doleo, vt
deseculi tristicia. **R**ursus idē apiamns
in. v. dol ore qz viceuersa. **E**cce doleo, pri-
mo qz male doleo, secundo qz nō bñ doleo,
tertio qz male timeo, qzto qz nō bene timeo
qzto qz male misereo, sexto qz non bñ mi-
sereo, septimo qz nō bñ spero, octauo quia
male spero vt in vanis, nono qz male gau-
deo sic qz exultant in rebo pessimis, decimo
qz nō sancte gaudeo de diuinis. **P**osse-
mns pformiter ad hāc multitudinē oñde/
re qz non ē psalm⁹, non versus psalmi, non
vñbñ, n̄ deniqz sillaba/ad quā t fm quā nō
possint psonae ad vocalē suā sit, a. sit, e. sit, i.
sit, o. sit, v. voces spūales quaslibet t quot
liber de promere. **H**ic Maria in suo ma-
gnificat p oēm vocē musicalem/agili voce
pcurrit, sic in alphabeto, sic p nō noster, sic
in suo Que maria, sic in Credo fuit, ea vis
uēte cōpositū, sic in Benedict⁹, sic in nūc dis-
miss⁹, Quid conor p singla cū i qlibz bym
no, dicā ampli⁹ in qlibet verbo suo/p oēm
vocalē p se vel primis psonae fas hēbat
Irrideat nūc aliqz si p̄t si audeat gāma
misticū, imo vero n̄ iā irrideat, n̄ rehiciat, n̄
pnuat, qz si sapiēs ē ipē audiēs sapiētior
erit, si insipiēs/poterit ad sapiam venire sa-
lutarē piter laudis, si racet vt videat, si qz
escat vt audiat, si orer vt sapiat, si mereat
p orōem, tādē agnoscere qd psalm⁹ iste so-
net, **B**utū pp̄ls qz scit iubilatōe. **C**hāma
misticū p̄t exponi v̄lāpliari p nomia qnqz
passionū qz totidē vocū, l̄z in pnotatiōe/v
ba seu v̄bula deficiat. **E**t p̄mo sp̄s ois tē-
pantie t fortitudis qz sūt in psonis cibili et
irascibili mediāt in pssonis v̄tiosas. **S**z discurrat p singulas voces,
Ecce reducūt ad. **A**. delectatio, qz si qdaz
delectatio, qm̄ vt lac se infūdit dū medita-
tio p̄mit, affectio fugit. **L**ericia qz latitia,
qz dilatat, voluptas qz volubilitas, nē hac
nūc illac/circa rē dilectā apphensā. **J**ocun-
ditas qz puocat ad iocū qz facilis est necla-
borat. **D**ilaritas qz se foris facie ten⁹ se ex-
plicat marie p oculos in honore leto. **A**la-
critas qz est vigor vtēdi se t suis officijs ex-
pedite. **L**iqfactio qz se p̄p̄jhs terminis non
p̄tinet pl⁹ qz aer aut aqz, l̄z labif in rē amatā
Defectio qz n̄ subsistit in sua v̄tute conatu
v̄lōpatōe s̄z cadit in rē dilectā sic liqfactio.
Abrietas qz nō videt eē sui pson p amoris
magnitudie. **G**atietas tñ qz nō excludit d

sideriū s̄z fastidiū vt ibi fruūt nec fastidiū
qz frui magis sitiūt. **F**ruitio qz ē in besine in
re amata, p̄t se cū qete. **T**rāsformatio n̄ p
subam s̄z assimilatōz qziratiā in amore vi-
uo, exultatio, tripudiū, iubilatio, plausus
saltatio, grāz actio, vox laudis. **R**edu-
cūt ad. **S**pem qz n̄ accipit̄, put̄ est virtus
theologica s̄z generalit̄ p desiderio boni fu-
turi, tēdētia, expectatio, esuries sitis, ardor
audacia bona, ira bona, ieb̄ bo⁹, anhelatio
emulatio bona, suspiriū pcupia. **R**edu-
cūt ad. **P**assionē, mifatio, mīa, pietas
mitias, māsiuctudo, benignitas, libalitas
munificētia, elemosina, i. affect⁹ mifandi
tā in spūalib⁹ qz in corporib⁹ incōmodis
Reducūt ad. **V**. timor, fuga, despatio
bona, segnities bona, stupor bon⁹, admiratō
erubescētia bona, v̄cūdia bona, horror, agos-
nia, trepidatio, formido, abominatio peti-
nausea voluptatis male, fastidiū bonū, te-
diū bonū viteb⁹, timor reverētialis qz est qz
dā resilitio in p̄priā puitatē, ex psonatōe
superioris magietas, aut ē resilitio formidas-
bil⁹ ad p̄priū adiutorē cū psonatōe vigēt⁹
nēcitatōs. **R**educūt ad. **V**. tristicia, tri-
tio, dolor, odiū bonū, detestatio, iuidia bo-
na, cruciat⁹, torſio, plāct⁹ seu plāgor, lame-
tū, rugit⁹, gemit⁹, v̄lulat⁹, lāguor, **P**os-
sem⁹ oēs bas qnqz resonatās, i aspectu cru-
cis notare t in, t l̄ra In xp̄o qz qz fuit in mi-
sterio reclēpt⁹ qnqz s̄cīs. **S**z t in m̄c ei⁹
fm euāgelij tenorē t notulas. **V**is audi-
re cāticordū marie in, a. **D**ictaia mea dñz
Vis in, e. Ecce scilla dñi si, mi, fm, v, tuū
Vis in, i. Vinū nō bñt. Vis in, o. Lur-
bata ē in voce ágeli t timuitillo ire, Quis
népe? Joseph spōsus n̄ dubiū qn spōsa ma-
ria timoris p̄sors fuit. Vis in, v. Ecce p̄r-
tu⁹ t ego do, qre, te. Vis rursus in, i. siml̄
oia psonatē. Erige cordis aures ad voces
sp̄s sui, dū, p̄priū filii, dū dilectū oris sui
riscep̄ qz suoz t votoz, psonatē crucifigī, p
redēptioenri, d̄is nob̄ illum v̄tig cū gau-
dior, ecclatōe qz sumā supabāt carnis águ-
stā. Alioqz qziter ip̄lesset qd̄ dr, **D**ilarem
datorē diligit ds. Desideriū rursus qd̄ ha-
buerat cū filio nos p crucē redimi, dū im-
plebat. Hōne qzso delectabat. **H**unqz nō
p̄terea crediderim⁹ eā p̄gratulasse salutē la-
tronis cū audiuit a filio. **H**odie mecum eris
in padiso. **L**ū orauit isup fili⁹ p pseqntib⁹
p̄dimite ill' qz nesciūt qd̄ faciūt. **V**is
derer supflu⁹, si p̄p̄i cāticū p̄ bas qnqz voces
Ji

scipue p molle canticū mie q nil hoibz accē
prabili⁹ cē dī velle intimare. ¶ Exhilare
sce ad hec ⁊ spera tu q pieras misande hō.
Quid vlt̄ a negaretib⁹ mī mie poterit si p
priū p te filiū ⁊ sensit offerri tan⁹ e miseric⁹
Quid cedet beatificata in cel⁹ q talia dabat
in terr⁹ afflictia. Perdidit miseriā nunqđ ⁊
miam: pdidit passioz ſz nunqđ cōpassioz
Perdidit pfecto cōpassionē afflictuā: sed
retinet ⁊ passioz electiuā atq succursiuam
¶ Reddam⁹ ei vicissitudinē q̄liter h̄ inq⁹
es fieri. Apem⁹ cī iugit̄ voces canticordi nři
p vba canticordi sui vni verbo euāgelij. Lō
cordem⁹ piter voci ſilij vocē voluntatis nrē
qdciq̄ dicerit vob⁹ inq⁹ facite. Sz h̄ qdci
q̄ facere ſcis oīno n̄ posſe nos o btā niſi di
cēs fili⁹ tu⁹ dederit vocis ſue vocē vtrū. In
cui⁹ vbo lat̄ates opatiōis rhete ⁊ ſil⁹ opēfe
rēte cōpleam⁹ inſlu tuū. qdciq̄ dicerit vo
bis facite. ¶ Atuero paſandū eſt tandemz
aliquā verboz nr̄o finis dādus ē. Nec igra
mus futuros cē nōnullos q̄b⁹ aptioz / vide
biſqđ ſimplicitas yni⁹ vel paucor⁹ affe
ctuū p ſua exercitatōe. quēadmodū ſimpli
cib⁹ rusticā ſpl⁹ placer aliquā tympanuz
gallicet abour omeruedon. ⁊ fistula repe
tēs assidue idē: qm̄ aures ad ſubtileſ armo
ni ſi nō hñt idoneas. Demus in collatio
nib⁹ patr⁹ ſe reductiōe oīm affectuū ad hec
vba. De⁹ in adiuto, meū intēd. dñe ad ad
iu. me. fe. Didim⁹ nup monocorduz ſup
orōem dñicaz ſub vna amoris corda. De
hinc psalteriū decacordū ſup vna tñmō/
fm vna ſideratoz aut ſup trib⁹ fm alteraz
aut deniq ſup decē ſormit ad legis decez
verba. Alijs vero delectabili⁹ ē alternis vni
cū natura p ſua mutabilitate i muratiōe de
lectet. ¶ Demū gāma nr̄m ſub qnq̄ verb⁹
q̄ volebat ap̄l̄ ſloq̄ ſenſu ſuo / poterit oībus
accōmoduī ſieri rudiſy ⁊ pitis. multiuolis ⁊
pauca qrentib⁹ ſint pueri. ſint ſenes ſint
puelle v̄l̄ virgines. matie q̄ diuinis mācipā
tur psalmodijs. plus cī valet bloco pia de
uotio. q̄ eruditio l̄rata. plus penitēs affe
ctus q̄ vestigias intellect⁹. put in opuscul⁹
⁊ induſtrijs de theologia mīſtīca inueni
mus ānotasse. Tñmō diſcat diſcipul⁹ chri
ſtian⁹ reducere ſead ſe / vt pcurrat por i do
mū ſuā ⁊ illic lñdat. exceptiones ſuas agat.
Nō in delictis ait sapiēs. nec in verbo ſup
bo qd̄ pſiſus aduersum ē verbo dei. ¶ Su
pſunt ad extremū multa ſup auditu melos
diſiſiſimo vbo dei. q̄ nr̄am gāma nouim

ornaret, ut quis auditor, quis cator, quis exauditor idoneus ubi de oī genere musicorū in psalmis memoratorū, cātu, pulsū, flatu, mēte, spū, praxis addēda ē ad gāma nostrum. Decāticis insup eruditatiōis et lamētatiōis p maximas q̄les sunt in dialetica et rhetori ca loci ad triplicē iūstigationē historicā, vīcī phisicā et theologicā, latī optet cāticorū oīm originē naturāq̄ venari. Elegia de nīq̄ casta versib⁹ iparib⁹ castos cātabit aī mores. H̄ztāta sūt ad p̄n̄s dicta sat, p̄cor dante nīo p̄centore q̄ ait. B̄ti q̄ audiuit ver bū dei et custo, illō. In cui⁹ fiducia ubi va cās, p̄ vacātib⁹ cāticordi verbū feci.

Certium opusculū

Ulumē aliud colligit in se thōmos tres. pl^o fm̄ modos tradi-
tiōis variōs q̄ p diuersitate ma-
terie. **P**rim^o thom^o scilicet et
seq̄ facit facētā elegiā cātātricez amoꝝ dñe
theologie q̄si liricū t̄ odaꝝ carmē. **S**e-
cundus thom^o alt̄ scđs h̄zcanones seu regu-
las amphorismos vel maxias aut theoreu-
mata de cāticis p notulas q̄nq̄ginta.
Terti^o thom^o alt̄ tertī^o verbū solatiū multi-
plex in se dirigit p pticulas q̄nq̄ginta. **E**t
ita iūci s̄l̄bi duo thomi cētilogiuꝝ stūtūne

Carmē super recor

gitatione mortis. (duc cor in alta.)
Querne quis es, qd agis/moreris dic/
Cor cruce pugnant ipes timor ardor
amans.
Latice/saltū/lamētū/plāctūq; freq̄nta.
Iūgito iocūdū psalteriū cibare. (mors
Locine sic oloz tua dum mors imminet/o
Portua morte ielu/sis mihi porta poli
Ips adest aia q; sponsa cubile bim
Spōsi pscendas federe pperuo.
Argo cāter himē/mens/os/cor/lingua/vi
Plaude/sali corā/te iubilus rapiat. (go;q;
Tēm t̄ tua fle/tua sit spes unica christi
Passio/sit meritū gratia sola tuum.
Buccinet aure tua sonitu vario tuba du
Terreat itetonās/blāda vēite leuet (plex
Turrituris hec faciēs iūges suspiria/suauii
Dō vel alauda canit v̄l philomena melos
Cor tremet ob trac' variōs/dūleticie vis
Cor rebit i altū/mor p̄mit anxietas
Larmia nocte de' tibi dat dū te pegre fers
Fac resonet sua laus iugiter ore suo.

De laude musicē.

Musica diuini noua pulsu q̄ sit amor
Letoli nulla laude satis poterit.
Cor recreat, curas abigit, fastidia mulcet
Fitq̄ pegrinis q̄s vebit apta comes.
Per medias hiemes p̄ soles carmine fisis
Ibo spe patiēs / ler⁹ / alactis / ouans.
Nā fugiūt tristes cātu p̄ inania cure
Distr̄ insidiās hostica pestis hebet.
Uern⁹ occursu psallentū saul velut alter.
Factus hō / psallit / fitq̄ p̄pheta nonus.
Tragitat neq̄ dū sp̄us h̄uc / cythareduſ
Pastor p̄ nūeros cogit abire dauid
Uatidic⁹ deerat helizeo sp̄us olim /
Dū cecinit psaltes, ptinus iplet eum.
Pithagoras mot⁹ fuerat cōponere cordis
Adiectis cythare cōpositis numeris.
Sp̄us ecce monet spirās p̄ carmia vatum
Ad dñi laudes cuncta creata simul.
Ut inbilēt / psallat / exultet / vt cythara dēt /
Tympana cū cordis / organa / nābla / choz
Corps spiritib⁹ sūt organa / sona. mūdus
Est chorus vn⁹ quo ludere noys amat.
Larmie mūdano sibi dissona prauavolū
Uocādās toti / fit moderāte deo (tas
Ornat t̄ ipa nos / brenib⁹ lōgis ve camenā
Improba viuēdi mors variādo vices.
Discantū mollē miserās dat grā / raucis
Strider de penis culpa tenore graui.
Deu fuge te tali fuge dep̄cor eē tenore
Ut sis sub molli molle cor addetibi.
Quid q̄ corpib⁹ curādis musica pdest.
Dū cor letificat / lenit / alleuiat
Dant vtrūq̄ tibi gētiles / pulcer a. pollo
Larmis / t̄ medice p̄phebe reprob̄ opis.
Colligif pulsū venaz / musica cor:dis.
Quē sit temperies q̄ frasis / atq̄ thesis.
Hoc medic⁹ tactu iuuenis piecit amorem
Quius in agnete cor furit igne graui
Larmia nō loqmur nūc etrāda magoz.
Nec nisi mistic⁹ est ipē poera placet.
Amphion ac orphe⁹ cātu mouisse ferunt
Hic lapides dirash furias herebi.
Doris hec duris si trāfers instituēdis
Mutādig⁹ bona dogma salubre canūt
Edde q̄ in populis mutat vel iā variatos
Insumat mores musica cuiq̄ sua
Est quis huic / petulā illi / moll' v̄l agrestis
Unaq̄ dilatās cor vebit / ista p̄mit
Est diatesserō ē diapente cū diapason
Triple legitimis copula neca tonis.
Rur⁹ i octo tonos finē / mediū / caput oēs

Latus partiri suscipit ecclesia.
Antiphōas dedit ad psalmos ignati⁹ aptas
Hōte put q̄dam desup audierat.
Turpib⁹ t̄ fedis infantū queso cauete
Flexibilis animos cantib⁹ inficere.
Festinat in teneras energia carmī aures.
Uret vt vrtice cor tibi lubrica vox.
Urit cantādo facit idem sepe videndo.
Femina / flagicū fundit vtrūq̄ virus
Quid numerem⁹ aues hūano q̄ capiunt.
Uantu / nec cantū despicit vlla suum.
Pisces / cerui mulcentur cantib⁹ / egis
Antidotum varijs musica crebro fuit.
Prebe fidez grecis delphin⁹ ariona vecit.
Fluctus p̄ medios / dum lira mulcet eum.
Fistula pastoris pecudes / armēta gregisq̄
Solat⁹ / nec eas terret imago lupi
Pascua tūc secura metū / minuitq̄ mḡo.
Zedia pascēdi rusticus iste sonus
Fistula pan p̄hebi cythare certauit agrestis
Judice te mida vicit⁹ apollo fuit.
Judiciū nam cuīq̄ suū / sua cuīq̄ voluptas
Sic natura suū grande melos variat
Buccina terribilis animosum pectus eq̄q;
Bellis exacuit / militis ira viget
Femina dū texit donec pueroq̄ soporem.
Ducēs in cunis cātat inepta rudis.
Celicultura iesu nati fescennia cantat.
Par homini terris / gloria celsa deo
Rustic⁹ arua colēs / an vociferādo iocatur
Uancat / t̄ alleuiat inde viator iter.
Artem q̄sc suā mulcet durūq̄ laborem
Qualicunq̄ sono / sit licet asperior.
Vox deuota dēū placat iratū / placet armis
Liub⁹ / ipa choris / cōcinit angelicis.
Uocib⁹ ecclie pater augustine ficeris
Motū telachrymis ora rigasse p̄is.
Felitcius erāt p̄tā reiecta maria
Quetoties voces celitus aure capis.
Organa dū cātant sibi soli / corde canentē
Lordē deo pleno Leciliā legimus.
Lordib⁹ vt nr̄is psallam⁹ paule monebas
Actio nā talis iure beat duplici.
Inchoat hic t̄ nūc celū / viteq̄ beate.
Doris t̄ ritu degit in exilio
Dors vēit in tra q̄ carnis vincēla resoluit
Uantē in psalmis victor in alta vebit

Ecclesiasticoruſ ex

Hortatio ad cantum
Emp̄ i ore tuo sit laus / sint cātica siō.
Quāuis captiuū te babylone doles,
Fach p̄cipue / cui cantus ecclesie dant.

Absq; labore cibos veste domoq; tegi.
Hoc leue pōd⁹/z h̄tibi spōte ingū posuisti
Fer/nec dū viues rumpe vel excutias.
Sed teder dices eadē totiens iterari
Dentē cum cerebro vor reboando granat
Quo crucier doleāq; mō nescitis amici.
Fūdere sufficiat corde p̄ces domino
Frater nil magnū sine magno vita labore.
Fer hoīm/ perstes/vsus alacris erit.
En tibimet crebro dice ecclie vice fungor.
Fallentisq; dolor vtitur in meritum
Paucis crede datur constans orō cordis.
Laudandū sed opus/dum canis ore/faciſ
Reddis vota deo/tua fratrū debita soluis
Corpus dū torq; frigore/fame/siti.
Ex hec est hoīs veteris/labor z sudor h̄ sit.
Posterioris req; ve sine/cātica/laus.
Vnere nō fas est hoī semp prout optat
Optet qd̄ lex vult/z sua tempa dant.
Redde p̄us dño qd̄ debes/deinde vacab.
Scripto vel studio/ seu meditare silens.
Scito valere nihil studiū, n̄ martyriū, nec
Tor raptum, nisi sit iussio facta dei
Inde metire tuos instinctū/qñ sequendi.
Nam motus cordis fallere crebro solent.
Tedesiderio cordis committere noli.
Lōmentisq; tuis sed patris imperio:
Esto tuis ita sollicitus studiū/qñ semper.
Tor sit ad arbitriū presto redire tūum.
Gratia due hoc sola potest ferre/p̄cemur
H̄ra sit intrix/sit comes assidua.
Tristis es eq; tun caio psallēs tibi vim fac.
Uim patif celū/vim faciamus es.
Hoc vēiet/gaud/mors te d̄ carcere soluēs
Psalmis cantantē victor ad alta vēhet.

De laudibus elegie

spiritualis.
Quisq; amas psaz/metris īgscito nr̄is
Spōte stilo veniūt/corq; lepore traſ
Diuos blāda libēs elegia cātz amores/hūt
Tracta malis totiens fua libidinibus.
Solet senium/iam non captiua resectis,
Unguibo z casto coniugis apta thoro
Lur nō ancille frōnes si libera fiat.
Dundaq; complacito cōfoueare sinu.
Non maiestati ditorum/detrabit v̄sus
Mētrorum/māius pondus eis tribuit
Versibus omnimodis vates sc̄pissesciūt
Uthieremias/ib; sic dauid/z moyses.
Larmiā cōposituit salomō rex milia qnq;
Lantata est mulier fortis ab ore suo. (cis
Frenāt ne vaga sit metra mētē/p̄lima pau

Artant/z p̄stant esse sui memores
Plus sensus/plūlūcīs bñt/plūordīe pollēt
Versus/si cor eis cū studio dederis.
Verius z breuius seruant scripta ligata.
Mero/nā vītū p̄tinus insinuant.
Fortior est vor q̄ per stricta foramia trāsit.
Quāque decursu liberiore meat.
Non aliter metris sententia p̄ssa canoris.
Mi maiorē sonat/percūtit/z penetrat.

Legatur per modū

dialogi.
Ripit an semī repetēs puerilia?/z
Vult aq; le ritu/vita redire prior.
Demonium canens lateat ne meridianūz
Uanis in studiūz p̄dere tempus amans.
Cedat vana p̄cor/cedant/sed cū p̄ciate
Carminibus tertis/fructus inesse potest.
Ait meliora pōt/ſſēdi quoq; temp'z etas
Et q̄s in hoc euo scire poemata vult?
Que meliora potest exclusus ab oīb exul.
Officij/sed nec carmina fleret evant
Nocte dōs dat/air iob/carmia/recrūbulat?
Misit ait dñs carmen in ore nouum
Rara nūmis fateor poēsīs mō/sed cano cel
Forſitan/z veniet tps amictius.
Scenica nob̄ sunt vēl ludicra iure fugāda
Quis pia culparit sub nūceris redigi.
Tutus nostra leges nō hic portēta deoruž
Non bic q̄ castis morib; obuia sint.
Plus p̄dēsse volunt q̄s delectare/minores
Quo sit vt ornatum querere sat sis eis.
Ocia tpa dant quib; est sapiētia dictis.
Danda/ieslus testis/ocia p̄gra necant.

De eodem

Rebe fidē grec' delphinis ariona ve/
Aut p̄ medios dū lira ml̄z eū (xit
Alter delphinus rex seū p̄ mare vectos
Nos tandem tuto littore constituit.
Iste deus/tibi laus/nobis hec ocia fecit.
Ludere cū cythara psalterioq; dedit
Exemplar quoq; trāsmisim'z monocordis
Scacor/dum quoq; mēs addcre n̄a cupit
Offert q̄sq; suo grat' sua munera regi.
Larmiā nō n̄ bil est mystica possedare
Inq; dices intus si nōster homo puerescit.
Quis neget huic puerō ludere carimib.
Dum cor feruet ei/dū tot' amat/p̄ amores
Dum venit etas z tps amantis ei
Consiliat sacros hymenū carmen amores
Coniugiū nec gens adseq; canore probat.
Sz caueat puer h̄ qd̄ degeneres i amore

Thomus secundu

Centilogium decantū: Iohannī.
Primum verbū decantū: p̄tū
tūc p̄ quāq; verba.
Antūm et rōc numerū a
de gloriam audire. Tōt il
ponitū generē: qui m
trū: ponitū numerū a

Tursus et in veteres cordes redire feces.
 Ebrietas in eo sit soberbia. sitque cubile
 Sanctum. complexus oscula casta nimis.
 Sit nec amore suo vel mas vel semina/car
 nis.
 Nudus et abs sexu spiritus est et amor.
 Est quod mireris tamquam istuc semina virg.
 Sponsam dilectam sponsus amic⁹ habet
 Spiritus hic animo sit cum diuisus oportet.
 Tale sciendum cui misterium fuerit
 Sermo dei viuus valet vnicus ista secare
 Discretor cordis cunctaque pspiciens.
 Nutum est zelus sponsi sponseque fruēdi.
 Et totis superest unica spes patrie
 Vincit fugere dilecte mi clamat sponsa. scit ipsa.
 Non hic sed celis esse viri thalamum.
 Ipa subinde petit ubi pascit ubi cubat al
 Beridie terris ne vaga sit stolidis (ta.
 Pascitur interea si suscipit oscula sponsi
 Ubra si tractet que redolentia sunt.
 Ebria fulcitur malis et floribus/inter.
 Brachia sponsi p̄hicet in requiem.
 Felici fruitur somno/sponsus coniurat/et
 omnes.
 Iludeat ut somnum rumpere nemo suum
 Ad vigilem quādoque venit saliens et alacris
 Clāculo pspiciens voce sonante veni.
 Alternat veniendo vices/alternat amica.
 Querendi studium/languet amore pio
 Ad vocē liquefit sp̄s gaudenterque vicissim
 Laude sua demū quicquid agunt amor est.
 Dic̄a sola placent sponse loca sola req̄it.
 Nec sponso nec ei turbida turba placet
 Rupit verba sibi vigor igneus estuat int.
 Quē nec corde capit/nec referare valet
 Quo rapimur quo nos elegia protrahis:
 euge.
 Concaluit video spiritualis amor.
 Iā sileas olim veniet speciosior hora
 Nunc satis in labiis te liberasse malis.

Thomus secundus

Centilogium de canticis et solatio.
 Primum verbum dedescriptione can
 tici per quinq⁹ verba.

Qanticum est vox numerosa ad
 dei gloriam ordinata. Vox ibi
 ponitur pro genere et quasi ma
 teria. Ponitur numerosa p dis

ferentia et quasi forma. Finis debet esse dei
 gloria. **C**anticum in sua generalitate des
 criptum accipit vocem consone ad apostolum dicentem nihil esse sine voce. Et at
 tendit quod omnia fecit dominus in numero
 et propter seipsum. et sic in omnibus est vox
 numerosa ad dei gloriam ordinata. **C**anti
 cum habet deo agente modum. per deum
 exemplantem speciem. in deo finiente or
 dinem. **C**anticum redditum ex numero/
 sa proportione hoc pulchrum et decorum h
 suave et iocundum. hoc cytile et salutiferum
 et oppositos disproprio parit effectus.
Canticum creat omnis creatura et ad illud
 inuitat vel naturali instinctu. vel aīli sensu
 vel rōnali seu intellectuali ductu. **C**anti
 cum naturam cognoscere non infinitum
 est hominis officium. sicut homo cum om
 ni creatura participat. divineque glorie con
 ditus est esse capax. **C**anticum unum
 est sensuale vel animale/aliud est rationa
 le seu morale/aliud est intellectuale seu di
 vine sicut est sonus animalis rationalis
 et intellectualis. et ita de voce vel numero
Canticum sensuale quod magis est in ac
 ceptione communis/djudicatur tripliciter
 visu ut in gesticulationibus. auditu ut in
 carminibus. tactu ut in venis pulsilibus.
Canticum sensuale unum est comicum
 aliud est satiricum. aliud tragicum. Et quod
 libet eorum solebat in theatris representari ob
 lectaliter tam ad oculos nutribatur ad aures
 vocibus et fistulationibus seu fidibus
Canticum sensuale et ad aures corporis
 fit tripliciter. pulsu ut in tympano. voce ut
 in choro. flatu ut in organo. Unde poetis
 et fabris tres permittit esse musas sumpsit
 quis ad nouenarium. deinceps pderit.
Canticum cum pulsu fit tripliciter aut in
 rotatu ut in symphonia. aut tractu. aut re
 tractu sicut in viella aut rebela. sive cuī in
 pulsu vel impulsu quodam tractu cuī vn
 guibus vel plectro cuī virgulari ut in cymbala
 et guiterna lituo psalterio quoque et timpano
 atque campanulis. cymbala vero sese collis
 dendo tinniunt. **C**anticum cum voce vel
 animali catu fit tripliciter. unū cuī naturali
 significacione ut in avium garritib⁹ et in bīa
 nis interctionib⁹. Aliud cuī voluntaria ins
 titutione ut in bovium idiomatib⁹. Aliud
 cuī artificiali modulatione ut in rigmis in
 metris et carminibus. **C**anticum sensuale

Centilogium de canticis

cum flatu fit aliquādo folle, quādō grēto
sepius ore, p̄mum artificialiter in organis
aliud naturalēr in arboribz t vndis, tertius
sufflabiliter in tibijs fistulis t musetis.

Lanticū sensuale. habet effectus in brutis
animalib. in avibus, et in hoīib. etiā ēm p̄fiam
medicinā et theologia. **L**anticū sensua-
le corporaliter audibile/ variat p̄ frasim. id ē
elevationem et depressionem tanq; in ponde-
re, p̄thesim. id est p̄ plongationē et brevia-
tionem tanq; in mēsura, simul et per multi-
plicē cōbinatōnē et p̄portionē tanq; appro-
priate in nūbro. **L**anticū rōnale seu mo-

Rpriate in numero. **C**anticum rōnale seu morale / s̄sistit nō solū in voce exteriori ut sensuale, sed in interiori corde, q̄le d̄: esse triplex, vñū rōnis superioris, aliud rōnis inferioris, tertius imaginatiois. **D**e quorū quo liber accipi p̄t aplīca monito, ut cātem⁹ in cordib⁹ nr̄is dñi. **C**anticūz rōnale seu morale q̄le possum⁹ dicere cāticordū, id est canticū cordis tot habet voces, tot sonos aut resonatiōes, quot sunt p̄prie vel cōiter dicte passiōes, affect⁹ vel amores. **C**anti-
cuz morale seu canticordū / voces habet quasdam generales et p̄ncipales / quasdam speciales et indīviduales, q̄sdā mixtas aut in se multiplices fm numer⁹ et distinctionē passionū. **C**anticum morale distinctio-
nē capit in suis vocib⁹ tā phīce q̄s medicis
naliter q̄s theologice, et fm quālibet haruz
scīaz / p̄nt oēs claro compēdio reduci ad q̄
tuor q̄ sunt sp̄ces met⁹ meror et gaudiū.

Laticū morale seu cāticordū/pōt reducere suas voces nūc radicaliter ad vnā. nūc ad binā. nūc ad trinā. vna est amor dei et p̄t̄mī. Bina est idē amor dei cū odio peccati. Trina cōplectit amorē et odiūz cū feruore zeli. vel spēm de saluatione. timorē de damnatione. et cōpassionē de se et q̄libet viatore. **L**aticū morale. vnum est laudabile. aliud virtupabile. tertiu indiferens. **L**aticū morale vnu est meritorii. aliud est dei meritorium. tertiu dūtarat moraliter bonū vel malū. **L**aticū morale vnu est leticie. aliud tristicie. tertiu miseri ex vtroq̄s. iuxta volumē Ezechielī datū in q̄ erat carmine et lamēta. **L**aticū morale vnu letificat sōbrie. aliud pie edificat. aliud scificat. iuste. s. ad seipm. ad deū. ad p̄timū. **L**aticū morale vnu ē terrenū qd̄ ipiū ē et deijcit. qd̄ dāz aiale qd̄ ebrū ē et inficit. qd̄ dā diabolus qd̄ neq̄ ē et inficit. **L**aticū morale. vnu est

fm virtutes cardinales, bonū qdē, s̄ q̄si que
vel deplsum, vnu ē spūale p donoꝝ ifusio
nes velut acutū, alterꝝ diuinale p britudice
q̄si supacū. **C**āticū morale fit cū mīsticū

co pulsu seu plectro ḡre diuinalis . aliquā dā
te gratiā , aliquā ḡtificatiōis , aliquā spe vel re bni
ficiatiōis . **L**āticū morale format q̄nq̄ cogia
tatio vaga sine arte et fructu , q̄nq̄ meditatio
sedula cū arte et conatu , q̄nq̄ p̄teplato clau
ra cū arte et agili v̄su . **L**āticū morale in
tra pabolā p̄cētoris nr̄i xp̄i / tñinet saltū . q̄
ē exultatō / iubil / et tripludiu spūal leticie re
i epithalamio . **T**otius laūtū q̄d ē tristis

*epithalamio. Cōtinz laimtū qd ē tristicia
n̄ seculi h̄ patie f̄m deū. ptinet plāctū salu-
ta r̄sp̄te, vt i luctu btō. C Lāticor̄ corda
seu fistula / n̄ sonat luauit si fueris dimicata si*

corrupta, si iportionata. **L**aticorū moralium index auris cordis ipedit primitibz curiositatē, tinnibz sollicitudis et sorbitibz libidinis, sicut triplice radice cupiditatis. **L**atī corū diuinorum materiā et arte misstrat libri, vñ nature et artis in creaturis, ali⁹ scripture sic in psalmis et trentis, ali⁹ p̄scie sic in meditatiōibz sc̄tis et p̄s̄is. **L**atīca diuina bonus angelus iuuat, actuat, p̄tit, mal⁹ retro dissont, dissipat et obscurat. **L**antimorum moralium vala vel instrumenta repūtū in omni resonabili solū intra in cordibz p̄tēre, non in aliis.

Laticum oē fūdaū ē in monocordo amo-
ris. s̄ explicat diuersimode nūc in diacono.
do. nūc in tricordo. nūc tetracordo. rursus

in pētacordo, in hetacordo, in hebdacordo, rursus in octatacordo, in nonicordo, in decacordo, tādē i oī policordō sine termio
Lāticū vnū/pl⁹ resonat tenore iusticie, alid pl⁹ molle cantū mie, aliō mixti qī ūtē nor resonat grām cū rigore. **L**āticū pūs releticier repī apō deū glōisū suō mō, et apud angelū bonū, et apō boiez bim¹⁰. **L**āticū pure tristicie vel q̄si repī in demōibus in dānatis hoibz, in despatis viatoribz.

Laticū mīctū viator̄ spei, s. t timoris diuersificat̄ fm̄ tres stat̄ incipientiū q̄ purgātur, pficien̄tū q̄ illū minant̄, approximant̄ q̄ pficiūt̄, iu q̄b̄ exprimur q̄n̄q̄ lamēta gaudiōsa esse t gaudia luctuosa. p diuersitate finiū vel obiectoꝝ, sic m̄ cōplacer dūz filiū lachrymis q̄rit eā, aut dñs in cauli clāmorib̄ post absenteꝝ pdelectat. **L**aticū damnatoꝝ est ipis turpissimū, horribilissimū z dolorosissimū, sed deo z justia reddit̄

Et solacio

80

et consideratione ordines iusticie decorum suaue
et letum sicut letat iustitiam / cum audit clamores
peccatorum q[uod] torquentur. **L**aticum in purga-
torio habet afflictione solatium / et certa spe
beatitudinis. ex ecclesie generalibus subsidijs et
p[ro]p[ri]is amicorum suffragijs. et quod caritas in eis
gaudet vitati correctionis. **L**aticum via/
torum est prefectorum / habet fletu solatium. cum Christu so-
brio fastidium. Et vir habet hora dimidia pausam
ut silentium sic nec vniq[ue] in eodem statu permaneat. secundum vbi non erunt vobiles cogitationes
nisi fice deo. **L**aticum intellectuale di-
uidit sol aurib[us] metis aut sinderis. et illud fit
flatu amoris q[uod] est vitalis sp[iritu]s. mouens q[ui]cqd
est ens de qua ph[ys]ica. **O** felix hominum gen[us] si ve-
stros aios amor q[uod] celum regit regat. **L**ati-
cum intellectuale per descriptum dici amor nunc
rosus. quoniam enim facta sunt in harmonia mensura
ta munda et amoris q[uod] est p[ro]p[ri]o rex q[uod] mouens
quoniam mouens sic ipsa est materia mouens
ad formam sic ad appetibilem suum. denique finis
amoris est unisonus in proportione facta ad deum. et
oison per collatum creaturam ad invicem.
Laticum intellectuale figurari per inveniens
sop[er] exempla horologij tractissimi cum campa-
nula aut chori cordissimi aut symphonie
suavissime. aut organorum / tot fistul[arum] q[uod] crea-
ture sunt sonantia. finis ipse cois gaudiis / et perfecti-
onis acutas voces / celeriores aut preceiores
Lad est in omnibus generis musico ludit in eis
divina sapientia suavitatis oia disponens. **L**aticum
exercere monet ois creatura in ordine ad deum
in quo a viuit et spirando melodisant quod per
piutantes illorum q[uod] philosophisat in creatu-
ris oib[us]. et plus illi q[uod] theologicaliter anagogi-
sat. q[uod] sit in eis. sp[iritu]s aut plures caritatis amores
quod de nuptiale vel epithalamum caritatis
cor possum annotare. **H**abuit ad litam vir-
cilibus et sociis. **H**abuit cum arcilla. **H**abuit cum
dona sicut ioseph cum maria. **S**ic nuptiam isti
cepit cum ecclia liba. **H**abuit cum suagoga
q[uod] fuit in futuritate generas. **H**abuit placitum cum
ecclia sua dominus. **H**abuit tempore cum natura humana
in unitate suppositi. **H**abuit cum anima rationali.
Habuit cum angelica natura. **H**abuit insuper
spiritus deiformis in trichinio hois instar Iacob
ip[s]i rachel ratione superiori. **V**eroni inferio-
ri. bale et zelophe sensualitatem exteriori q[uod]
intiori tantum ancillae. **H**abuit tandem sapientiam
ipsius spiritus deiformis. **L**aticum intellectua-
le tot habet flatu pulsus aut tactus / q[uod] sunt amores
spiritus. et notulas et vbulas q[uod] sunt vices.
et personatias q[uod] appetitum sunt perbinatae per

portiones. nec ullam patitur dissonantiam in au-
ribus iusti. quod obstrepet mala voluntas dissimili-
tates sibi proprie. sonare regit in toto ordine yni-
uersi. **L**aticorum omnes per auditorum esse / quibus
bonis fidem de deo et productive creaturam cum
bona et presentanca voluntate credentes intelligat. Infidelis vero prorsus est alienus. auctor
ei caret spiritualibus nec gloriam dei sine habet.
Laticorum perfectus auctor sol est vir desiderio
in gutture vel vase scimus meditationis
performat ad latram notulas libri multiplices
nature. scripture et picture per voces numerosas
affectionum. **L**aticorum exauditor est ipse deus per se principaliter et materialiter per suos angelos
et scos. dat caritatis nuncleticie. nunc mesticie.
nunc putrunt vultus ex vitro et pata ut in viatoribus
resultet solatium deinde sunt quoniamq[ue]nta vba sequen-
tia. **P**rimus vbulus solaci et quoniamq[ue]nta
mū in ordine procedentia. vbi describitur solatium
et notificatur decet vba sub generalitate

Thomus tertius.

Solacium est mulcebris passio / consur-
ges ex perceptione diuinitatis obiecti
p[ro]uenientis cum subiecto queant. **V**er
sic. **S**olacium est p[ro]ceptio p[ro]uenientis p[ro]uicti
Solacium sumit ample ut se extendet ad omni-
ne potentiam cognitivam. sensualem. rationalem
et intellectualis. ut dicimus deum et angelos et
alia delectari vel solaciari. **S**olacium
ample diffinitum / sic habuit per genere passio-
ne. sic per differentes suis reliquias sumpsit. ut
tristicias oes positus est quod est mulcebris
seu p[ro]uenientis passio. **A**dditum est nomine per-
ceptionis seu apprehensionis vel apparitionis
excludendo per motum rex quod omni penitus ca-
ren sensu ratione vel intellectu. **S**olacium
approbatum sumptum / est gaudium / non quecumque
sed inter anteriorum molestias et dolores
p[ro]uenientes apud hominem secundum manentem. ut in
fletu sit solacium. **V**enit illud. **S**olans miseri-
nus mea fata senis. **V**incit pulsauit deo co-
solator. et ergo maria solatrix misericordia. da
te deo confortum. **S**olacium surgit ex p[ro]cepto
ne duplicitis distinctionis obiecti p[ro]uenientis
qua est realis. altera solu intentionalis
seu spiritualis ut in ratione vel intellectu
vel etiam in imaginatione. **E**t finis nomi-
na solaci generaliter accepti / et oppositi do-
loris multipliciter per se / per certum stoicos
variantur. qui ponunt gaudium non nisi
in sensu seu motone sensuali et reali. **S**o-
lacium in nobis de sicut principale efficiens /

Ji 4

Centilogium de canticis

Tangelus de celo sicut subfui et inistratus
opat ut dñi appuit xpo angelus de celo con-
sortas eum. **S**olacium qdlibet oris et amore
i o qlis est amoris talis est solaciū bonitas et fi-
nis. Unde sic duas ciuitates duo amores
constituitur sic et duo solacia. **S**olaciū ter-
renū aiale et diabolicū instar epicureorū ob-
pat amor sui vscq ad pceptū dei. **S**olaciū
eo qle desursū ē pīū pudicū pacificū suasi-
bile et mīa plenū cā amor dei vscq ad pte-
ptū sui. **S**olaciū nīm qle debem⁹ in qre-
re fuit in xpo eteplarie et mltiplicit demon-
stratiū. **S**olaciū qd sit realit. an opatio
vel aliqd ab opatoe distinctū si optet a de-
uot⁹ curiose pscrutari. s̄ scholasticis derelī
qui tāq pbleuma/rōem ad vrāq pte h̄s
videat q opatio fit q exp̄ssiōem. solaciū seu
delectatio p imp̄ssione. fruitio p affectionē
Solaciū p varietate psonaz spm et lo-
coz s̄uenit variari. et ad ei⁹ adeptoem do-
ctrinā et cognitōz alit et alit niti in puer⁹ in i-
sipiētib⁹. in pficiētib⁹ in pfectis. quē admo-
dū variat fm etates et pfect⁹ oīm tā sensua-
liū qz moralium et intellectualium melodias cā-
ticoz. **S**olaciū in hoie multiplex repit
iuxta multiplice in ipso potētiā cognitivaz
atqz subiectivā. quē admodū notauit xp̄us
exp̄mens aīam spm carnē dum ait. Tristis
est aia mea vscq ad mortē. Spūs qdē pm
ptus est/caro aut infirma. **S**olaciū in-
firme carnis est delectatio sensus exterior⁹
cuius subiectū est caro aut neruis sensibl̄
mediāte spiritu corporali et subtili vñ sur-
git facilitas aut difficultas socij iuxta com-
plexiōis corporalis qlitatē accidētale vel in-
natā. **S**olaciū aie tristis qnqz est gaudiū
imaginatiue vel cogitatiue virtutis/organis
no corporeo int⁹ vtētis. Et inde surgit
pus in solacio varietas fm diversitatē or-
gani et spirituū aīalī ex qtuor hūorib⁹. san-
guine colera. fleumate. melācolia. Et ex di-
uerſ habitib⁹ in imaginatione vel fantasia
Solaciū aie tristis qnqz est gaudiū rō-
nis/organis corporeo nō vtētis in actibus
suis. vbi plurimū valēt hituales et actualib⁹
in rōcinādo dispositions per abstractiōes
spēz intelligibiliū a fantasmatib⁹ cū virtu-
tū moralium eqli serenaqz tranquillitate.
Solaciū pmpti spūs est gaudiū mentis q
superior ē portō rōnis sic pcedēs est inferior
vbi plurimū valet irradiatō supiori gratui-
ta ex legib⁹ eternis et per hitus donoz atqz
bātitudinū et reformationē sensuū spirituali

um, in quo dico sensus est intimior suo totato purior est. Quo praeceps sit in sensib[us] corporis, tacit[us] enim spiritualis et gustus/puriores sunt quod deo intimes p[ro] caritas, simplex. Solacium quodlibet in h[ab]ere reponit[ur] ad aliquem solaciū cordis, aliquem solaciū aie, aliquem solaciū spiritus aliquem solacium carnis; iuxta diuersos a deo ceteris modis videnti predictis nominibus. Solaciū in quibusdam rebus q[uod] dirifatur ut in homine, in quibusdam bifarie ut in brutis, in quibusdam nullo modo sic in rebus sine anima reparet. Solaciū intrinsecum libet vel laudabile, non inuenient per se in ratione iudicio rationis. Solatiū participantibus non certius, et intrinsecum libet, repertum imaginatura vel est immatua prehensio quod natura est obedire rationi, utrumque et expedite dum impat et mouet. Solaciū infirme carnis exterioris et quasi brutalis, non modo est eliciti in libet, neque laude per consequens nec virtutem in intrinsecum dignum, sed nec principia libet arbitriū omni sensitum, et non sicut nutritum vel vegetabile, quod per statu isto non audiatur rationis impium, quod de statu inoscere dicere. Solaciū sicut h[ab]et per obiecto adeq[ue]to bonū apparens suum, sicut o[mn]is quod est aut apparere per bonū vel rationes per dici obiectū solach. Solaciū deceptorum tot modis origini per quod modis potest esse apprehensum per p[ro]pt[er] in apparens et iudicis suis falli. Solaciū deceptorum nullū fuisse in statu nature primis institutis, nec in vigilia, nec in sono, nec in diversa ratione obiectorum per diversa media quam rationis iudicium omnia direxisse ut in astrologo vidente sole quasi bipedalis conscientia. Solaciū adceptionis multū auertit per habitus virtuales tamen intellectuales quod morales quod infusos supernaturales imo et per naturales. Solaciū frequenter inficit et deprauat per affectum visitosum quod cunctus. Hinc dictum est. Excepti cauit eos malicia eorum et ois mali ignorans, et quod capita, id est affectiones, tot sint. Solaciū h[ab]et per suum proprium sicut tristitia et desolatio ne, per obiecto et ex contra, ut penitus gaudet quandolet, et de leticia tristia, sicut ignis frigido flatus, frigiditas per calidū circumstans nec penetrans fortata. Solaciū quod est deceptorum non moraliter aut demeritorie virtuosus, ut dum error est inuincibilis vel eo quod sciri non debet. Solaciū sicut varietate apparens, diversitate, sicut apparens sua diversificatio ne accipiunt in h[ab]ere et potestis suis cognoscitivis propter colligationem bimoi potentiarum adi-

wicem. qz rota trahit rotā. sic cortina cortis
nā. z o; borbē. **S**olacioꝝ apparētive va
rianꝝ nedū p varierate cognitionū s; vt diſ
ctū est ēt affectionū. qm̄s alia z alia rōne.
qz obiectū intellect⁹ practici nō est verab
solute s; vez vt cōpā affectui. **S**olaci
is in hoīe puenet rarioꝝ deceptio si poten
tia iudicatiua qlibet nouerit de dubijs et
suspectis appparētūs/suspēsum tenere iu
diciū p arbitrii facultatē. **S**olaciū cau
sat in nob̄ angelus de celo vel bon⁹ vel ma
lus. sic nomiaꝝ duplex celuz emp̄v̄s vbi
boni. z aereuz vbi demones q̄ mistice dñr
volucres celu. **S**olaciū cānt in nob̄ de
cēspūs inspirationū vel instinctū sic aliz
qñ p sp̄m̄sc̄ illabentē aut bitū causantez
sic ab angelo bono multiplicet. sic a malo
angelo. sic a celo. sic ab elemētis circūstāti
bus. sic a cōplexiōe naturali. sic a cōplexiōe
accidētali. sic ab hitib⁹ pgnitiae potentie.
sic ab hitib⁹ affectiue. Et in his omib⁹ vez
est. q̄ diligentib⁹ deū/oēs inspiratiōes iste
coopan̄k in bonū de p se vel p accidēs. rep
bis aut̄ oia tandem de p se vel p accidēs ce
dūt in malū. nec p̄ regulā tradi generalis.
h̄ q̄ solaciaꝝ in dño p̄ sole. **S**olaciū cau
sant in nob̄ hoīes q̄ angeloz officiū nomē
q̄ sortiunt. vt doctores z plati. z offerētes
p solacio libros scōs. necnō veritatē ordia
re xponētes. **S**olaciū puenire p̄ diligē
tib⁹ deū a sex differentiis positiois surſū. de
orū. an̄. retro. a dext̄is z a sinistr̄. consideran
do gloriā. infernū. p̄tā pterita. picula futur
a. p̄ speritātē z aduersitatē. **S**olaciū
nō nunq̄ a desolatione q̄si p antiparistatis
z vice cotis generat. h̄ in Jacob timēte fra
tre Esau. h̄ in mltiplici scōz claruit passio
ni. **S**olaciū sepe a temptationū angu
stijs roboraꝝ qd̄ senserat q̄ dicit. Dñ auxia
ref̄ cor meū in petra exaltasti me. Et rursus
ēm multitudinē dolor⁹ in corde meo so
latos tue letificarūt aiam meā. Et ips⁹ tri
stia v̄a vertefin gaudiū. **S**olaciū cau
est aliqñ fuga solaciū sicut econuerso q̄rere
numis solaciū p̄serim corpale/impedit
spūale ppter hoc psalmista. Renuit p̄solari
ala mea. memor fui dei z delectat⁹ sum
Solaciū aliqñ inter beatitudes. aliqñ in
ter fruct⁹. aliqñ inter v̄tutes z dona nuerat
sic p̄x luct⁹ z patiētia. **S**olaciū solacio
freq̄nter opponit. nec se mutuo patiunt.
queadmodū de carne z spū notatiū est.
Solaciū freq̄nter impedit a p̄solutionib⁹

aut p̄solari volentib⁹. alioqñ non dicisset
Job. cōsolatores onerosi vos est. **S**o
laciū q̄ fine q̄ra Expediit cogscere vt etinde
bonitas ipius vel malicia moral' seu gra
tuia cognoscat. cū finis sit forma v̄tutum
si boꝝ est. deformitas v̄tioꝝ. **S**olaciū
querendū est p̄ncipalite et ppter deū vt hūili
us timeat. feruēt⁹ diligat. z alaci⁹ hono
ref. Sic agebat. p̄pha loquēs optabūdus
deo. Letet̄ cor meū v̄ttimeat nomē tuū
Solaciū q̄rere p̄t hō p̄t se nō tñ p̄ncipalit
s; sub deo sic inclinavit psalmista cor suuꝝ
ad faciēdas dei iustificationes in eternū. p
pter retribuōz. **S**olaciū p̄t se p̄ncipali
ter q̄rere ētale solaciū q̄le docebat z q̄reb̄at
Epicur⁹ hō ad sereferēs oia z se fruēs
Solaciū media q̄lia notat in pl̄is seneca
epicur⁹ posuisse vel aristipū cū secratorib⁹
laudabilia sūt in multis si ad vez finez sola
cij v̄terent. vt prudent̄ declinare nocuit.
neminē ledere. fortiſ ferre q̄ nc̄itas afferit.
p̄tenere mortē. frugaliter viuere. cupidita
tib⁹ impare. diligere pauprātē. c̄ita de pl̄y
mis. **S**olaciū Epicuri nō poterat adi
pisci sine luctu. dolore vel tristitia. z h̄ p̄t
innata sensualitatis z cupiditatis rebemē
tiā q̄s vel remp̄tere vel sanare/tristitia est. h̄
in remp̄endo lāguoz maior. **S**olaciū
qd̄libet in hac vita suspectū esse dz/ qd̄ non
luctui iūctū vel in luctu fundatū est. Vinc
liber Ezechiel traditus hēbat cum carni
ne solaciū lamētationes z penitentiā t pec
cati. **S**olaciū fines q̄les a mundanis
p̄stituit nō p̄solutionē sed desolationem
inducit. similz z finis q̄lem stoyci p̄stutue
bat. aut falsus aut impossibilis de imagi
nario quodam honesto sine deo vero.
Solaciū cuiuslibz laudabilis exēplar dicit
ips⁹ tā actiue q̄ passione. z post eū br̄ mat
sua ab infantiarib⁹ ad mortē. in summa pau
ptate spūs. summa mititate. marcio luctu. ve
hemētissima esurie z siti iusticia. summa mia
z mifatōe purissima cordis misericordia. z in
tranq̄llissima pace. **S**olaciū p̄pi seq̄tū
suo mō q̄ ep̄um iduit. h̄ ē q̄ sibi sic exēplari
viuēdo p̄format. neq̄ c̄itali deerit agelus
decelo p̄foras eū dū factus erit in agouia
Quisq̄s ḡ tristat aspiciat h̄ exēplar z psal
lat bono aio/exultās ad gaudētē p̄pm z cū
lamētāte plāgēs qd̄ doq̄it sub p̄abola pue
roz sedentū i foro z clamātū coeq̄libo. Le
cīnum⁹ vob⁹ z nō saltastis. lamētātūs et
non planjastis.

finis.
Ji 5